

SOKOL AMERICKÝ

ČÍSLO 1.

ROČNÍK XXVIII.

**ZVLÁŠTNÍ
VÝHODY**

poskytujem
ct. sborům
sokolským
při objed-
návkách
sborových.

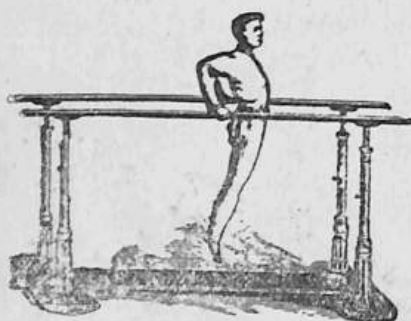
Dr. Kolacek & Co.
559, 561, 563 and 565 BLUE ISLAND AVE.
CHICAGO, ILL.

Největší ryze český střižní a modní závod v Americe.

Úplný výběr zboží střižního, obleků pro pány i chlapce, žeketů,
pláštěnek, šálů, dámských klobouků, obuvi, nádobí skleněného,
porcelánového a plechového, karpětů, hraček, atd., atd.

**ÚPLNÉ
CVIČEBNÍ
OBLEKY**

pro žáky máme
velmi lacino.
Máme na skladě
pravé české tri-
kotové modré
kalhoty do cvi-
čení, též košile,
pasy a střevíce.

JACOB WILLIG

— vyrabitel —

tělocvičného nářadí

Zařízení tělocvičen věnuje se zvláštní
pozornost.

71 W. Washington St., Chicago.

JOSEF SYKORA.

LEKARNÍK

roh 72. ulice a 1st Avenue, N. Y. C.

Největší a nejčerstvější sklad bylin, chemikálií
a medikamentů. Zvláštní laboratorium na při-
pravování lékařských předpisů. Anilínové barvy
pro vyrábění v perleti a veškeré jiné potřeby
pro přečišťování i trubou práci. Průtržní pásy,
gumové punčochy, obvazy, fotografické aparáty
a přípravy elektrické baterie.

V. J. STIBR

vlastní první třídy

Oděvní Obchod

V C. 1415 BROADWAY,
vedle Ces. Nár. Sině, Cleveland, O.
Má na skladě úplný výběr obleků pro
pány a chlapce, klobouky, čepice, košile
atd. Veškeré sokolské potřeby k stejno-
kroji i ku cvičení jsou vždy u něj k do-
stání.

OKOLSKÉ STEJNOKROJE.

SOKOLSKÝ KROJ CVIČEBNÍ.

J. J. Dvořák & Sp.

oděvní a zakázkoví krejčí. 598-600 Blue Island Ave.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pasy i
monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice, atd.

České Lidové Knihkupectví

Boh. Publishing & Importing Co.,

347 East 72. ul.

Na skladě knihy všech nakladatelů českých, obrazy a díla umě-
lecká. Hudebniny české. Knihy divadelní. Přijímá se předplatné
na veškeré časopisy periodické a noviny venkovské. Knihy anti-
kvární se kupují neb vyměňují.

SVOJAN

Svobodomyšlný měsíčník, vydávaný Svobodnou Obcí v Chi-
cagu, redigovaný p. F. B. Zdrůbkem. Jediný spis toho druhu
v jazyku českém. Předplatné na jeden rok 80c. Všechno deset
až dosud vyšlých ročníků odebraných na jednou lze obdržeti
ve snížené ceně za \$5.00. Jednotlivé starší ročníky prodávají se po 60c jeden.
Dopíše si o jedno číslo na ukázkou na adresu: Alois Vanoucek, tisk. jednatel
Svob. Obce, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

“SVOBODNÁ ŠKOLA,”

měsíčník obrázkový, vydávaný sborem pro dobro svobodomyšlných škol v Ame-
rice pro výchovu mládeže české v duchu svobodomyšlném vychází 15. každého
měsíce a předplácí se 50c ročně. Adresa: 566 W. 18th St., Chicago, Ill.

OBSAH

	Str.
Tím pravým směrem (báseň) od	
J. J. Hájka	1
Redakční úvahy	1
Česká literatura tělocvičná	4
O prvé pomoci raněným	5
Svaz sokolský	7
Requiescat in pace	8
Feuilleton	9
Cvičitelům a náčelníkům našim k povšimnutí	10
Cvičení kůžely	11
Čteme-li — rozumějme	11
Ku sletu všesokolskému v Praze	12
Padesátileté jubileum Jindř. Hájka	13
Ty naše barikády	14
Z našich pamětí	14
Práce výboru slavnosti “všesokolské odbyvané 30. dubna v Coliseu	16
Z našich kruhů	17
Věda, umění a práce	20
Prostná pro žactvo	20
Cvičení prostná	22
Z vlasti naší staré	23
Dopisy	24
Písemnictví	29
Hlasování o návrhu TJS. New York	30

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. LEDNA 1906.

Číslo 1.

Tím pravým směrem.

Čas vrásky má už na čele,
a přece nezahyne,
neb každý rok si v chůzi své
přec trochu odpočine.

To poněkud se ohlédne,
zda šel tím pravým směrem,
a co kde uzřel, zapíše
brkovým sobě perem.

A dál hned kráčí s úsměvem,
neb ku předu jít musí,
a povinnost svou vykoná,
ať zkusí už, co zkusí.

Jím všechno hyne, umírá
a zároveň zas žije —
neb kdyby čas se zastavil
náš celý vesmír shnije.

Nuž, ku předu též s úsměvem
— čas příkladem nám bratří —
přes rokliny a výmoly,
ať národ na nás patří!

Nuž, ku předu zas tento rok
a v každé příští době
za pravdu statně bojujme
a proti lidské zlobě.

Nuž, ku předu, tak jako čas
povinnost na nás volá —
když s o b ě věrni zůstanem
nás n i k d o neudolá.

Jos. J. Hájek.

REDAKČNÍ UVAHY.

Říká se do třetice všeho dobrého. My také dnes vstupujeme do třetice, čili do třetího ročníku práce, námahy, sebezapření a obětování všeho i toho nejdražšího. Za celou tu dobu působnosti naší, protože nebáli jsme se pověditi pravdu a zase pravdu, třeba i sebe trpěti i vlastním řadám, protože stáli jsme mučně a pevně, kdykoliv jednalo se o zájmy celku našeho, stali jsme se až příliš často předmětem útoků a hanobení všelikého. My, kteří po celá dvě desetiletí a více měli vždy jen zájmy Sokolství na mysli, těšíce se z opravdových činů a práce účinné i pečující o povznesení jména českého, přecasto dožili jsme sklamání, ano i tam, kde nejméně jsme je očekávali. Házelo se po nás a posvátné věci naší blátem, podkopávali nám půdu pod nohama a mravně i hmotně ničíce nás a jednotlivé sbory naše, mysleli si nepřátelé všeho, toho co pokrokové, volné a utužené, že mamonem a dollary zakoupenými halapartníky dovedou ubíti, pravdu potlačit a list náš nepohodlný udavačstvím i jinak oslabiti. Však marné všechno takové a podobné snažení a že marné slibujeme vám

bratři milí, sestry drahé a čtenáři vůbec i v novém tomto ročníku, kterýž číslem tímto zahajujeme. Chceme konati vloženu na nás povinnost poctivě a upřímně, práce se nelekáme. Jestli vykonali jsme co od listu našeho jste si všichni slibovali, nechceme rozhodovati, však tolik víme, že starali jsme se ze všech sil svých. Čeká nás v době přítomné práce mnoho, práce sokolské i mnohé jiné práce české. Tam ve vlasti staré rušná je doba, na obzoru vyvstávají červánky krvavé síe, ale za to tím mohutnější nových dob, nového života a nového proudění, co zatím my zde účastní svobody chceme činy, chceme práva každého člověka bez rozdílu, chceme povznesení lidstva, utužení jeho a vývojem těla i mysle snažíme se o povznesení i člověka českého, bratra, sestry, sokola i sokolky. Naši doma jdou s lidem. Rudá košile pod červenobílým praporem, zde kéž lid je s námi, s námi, již sice nemáme ničeho na prodej, nemáme frází pouhých a slibů, jako máme spíše celou řadu let nezištné práce Sokolstva za sebou, práce výchovná.

Co již těch mnohých podniků národních zvrhlo se na praobyčejný žebřík šplhaviců a tak prý stalo se i s podnikem dobročinným, založení české nemocnice v New Yorku, jakž v "Besídce Sokolské" se dočítáme. Škoda, škoda tím větší, že sedlo se na vějíčku kazatele, jenž vedle druhých s ním soutěžících, chtěl prý "vyniknouti". A pak se divíme, že ten lid náš, má-li dát, má-li přispět i na věc někdy opravdu dobrou, že stává se nedůvěřivým.

Byli jsme překvapeni nemálo, když v jednom odborném listě českém dočetli jsme se, že bratři naši za mořem jeví ještě zájem o tak zvané "světelné kůžely". Jedná-li se naším zámořským bratřím při evičení kůžely o zvýšení efektu pomocí světla, mohli bychom jim posloužit všelikými výrobky americkými, neboť vynalezavý duch americký i v tomto oboru vynikl nad jiné národnosti. Duté kůžele vykládané různými barevnými skly, uvnitř osvětlené elektrickými světly s malými bateriemi ukrytými v rukojeti jsou již dávno v Americe užívány — leč my sokolové ponecháváme tyto "efekty" pouze četným "varietés" a spokojujeme se prostým kůželem dřevěným, beze všech zbytečných ozdob. č.

Sokolové, v čísle minulém uveřejnili jsme bez poznámky svolání dotyčného výboru pro postavení pomníku br. Karlu Jonášovi, tomu Jonášovi, jenž vždy byl pohotov, jednalo-li se o Sokolstvo, o sletech jeho, sjezdech a závodech a mělo-li se zvláště cizině pověditi co to naše sdružení pokrokové znamená. A pak již ta Jonášova činnost blahodárná vůbec, literární pak zvláště, jsou věci, jichž ani my, ať stalo se jinak cokoliv, zapomenouti nesmíme. Jestli zapoměli jiní a za celý rok minulý sehnali k cíli označenému celých pětadvacet centů, člověku hanbou to ani nechce z pera, hanbou nad tím nevděčným lidem svým, nezapomeňmež my sokolové a sokolky. Jest nás hezká řada, nevymlouvejmež se na mnohé jiné podniky, aniž na okolnost, že sami jinak v pouhý kámen nevěříme, ale pomozme dokonati, co již dávno a dávno jest v proudu.

Bázeň jest jednou z oněch vlastností, která by neměla hyzditi toho, jenž honositi chce se jménem sokol. Chceš-li kdo z našich řad projevití náhled jakýkoliv, učíš tak jako muž, otevřeně — neskrývej se za plot s nápisem "čtenář", "sokol", nebo za nějaké X, Y, Z. Rána z úkrytu zasazená je ranou zákeřnickou. Sokolové mohli se již několikrát dočísti, jak soudíme o těch "obhajcích pravdy", kteří při té obhajobě skrývají se za cizí jména. Téhož náhledu co my, byla též většina zástupců na sjezdu, a proto také vložili do stanov článek, "že dopisy v Sokole musí býti podepsány plným jménem". Srovná-li úskočné jednání se svým svědomím, se svou důstojností nějaký náš občanek, který

by rád ve veřejném listě po něcm "se svezl", ale je příliš zbabělý, aby napadenému mužně čelil — to jest jeho věcí, ale ten, kdo s o k o l e m se zvatí chce, k tajným útokům nikdy snižovati by se neměl! č.

Po celou řadu desíti let psali jsme z vlastního popudu a na vlastní vrub lidová pojednání ze zdravotnictví, lidového lékařství, články odborné, přírodovědecké a o všech možných vymoženostech vědy, snažíce se z toho co zkušeností, pokusy a pilným rozbořem i vyšetřováním jsme zvěděli i naším pověděti, tu před humbuky varujeme, tam poučujeme. Byla práce to drobná, dobrovolná jak v listech českých, tak mnoha listech odborných cizích, v prvních ovšem zdarma, v druhých za honorář ne zrovna skvělý, při nevděku právě těch, pro něž psali jsme zadarmo. Na vzdor tomu však dnes, až na skrovnou výminku, málo v kterém listu najdete lidových rozprav poučných, českém listu, málo, a co jsou samý jen jest otisk a opravdu odborných listů máme jen několik, mluvíti pak na příklad o stálé rubrice odborné, zdravotní, hospodářské, sokolské, atd., i u těch zvaných větších časopisů našich bylo by asi tolik, jako mluvit do větru. A co přece dobrého tu na poučení i nejširších vrstev lidu našeho, když podá se slovem snadno srozumitelným a volným.

Máme za to, že nebude na škodu připomeneme-li si, že na příklad v Texasu skoro všude, kde naši bydlí na veřejných školách amerických učí se i češtině, vedle všech jiných povinných předmětů. Jest vymoženost to, kterou bys marně hledal někdy i v těch jiných osadách českých, kde také jen naši jsou ve školní radě. Jedinou a opravdu vzácnou výjimkou zdá se být Prague, Neb. Jenže hned na druhé straně nám za stolkem se snadno povídá, neboť jsou místa, kde s prostředím a poměry danými počítati nutno, kde ten postup české práce nelze hned obrátit a výchova dorostu pak pokulhává. Ano jsou i místa, kde ti naši jednotlivci, lidé čeští a svobodomyšlní, ba i celé jejich spolky peníze na českou školu věnované mnohokrát v rukou obrátí, čili jednoduše řečeno dávají neradi. Smutný to úkaz, žel však až příliš pravdivý. A k tomu hned pojí se úkaz druhý neméně drastický. Velice pěkně vedený list v duchu svobodomyšlném, list jediný české naší mládeže, "Svobodná Škola" v Chicagu vycházející minule div, že nezařadil vydávání vůbec a to pro nedostatek hmotné podpory. Našly se však dobré ženy české, sdružené v klub "Snaha" a několik jiných přízniveců, a když i pořadatel slevil polovinu ze svého bez tak již skrovného honoráře. A právě poslední nám zdá se tím nejpálčivějším políčkem všem těm nám, kdož svobodomyšlnými se zvatí chceme, pokud ta svobodomyšlnost naše ničeho nestojí. Jen oprávněné jsou

ty stezky mnohé na tuto nepěknou okolnost, na tyto křiklavé poměry mezi námi, již nejen že nevděční jsme vůči svým pracovníkům a činovníkům, ale za časté i sami mnohé klademe jim překážky.

Přimlouváme se opět a opět, aby bratři naši a sestry všude v těch i sešmenších osadách, kde jen poněkud mají trochu váhy, zvláště ale kde i sbory naše se nalezají, aby působili na dotyčené školní rady, aby na školách jak veřejných tak i vyšších zřízeny byly nejen řádné tělocvičny a ustanoveni učitelové tělocviku, ale zřízena též řádná letní cvičiště, hřiště a školní zahrádky ku cvičným pracem žactva obého pohlaví.

Ve chvíli, co toto píšeme, není nám známo, jaký výsledek bude mít hlasování o návrhu cedar-rapid-ské jednoty, týkající se obeslání sletu v naší milé Praze, ale bude-li návrh ten přijat, neměli bychom opomenouti obeslati slet ten též našimi čackými sokolkami. Tak jako sokolové mají v úmyslu podati při příležitosti sletu ukázkou nejenom vyspělosti své na nářadí, ale též cviky prostými — tak i sokolky mohly by tam podati několik ukázek ladných cviků, jaké se zde pěstují a jsme jisti, že ti, kdož o ženský tělocvik v Čechách se zajímají, se zájmem sledovali by ukázky cvičení amerických — neboť Amerika dnes honosí se tím, že v oboru cvičení ženských stojí v popředí. Jak daleko jest Amerika k tvrzení tomu oprávněna, ukázalo by nejlépe účastenství našich sokolek při sletu. č.

Neshánějte za členy sborů a do jednoty naší kde koho. Bud'te ve výběru svém nanejvýše opatrnými, nechcete-li aby záhy takováto nedbalost a neprozřetelnost na vlastním vašem sboru se vymstila. Také dbejte, aby výběr cvičitele byl co nejpřísnější, aby i náčelník váš byl si vědom spolu se starostou sboru, jaké že jsou úkoly Sokolstva, jakou mají zodpovědnost před ostatními bratry a před celou naší jednotou, před lidem našim pak zvláště. Jestli jsou nedbalí činovníci zlenoši i členstvo, nabaží seznámiti se se svými povinnostmi, nemá chuť ku práci, nikdo nepomyslí ani na sebevzdělání, na tož aby ukázal ochotu a projevil schopnost, jiné mladší členy, nováčky, mládež vychovávat, poučovat a dříti se, když z toho nic nekouká.

V jednom čísle "Sokola Am", již před rokem poukázali jsme na známý chicagský Hull House, a řekli jsme tenkrát, že při stavbách našich národních budov mohli bychom z Hull Housu vzít si v mnohém příklad. Poukazováno bylo mezi jiným na to, že v domě tom jest opatrovna pro takové dítky, jichž matky nuceny jsou do práce choditi a při tom jsme se přimlouvali za zřízení podobné opatrovny ve středu našem. Hlas náš ale zůstal nepo-

všimnut — a konečně jsme se dočkali, že cizé bohaté dámy, dobročinností pobádány, umínily si podobnou opatrovnu zříditi ve středu české osady chicagské, v tak zvané Plzni. Nyní teprv si toho naše veřejnost povšímla a jeden z listů denních pronáší obavu, že "v cizí opatrovně odnárodňování českých dětí bude ještě více uspišováno" a táže se zároveň, "zdali by nemohla býti zřízena opatrovna rýze česká". Neuvádíme toto jenom snad proto, abychom se pochlubili tím, že nyní teprv přichází veřejnost česká k náhledu, jaký pronesl náš list již před rokem — ale uveřejňujeme to jenom jaksi co doklad k té smutné skutečnosti, že upřímně míněný hlas český mezi námi zůstane nepovšimnut, neb máme proň jen úsměšek a k nějaké dobré práci dovedou nás povzbudit vždy jen cizinci. č.

Ztracené zdraví těžko opět se nabývá. A jako nesmyslné užívání celé spousty všelikých breček nepomohou, tak také sotva tělocvik pomůže, jakž ve mnohé bombastické čtete oznámee leccjakého "profesora". Soustavný tělocvik jest jen tehdy tělu našemu prospěšný, když rozumně prováděn k vlastnímu jen utužení se používá. Cvičení dodávají člověku svěžesti, mladistvosti a činí ho otužilým vůči všelikým trampotám a svízelným práce i povolání. Cvičení působí i na duševní stav člověka. Proto ve větších závodech lidumilů opravdových, velkoobchodníků a p. počíná se již chápati důležitost toho, aby dělnictvo a zřizenci vůbec byli zdraví a tělesně i na mysli silní. Proto zavádějí se namnoze v dílnách, obchodech a závodech střídavé přestávky, v nichž mohou jednotlivci v místnostech k tomu účelu zvlášť zřízených oddati se tělocviku. Nepochybujeme ani dost málo, že dělnictvo všude by takové zařízení rádo uvítalo, a že pracovní síla jednotlivců by jen se zvýšila.

V poslední době počíná se nás zmáhati touha po nějaké nápravě v našem společenském a národním životě a celá řada léků je odporučována, kterými to naše chorobné tělo má býti vyléčeno. Na jedné straně stěžuje se na zanedbanou mládež, na druhé opět zdroj veškerého zla spatřován jest v našem plýtvání silami a penězi na malichernosti a nejeden hlas obviňuje vzdělanější mládež česko-americkou, že českého živlu zúmyslně se vzdaluje aneb — jak jeden čelný časopis se vyslovil — že když se do "amerických kruhů vetře, na českou národnost plivne". Touto poslední poznámkou jest intelligentní mládeži česko-americké velice křivděno — neboť v tom spočívá aspoň jisté procento stávajícího zla, že my sami vzdělanější mládež česko-americkou od sebe odpuzujeme. Co jest pravou příčinou, že se mladíci zde zrození a školně vzdělaní českého ruchu činně neúčastní? Poněvač mezi námi nenalezají to, po čem touží — a to, co my až posud navyklí jsme

byli nazývati "pěstováním a povznášením národnosti" — spíše je od nás odvrací. Nechceme opět a opět opakovati to, co každý ví, nechceme znovu ukazovati na tu neblahou skutečnost, že naše národní stánky nejsou tím, čím býti měly, že k vůli zisku často musíme zavřít oči nad věcmi, které za jiných okolností by trpěny nebyly, ale nepopíratelnou pravdou jest, že tyto zjevy právě jsou to, které nejen vzdělanější dorost česko-americký nám odcizují, ale i celou řadu nadšených, obětavých pracovníků z veřejného působení zahání. Zdá se ale, že těmto choulostivým věcem se v našich úvahách úzkostlivě vyhýbáme — poněvač bychom musili zmíniti se nepříznivě o některých našich nepěkných zvycích — začez sebe upřímněji smýšlející pisatel mohl by velmi lehce býti prohlášen za "odrodilce"! Č.

Také u nás v mnohých státech zasedá v těch kterých sněmovnách dosti pokrokových lidí a přec jak zpátečnické jsou mnohé ty zákony těch států. Čím to je? Jednoduše proto, že ještě málo učinil ten živel svobodomyšlný v přímém účastenství zákonodárném i nesnažil se o zlomení moci klerikalismu na pravém místě a jsa vždy plný ohledů, ustupoval dávaje přednost z vlastního pohodlí takovému, aneb jinému kompromisu, jen aby se někde nenarazilo. A tak jest také v zákonodárně, tak v mnohém spolku a jednotě, v mnohých rodinách a u mnohých jedinců. Zájmy obchodní, zájmy osobní tak snadno podřizují se zájmům všelikým a celek ať si trpí i se všemi těmi našimi zásadami na papíře napsanými. Pokud pak nás českých lidí volných se týče tu bez reptání sneseme vše, podrobujeme se a jsouce až ošklivě praktičtí ve své svobodomyšlnosti dovedeme někdy lecos. Tak známe ku příkladu českou svobodomyšlnou školu, kde učí unitariánka, známe českou osadu, kde otec svobodomyšlný byl u Sokola, pomáhal pořádat svobodomyšlné přednášky, nejstarší ale dcera jeho chodila ku zpovědi, matka k presbyteriánům a hoši do kostela k baptistům. Toť se ví, že "pan bratr" jest dobrý obchodník.

Nejlepším důkazem, jak dovedeme někdy chybovati, ba co díme sami sebe bít v tvář, jest dojista, když sbor k N. J. S. náležející pozve si k té či oné oslavě dnů památných a sokolských za řečníka — nesokola a co více zjevného nepřítele organizace naší, aneb člověka, jenž sám slavomamem stížen ukrutným, nejprostších pravidel slušnosti mívá vůči veliké organizaci naší, když o osobní jen pomstu se mu jedná. Kde tu vina? V členstvu a jeho činovnících, již přece aspoň měli by svůj vlastní list číst, aby věděli co a jak. Ano jsou dnes sbory, s nimiž nemůžeme býti spokojeni a mezi těmi nejsou vždy to jen sbory malé a to proto, že tužby po lepší výchově mládeže není, aniž vzdělávání členstva, aniž cvičí se tak jakž počet členů sboru by označoval.

Nastal rok nový, uvažujme všichni, všichni v čem chybujeme a zdali a jakým způsobem mohli bychom nápravy docíliti, překážky, jež v cestu se nám staví odstraniti, aby cesta byla uvolněna k práci opravdové, čili od mnoha těch pěkných slov a hesel, bychom všude ve všech sborech přešli i ke skutkům. Chvilková nadšení nejsou ničím u porovnání s opravdovou výchovou dorostu ve školách našich tělocvičných, výchovou žen a dívek našich a utužení mužů a junů takové, aby byli sokoly skrz na skrz.

Vedle nás tedy i Župa Fúeegner-Tyrš hotoví se k sletu všesokolskému v Praze a vyše vzorné družstvo, ba dojde-li v čas ku Svazu, můžeme se těšiti na zastoupení společné a nanejvýš důstojné. A tu dobře praví br. Košar v článku svém, že i ta výprava pak musela by býti dle toho, sokolská a důstojná, kajutní, aby nepřilepilo se na nás sokoly a sokolky lecos, živly, jež působily by nám cestou i v Praze nepříjemnosti, byly jednoduše celku závažím. Tak ostatně mluví všichni ti, kdož pamatují se na výpravu poslední. Tehdy, k vůli tomu, že cesta byla laciná, jel kde kdo, ba i tací, již o věci sokolské neměli nikdy ani ponětí, ano spíše byli jí vždy svou neuvědomělostí na závalu. Z bohaté, slavnostní číše sokolské, házejíce "bratrstvím" a tvrzením "já jsem taky sokol z Ameriky", pili o závod a měli se tak, že i posléze velice pohostinným bratřím Pražanům, když trochu dlouho to trvalo, byli jako ty "staré ryby". Proto náležitá přehlídka řad, jež se účastní, bude již hned z počátku na místě a přihlášky jen dle toho necht se přijímají. O družstva vzorná ovšem se nebojíme, známe ty hochy naše i sestry a jsme jisti, že tentokráte nebude nikoho, jemuž by naši v Praze museli cestu domů vyplácet, aneb u našeho V. V. si stěžovat. Jsou věci to na pohled malicherné a přec lépe si jich říci v čas.

ČESKÁ LITERATURA TĚLOCVIČNÁ.

Po delší dobu stěžováno bylo — a posud jest — že česká literatura tělocvičná jest až posud velice chudá — že cvičitel začátečník, není-li mocen cizího jazyka, nemá pomůcky, z nichž by odborné vědomosti čerpal a svůj cvičební material obohacoval.

Přehlédneme-li seznam tělocvičných děl, shledáme, že stezky ty jsou do značné míry oprávněny — že ať tu a tam máme pomocné příruční knížечky pro cvičitele, spisů pro vzdělávání učitelů tělocviku až posud máme velice poskrovnu. Máme "cvičební večery" na hrazdě, bradlech, kruzích, koni, cvičení prostná — ale spisů, které by cvičitele nutily k přemýšlení, tvoření, spisu, který by cvičiteli naznačil cestu, po které kráčetí má, spisů takových až dosud postrádáme.

Nepodceňujeme "cvičební večery", neboť jsou dobrou pomůckou tam, kde není odborně vzděla-

ných sil evičitelských z povolání — ale máme za to, že kdyby vedle "evičebních večerů" t. j. evičení pro hodinu evičební již vypracovaných, byl vydán objemnější spis k poučení evičitelů, jak si evičební material sami mohou vypracovati — posloužilo by nám lépe. "Cvičební večery" pouze podporují br. evičitele v pohodlnosti — má v knížce již vše hotové, vypracované — proč by se měl namáhati sám sestavováním nějakých evičení? A tak cvičí se dle "evičebních večerů" po celý rok a po roce zase.

Dnes v Čechách již ujímá se evičení dorostu, evičení dívek — a mělo by těmto dvěma odborům tělocviku věnována býti větší pozornost. Br. Klenka obohatil sice naši tělocvičnou literaturu pěknou pomůckou pro evičení dorostu, ač i zde nalezá evičitel vše hotové — ale evičení dívčích odborů po dnes čeká, aby některá autorita v oboru tom ukázala evičitelům a evičitelkám cestu, kterou se bráti mají.

My si představujeme poučování evičitelů, ne podáváním jim látky vypracované — ale spisy a články takovými, v nichž naznačuje se jim cesta, po níž se bráti mají, v nichž udány jsou srozumitelně zákony a pravidla, dle nichž při svém vlastním tvoření řídit by se měli. Tím způsobem bychom nutili evičitele k přemýšlení, bádání, k tvoření — a výsledek by byl, že v době krátké vytvořeno by bylo v naší soustavě mnoho pěkné původní látky, která by český evičební material značně obohatila. Ale předkládáním pouze hotových věcí toho nedo-
eílíme. Učme naše br. evičitele též jak vařiti, jak sami jídla upravovati, na místě předkládání jim jídel hotových — a uvidíme, jak naše sokolská kuchyň bude záhy novými a vybranými pokrmy obohacena.

Až posud byli jsme zvyklí pohlížeti za moře, kde odborníci naši lépe dovedou vládnouti českým perrrem nežli my, po celou řadu let v cizině usazení — ale zdá se, že konečně přece jen budeme nuceni k samostatné práci když nám žádané z vlasti nepřichází — byť potom třebas naše díla nevyhovovala pravidlům moderní češtiny — jen když pomohou tam, kde pomoci jeví se tak nalahavá potřeba. č.

O PRVÉ POMOCI RANĚNÝM.

Rány.

Vlastní prvá pomoc raněným. — Položte poraněného vždy nejdříve do takové polohy, jež byla by mu nejpohodlnější, načež teprve podívejte se na ránu.

Zastavte krvácení, podle návodu již na místech těchto daného.

Rány rozhodně se nedotýkejte rukama holýma, leda by krvácení bylo přílišné a toho druhu, že stavení stalo by se prvou nutností. Jestli jest po ruce čisté plátýnko, gaza, aneb jiný druh obvazu ranhojičského, obalíme si prsty ruky své tak, aby do

rány žádné nečistoty se nedostalo. Jestli na blízku jest lékárna, dostanete různé naprosto čisté gazy, obínadla a vše potřebné a sice již tak vinuté, že jen dotýčný balíček otevřete a na ránu gazu a p. přiložíte.

V některých případech prvou a nejvydatnější pomocí jest, když ránu jednoduše zabalíme a obvážeme tak, aby k ní vzduch neměl přístupu.

K tomu účeli nejlépe, když opatříme si v nejbližší lékárně tak zvaný balíček "Johnsonův pro prvou pomoc", — "Johnson's first aid package". Návod k použití jest tu asi následující:

Položte přímo na ránu Lintine z čisté bavlny.

Přes to pak hladce a nikoliv příliš utaženě dáte obínadlo a konečně třírohý obvaz. Pakli rána však jest přílišná, použijeme dvou a více balíčků na prvou pomoc připravených a již sterilizovaných, čili naprosto čistých.

Ránou zoveme každé poranění, které má za následek rozrušení kůže; jestli jest kůže neporušená a byť i hlouběji pod kůží uložená vaziva, aneb orgány sebe větší pohromy byly utrpěly, nemluvíme již o ráně v užším smyslu, nýbrž jen o pouhém pohmoždění. Máme pak rány řezné, bodné, sečné, tržné, pohmožděné, rány kousnutím povstale a rány střelné, poslednější obě náleží vlastně k pohmožděninám. Okraje ran jsou ostré, hladké a rovné, dále zubovité, nerovné, roztřepané a pohmožděné. Prvá pomoc se týká hlavně ran čerstvých, čili 12 nejvýš 24 hodin po úrazu.

Rána se zahojí buď prvním rázem, zrněním bez hnisání a zrněním čili granulací s hnisáním. Rána se zhojí prvním způsobem při náležitém přichlípění okrajů rány, setrvá-li rána pak v náležitém klidu, jsouc před škodlivými účinky a nákazou chráněna. čili když se rána neznečistí. Nesmí tam totiž žádná nečistota zůstat, aniž vniknouti. Nečistota jsou různé mikroby hnisavé a p.

Zhojení rány způsobem druhým nastane, když se podmínkám stanoveným nevyhovělo, aneb vůbec za dost učiniti nemohlo. To stává se jestli je ztráta kůže přílišná, že okraje nelze snadno k sobě dostat, aneb když tyto okraje jsou hodně pohmožděné. Někdy se okraje ty odchlípí krví vystoupou a výměškem rány, jakož i tím, že rána nezůstala v klidu. Třetí způsob hojení se ran jest povstáním jizvy po kratším, aneb delším hnisání. Toto hnisání působí maličtí a drobní tvorové čili mikroorganismy, bakterie kulovité podoby. To dostavuje asi třetí den po povstání rány i provází je různé příznaky, jako mrazení, horečka, nevolnost, povleklost jazyka, nechuť k jídlu, vrhnutí, bolení hlavy, zmalátnělost a dráždivost s bolestí v ráně samé, již ulevuje se nadzvednutím údu. Jestli jest hnisání přílišné, hnis se v barvě mění, jest nečistý, nastává hniloba, tvoří se "živé maso" a úd v celém svém rozsahu může otráven podlehnouti, ba i smrt nemocného přivoditi. Z míst-

ní otravy podobně dostavuje se hnilobný pochod, jenž tyto všeliké rozsazené hmoty v ráně nečistě do oběhu krevního vniknouti dá a tak všeobecnou otravu způsobí. Netřeba tedy ještě jednou zdůrazniti, abychom při ošetření třeba sebemenší rány byli vždy rozhodně čisti a zase čisti na nejvýš.

Nečistota v ráně. — V případech neštěstí ve strojárnách, na železnici a jiných závodech snadno do rány může dostat se nečistota, prach a cizé předměty a vše to může mítí záhubu v následek, pakli nedáme si pozor a co halvního celý pochod hojení se dle toho řídí. Proto jestli rána jest nečistá, neváhejme povolati lékaře ihned, aniž bychom se sami odvážili nějak se v ráně hrabat a nějakým nástrojem, nečistou jehlou, špendlíkem a p. cizí předmět sami hledati.

Dotýkati se rány rukou nečistou, ba i omýváti ránu vodou, jež nebyla převařena, jest podle našeho soudu stejně nesprávné a nebezpečné. Proto hlavní věcí bude pokrytí rány co nejdříve, tak aby přístup zárodkům všelikým se zamezil. Již pouhý dotek rány se šatem a p. se tím odstraní a nebezpečí nákazy předejde. Odtud proč v moderním válečnictví, každý raněný nyní prvý obvaz ve zvláštní schránce a naprosto čistém obalu s sebou nosí a sám v případě potřeby použije. Mnohá hrůza války se tím poněkud zmírňuje, mnohá bolest obětí nevinných zmenší a mnohý život i zachová.

Jestli ranhojič není ihned po ruce a nelze se jej dovolati a rána měla by býti vyčistěna, zachovejmež se jak následuje:

Dejme vodu, které hodláme použiti, do čisté nádoby a svařme ji, před použitím ovšem necháme vodu vychladnouti.

Nežli vody té pak použijeme, vyčistíme důkladně nádoby, jichž použiti hodláme, vydrhneme je mýdlem náležitě a vypláchneme vařící se vodou. Hled'mež použiti nádob porcelánových, hlíněných a polévaných, pakli těch není po ruce, nádoby dřevěné na vodu také stačí.

Pak sami ruce si co nejpečlivěji omyjeme.

Abychom tak učinili co nejlépe, vyhrneme si rukávy košile nad loket a použijme vody pouze oné, jež byla svařena. Nejméně as deset minut mýdlem, možno-li antiseptickým a čistým ovšem, ruce drhneme buď čistou látkou nějakou, aneb malým kartáčkem. Kol nehtů drhneme zvláště, jakož i v záhybech kůže. Nehty nejen oštíháme, ale i důkladně vyčistíme. Prsteny musíme odložit.

Po náležitém vydrhnutí, nalejeme si na ruce čistou vodu svařenou, aby mýdlo spláchla, načež na třeme si ruce trochu líhem, aneb etherem. Ruce utíráme si pouze čistou gazou, aneb plátnkem, ovšem rovněž čistým. Kde toho lze docílití dostaneme si z lékárny již připravené a čisté, sterilizované ručníky, jež po jednom zabaleny jsou ve zvláštních balíčcích a také Johnsonem se vyrábí.

Po umytí rukou nesmíme se ničeho jiného více dotknouti, nežli čistého materiálu na obal a obvázání rány. Ani potom nedotýkejme se rány, možno-li, leda jen prsty gazou obalenými.

Hlína, písek, tráva, aneb kousky oděvu, střepy skla, saze, špína, kousky dřeva, třísky, udice, jehly, špendlíky, úlomky týchž, trny, atd., nejlépe odstraníme z rány malými klišťkami, jež rovněž v lékárně opatřiti si lze. Necht' však již použijeme nástroje jakéhokoliv, musíme je rozhodně napřed důkladně vymýt a ve vařící vodě ponechat, na chvíli aspoň. Ani tu čistého mýdla nešetřeme.

Pakli rána pokryta jest tukem, saze, hlínou a prachem, nejlépe ji vyčistíme, pakli kousek gazy namočíme do trocha terpentínu, aneb benzínu a ránu opatrně a pozlehounku vytřeme. Jestli jest třeba ránu polévati, tož použijeme k cíli tomu opět jen vody převařené i můžeme do ní dáti nějaký antiseptik. Ránu poněkud stiskneme a poléváme tak, aby voda stříkajíc vymyla ji co nejlépe a všeho cizího zbavila.

Tam kde jest lékař vzdálen takovýmto počínáním dosti můžeme prospěti, nežli se dostaví. Hlavním pravidlem jest ovšem zastavení krvácení a zamezení znečištění rány. Proto ránu vytírati nějakým nečistým hadříkem nesmíme, ale ani ne čistým, abychom okraje rány zbytečně nejitřili. Jestli potřeba toho káže, umístíme zpět rozdrásané části tkaniva a kůže, ale prsty se jich nedotkneme, jako spíše gazou, již můžeme si obaliti kol ruky na způsob rukavice.

Za každých okolností rány co nejméně se dotýkejme, abychom ji neuškodili, chránili ji nečistotou a zamezili vniknutí mikroorganismů. A proto nesmíme použiti k čistění, aneb obvázání rány žádného cupování v dřívějších dobách tak často užívaných, neb upotřebovaných hub, aneb dokonce špinavých hub, nečistého prádla a hadříků. Čistota jest tu věcí hlavní. Čistá voda jak jest, nestačí a proto dáne přednost vodě svařené buď samotné aneb antiseptickým, aneb desinfikujícím prostředkem opatřené. Varem vody se mikroorganismy ničí. Voda pramenitá ovšem lepší jest vody stojaté.

Rány znečištěné, kde panovaly by obavy, že po všem tom, co jsme vykonali, mohlo by býti nějakého nebezpečí infekce čili nákazy obvážeme takto:

Položíme na ránu a načechráme jaksi několik vrstev jodoformové gazy. Na to pak položíme vrstvu čisté tuku zbavené vaty (absorbent cotton, jakž v balíčku z lékárny ji dostaneme a gazu, iodoform gauze, v pevně uzavřených, tmavých lahvích). Takto opatřenou ránu vyčistěnou, seč bylo lze, obvážeme trojčípím obvazem, třírohým šátkem, aneb použijeme obepínadla, ribbon roller bandage, jakž anglicky se zove a v každé lékárně se dostane.

Ránu sešiti smí jen dovedný ranhojič a lékař.

Také použití náplastí v případech vážnějšího

poranění jest lépe ponechat lékaři. Pro nás pouhé použití obinadla na stažení okrajů rány k sobě musí postačit.

Také tu, jako při vlastním čistění rány, nejdůležitějším činitelem jsou antiseptická pravidla, jdoucí až do krajnosti a spočívající v naprosté čistotě a použití prostředků, jež cestou lučební mikroby ničí, aneb jich účinek zvrátí zcela a prostředky takovými ovšem i náplastě opatřeny býti musí. Pouhé babské flastry, všeliké humbukářské a kdo ví jak oznamované masti a vodičky dnes již nestačí a rozumný člověk se jen humbukům takovým vysměje, tak jako rozhodně vyvaruje se použití na rány různých olejů a látek, jež ránu jen rozjitří, třeba označeny byly takovéto podobné výrobky jménem jakéhokoliv svatého. Nám stačí k čistění ran následující prostředky antiseptické a opravdu vydatné:

Karbolová kyselina (Carbolic acid) a kyselina borová (Boric acid) v roztoku 3:100 čisté vody. Kyselina borová hlavně pro sliznice. Sublimát 0,5 až 1:1000 (Corrosive sublimat) Creolin a Lysol 0,5 až 2 procentní a výše, aneb roztok formaldehydu. Jodoform v prášku, jenž ovšem zavání, co zatím jodosyl jest téměř bezvonný. Podmanganan draselnatý (Kali hypermangan), octan hlinitý, thymol 1:1.000 a jiné. Těmito prostředky rozpuštěnými ve vodě sterilizované oplakujeme ránu, jakž popsáno již, aneb napouštíme jimi látky na obvaz sloužící gazu, vatu, a tak dále.

Hned jakmile rána jest obvázána, poraněná část údu budiž do takové dána polohy, aby měla úplný klid a nemocný pohodlí co největší, ať již zůstal na místě nehody, aneb dále má být dopraven. Ve větších městech lékař ambulanci postará se o odvezení raněného do nemocnice a přijde-li v čas ovšem ihned i první obvaz přiloží. Však mnohdy ambulance nedostaví se hned na první zavolání po telefonu, aneb policie a tu jest vždy dobře věděti, jakž si počínati máme.

Pakli byl nemocný poraněn na hlavě, položíme jej tak, aby hlava spočívala na nějaké podložce, polštáři, stočeném šatu a zaobaleném možno-li do čistého ručníku, šátku, látky podobné, atd., jestli možno, tak aby po té straně, kde rána se nalézala bylo doteku rány pouze s čistým ručníkem, látkou a p.

Pakli rámě bylo poraněno, bude nejlépe, když je zavěsíme přes prsa do šátku a ruku uvedeme tak v klid.

Poranění-li vyskytne se na dolních končetinách bude dobře, když nohu umístíme na nějakém polštáři, podložce a p., také hodí se k cíli tomu stočená pokrývka, šat, atd.

Pakli poranění jest v prsou, hla a a ramena se musí nadzvednout a podložit opět tak, aby nemocný snáze mohl dýchat.

Jestli rána nalézá se na břiše, nemocný musí ležeti klidně na znaku, nohy máje skrčené, jestli ale

poranění jest více stranou, tož ať si lehne na stranu zraněnou.

Lékař, když se náležitě byl připravil, ruce očistil a i nástroje, jakož i očistil ránu samu a její okolí, zastaviv ovšem krvácení, je-li třeba i podvázáním cév, spojí ránu stehy, aneb obínadlem, někdy jen anglickou náplastí, jakž již řečeno a přiloženým obvazem uloží úd poraněný do klidu a sejme obvaz z pravidla až po zjizvení.

SVAZ SOKOLSKÝ.

V úterý dne 26. prosince m. r. odbývána byla v Chicagu porada výboru, *jemuz svěřen byl obtížný úkol — sloučení Sokolstva amerického v jeden Svaz. Podáváme sokolům jen stručnou zprávu o výsledku této konečné porady, z níž však přece každý sokol, o Svaz se zajímající, sezná, na čem se výbor usnesl a co nyní vykonati bude třeba.

Hned po zahájení schůze oznámil br. Čermák, že Nár. Jed. Sokolská činí právě pokus odstraniti hlavní překážku, která veškerému sblížení stála v cestě — t. j. článek týkající se nutnosti stejného kroje — a žádal, aby zástupci ostatních organizací sokolských vyslovili se, kdyby překážka ona odstraněna byla, zdali by bylo možno pomýšlet na sloučení úplné. Přítomný br. Hocke odpověděl za Jednotu Děl. Am. Sokolů, že nikoliv — a tutéž odpověď dali i zástupci Župy Fugner a Tyrš, bratři Košar, Rajman a Zeman. Jelikož tedy za panujících poměrů na úplné spojení pomýšlet nelze, a jelikož stávající výbor k žádnému platnému usnesení oprávněn není, podal br. Č. následující návrh:

Aby br. Košar vypracoval stručně svůj plán, jak on si Svaz představuje — s nímž také většina sokolů jest již aspoň částečně seznámena. — Br. Čermák vypracuje opět stručně svůj plán, jak on představuje si sloučení na základě technickém pouze. Tyto dva návrhy budou zaslány ústředním výborům všech třech sokolských sdružení se žádostí, aby byly výbory těmi předloženy podřízeným sborům jednotlivým ku konečnému odhlasování. Jednoty pak hlasováním rozhodnouti mají, na jakém základě sloučení provedeno býti má.

V návrhu tom zároveň zahrnuto jest, aby a) ona dotýčná ústřední tělesa oznámila chicagskému výboru výsledek hlasování do konce měsíce června, b) výbor na to svolá sjezd, na němž na základě návrhu přijatého ujednají se podrobnosti. Většina výboru navrhuje za místo sjezdu Cleveland, jako střední město a za každé združení mají býti vysláni dle náhledu většiny výborů 3 vyslanci (menšina odporučovala za sídlo sjezdu Chicago a počet delegátů 5.) O těchto odstavech bude Jednotám též rozhodovati.

Oba návrhy, jak br. Košar tak i br. Čermák uveřejněny budou v únorových číslech "Sok.

Am.", "Borce" a "Besídky Sokolské", aby sokolové mohli se s nimi důkladněji seznámiti, nežli o nich budou hlasovati.

Výbor tedy vykonal, co za panujících poměrů vykonal mohl — na jednotách nyní bude, aby věci rázně se uchopily, o ní pojednaly, a až jim oba návrhy k hlasování předloženy budou, aby rozhodly o nich v době co nejkratší. Stane-li se tak, pak v druhé polovici měsíce srpna budou zástupci jednotlivých združení svoláni, aby na základě návrhu přijatého Svaz učinili skutkem. A že se tak stane během tohoto leta, v to pevně doufáme. Naprej! ě.

REQUIESCAT IN PACE.

Ukázka z práce naší anglické, jež vyšla v "Truth Seeker". — Studie.

"Nuž, synu můj, odejdi; toť není místo pro tebe, ale tam, viz tam —." Laskavá byla to slova mohutného, sestárle vyhlížejícího muže, rozježeného vousu, však jiskrného a pronikavého oka, jenž, s knížečkou v ruce a tužkou, seděl na polní židličce, pozoruje jeden oddíl za druhým, jakž hotoví se k útoku.

Byli jsme na kopci vevodícím celému rozsáhlému poli kol Šejnova — chéf můj a pisatel, sluha jeho, pomočník telegrafista, všechno a nic. Nikdo? Ba právě, vždyť na Červený Kříž tou dobou již několikrát bylo střeleno a Turci nedbali, však starý onen pán dbal. Proto jeho rada. Měli jsme pásky Červeného Kříže; on umělec a voják neměl žádné.

Činil si poznámky, my také, však jeho knížka jak velice se od našich lišila.

"Ach, tam přijíždí, ten muž náš, muž dobrého srdce, však demon u takovýchto příležitostí", tak podotkl umělec, obrátiv se k nám, a již započal prvou svou črtu toho dne, zobrazuje generala Skobeleva a jeho štáb, jakž podél jeli řad nadšených vojáků, již setkati se měli se smrtí průběhem toho dne.

Smrt hrdinů! Smrt těch, kteří se nikdy v životě ani nespátřili, nikdy na vzájem si neublížili a vehnání jsou v zápas a na jatky.

"O, ty hrůzy válečné, toto nepotřebné prolévání krve. Proč a zač? Pro slovanské křesťany? Za jejich osvobození? Možné dost, avšak jestli stává nějakého boha někde, nemohl by on sám ztrestati musulmany, potrestati Turčina?"

"Jeť boj nanejvýš posvátný, na prospěch našich pobratimů, Vasile Vasiloviči", chéf můj podotkl.

"Ano, tak jest a tak bude, však válka se všemi nešťastnými svými udaji, se všemi hrůzami — obrazem jest pekla."

Byla to slova Vereščaginova. Tehdy jsem vlastněmu jejich významu nerozuměl zúplna, a trvalo

leta a leta, nežli jsem měl opět příležitosti setkati se s velikým umělcem, setkati a patřiti na jeho velikolepé obrazy, jež znázorňovaly právě ony zápasy a výjevy z bojů, o nichž napřed byla řeč.

Povídá se nám, že moderní způsob válečnictví jest méně příznivým tomuto odboru umění, nežli v dobách dávných, kdy osobní statečnost spíše rozvinouti se dala, avšak budete ihned jináče posuzovati pohlížeje na plátna tohoto umělce, jenž ve vždy našel něco co by jímalo a poskytlo vám pravdivý obraz hrozného zabíjení se lidských bytostí, jež útočí na se na vzájem s bohy svými na suchých rtech, doufajíce, že půjdou přímo do nebe v boji za věc nanejvýš šlechetnou — zde pod dvojítm křížem pravoslavi, onde pod půlměsícem Mohamedovým, proroka! A toho utrpení!

A nyní k útoku! Rusové postoupili proti nepříteli, snažíce se vyhnati Turky z jejich postavení výhodného. Pole jest otevřené. Na levém křídle nepřítele Skobelov soustředil si hlavní sílu svou, a aby zakryl vlastní úmysl zaměstnává nepřítele na mnoha i jiných místech. Děla počala v palbě, hlavní voje se utkaly a útok bodákem celých pluků jest hrozný zakončení strašlivého divadla tohoto dne. Rusové dostali se posléze i za záda nepřítelova, vítězství jest naše. Vítězství — a jak draze zaplacené!

A nastojte, zde jest opět s námi, pomahaje odnáseti raněné zde a tam pomahaje muži našemu na nohy. Snažíme se co nejvíce, abychom zmírnili utrpení padlých. Konáme tak bez rozdílu, pomahajíce Rusům i Turkům, však v tom přiletí granát, přímo do našeho středu, praskne a rovněž bez rozdílu udeří i do stoličky našeho Vasil Vasiloviče, jenž právě k nové črtě se hotovil. Vstal, usmál se, upravil si stoličku a dále klidně kreslil, zachytiv opět něco pozoruhodného.

"Vizte roztrhané tělo, pohled'te v zkrvácenou tvář. Jsem skoro jist, že ubohý ten muž zemřel s modlitbou na rtu za ženu svou a dítky doma, aneb s kletbou proti všem těm, kdož sem jej zatáhli. Takový jest život, a my, lidské bytosti jsme vlastně ty právě šelmy."

Nemohli jsme namítati ničeho; něco tak zvláštního zamrazilo nás i svezlo se po zádech, a my obrátili se k druhému. Ruský důstojník tu vedle mrtvého Turčina, jenž dosud svírá pušku ve vychladlé ruce své a bodák pokryt sraženou jest krví.

"Tak, tak; zabil mně. A přece ještě žiju a on jest mrtev. Jak podivné! Však ta bolest! Podej mi mladíku, trochu vody a vezmi toto — vezmi s krku mého, a piš — piš moji —"

A ničeho více, zemřel, proud krve vyvalil se z otevřených úst. Celé tělo obrátilo se k mrtvole Turčina, a ubohý Rus objal nepřítele svého v posledním tažení.

Na divno nám a jaká byla as poslední jeho

myšlenka? Vzpoměl snad matky své, jež život mu dala, tonouc v tolika nadějích o budoucnu jeho, obětovala vše pro jediné dítě své, syna svého. Kol krku jeho zavěšený našli jsme závěsek ozdobený obrazem starší ženy s jmenem jejím a adresou a jeho podpisem.

Kolik asi set mrtvol leželo tu kol na poli? Zdálo se nám, že neměli ani dosti času je spočítat házejíce je do společného hrobu, veliké to jámy — jámy všech těch hrdinů; zde Rusové a tam Turci.

Přišel archimadrit, všichni museli jsme se modlit, padnouti na kolena, a vzívatí boha, aby přijal všechny ty syny velikého cara, přímo do nebe, by jim odpustil — co vlastně JIM měl odpustit, ani v té chvíli trudné nás nenapadlo — a dal jim lehké odpočinutí, po tak hrozném zápase, věčný klid. Jaká ironie! Požehnání hrobu následovalo na paměť po mnohá leta, a Vasil Vasilovič měl o jeden obraz více se všemi těmi krásnými ozdobami roucha kněžského a se vším tím vonným kouřem, jenž vycházel z postříbřené kaditelnice rozhoupané prostým jen popem.

Vonný kouř, a den za dnem kouř ordonancí tam na vrších, kouř z pušek rozkácených vojínů, zabíjejících co jen mohli nejvíce.

Dostali jsme rozkaz ku předu.

Rusové získali půdy. Mnohé mrtvoly nemohly ani býti hned pohřbeny. Poslali jsme zprávy své o bitvě listům našim, snažíce se prospěti, seč bylo jen lze. —

Slunce sklánělo se poznenáhlu za hory a my dosud touláme se místem jiné smutnohry válečné, jež snad znovu opakovati se bude zítra ráno na tomže aneb jiném vhodnějším místě. A bůh, on o všem tom ví, ví o tomto zlu bídném, zná utrpení raněných a nevinných, a klidně na to "dolů" vzhlíží. Ba on nám ani nenapomáhá, ani ranhojičům, lékařům a jich příručím, aby našli každého komu třeba pomoci, ba ani ne těch, kdož modlili se k němu, aby smrtí vysvobodil je z ukrutného trápení. Obloha byla zarudlá, tak jako by plna čerstvé krve.

"O bratři, ubijte mně, zabte —" zaslechli jsme temné volání z celé hromady mrtvol nakupených na místě, kde hoši naši utkali se s nepřítelem muž proti muži s bodákem v ruce při ranním útoku.

Jest možné to, že stalo se tak dnes ráno? Neměli jsme ještě ani sousta v ústech a nikde nebylo ani vody; pracovali jsme s nadlidskou námahou, však vojáci pracovali ještě více. Zde jeden příklad — poručík, zapomenutý v poli, raněný a trpící úpallem slunečním, hladu a bolestí celý den. Stav jeho byl povážlivým, rána zapálená. Na rtech jeho zkrvavenou viděli jsme pěnu a na prsou z rány prýstící a usazující se kapky krve, jež s každým namahavým a sypavým výdechem pěníce se a množíce červenější se zdály. Vytáhli jsme tělo jeho na povrch a položivše na holou zem, učinili jsme proň, seč jen jsme

mohli, však ubožák zemřel nám v rukou, zvedna zatáté pěstě své nad hlavu a přímo proti nebesům.

A nyní odpočívají v pokoji.

Trochu dále, nedaleko holých rozstřílených pňů stromů kol čehosi co bývalo ještě před chvílí chýši nějakého chud'asa, jenž vyhnán byl odtud s celou svou ubohou rodinou, byli dva zabité koňové a jeden raněný, ležící vedle jezdců, Turků i Rusů pospolu, již se nervali.

Raněný Turčín, podepřený o rozbité dělo, byl tak rád, že dostalo se mu naší pomoci, a ukazuje na skupinu za hrozného skřeku rvoucích se supů na zdechlině muly, snažil se nám vysvětliti jaké asi že, tou dobou háraly myšlenky jeho mozkiem.

Vasil Vasilevič měl opět jinou črtu.

Nastala pak noc. Zvítězivší vojínové odpočívali na zbraních svých. Někteří z nich zpívali si krásné a veselé písně národní, jakž matky jejich jim pěly a pili svou číšku čaje, pohlížejíce v nedozírnou dál, jakoby hledali každý tu hvězdu svou.

Stráže se vystřídali. Vše zdálo se být pohrouženo v klid.

Však nikoliv, náš Vasil Vasilevič dosud pracoval, porovnávaje poznámky své s mnohými náčrtý i udělal nám následující radu, zemdleným:

"Hoši, snažte se poučiti lid svůj, aby vždy pouhého používal rozumu, aby byl poctivým, byl lidštějším, a nade vše, aby přičiňoval se o odstranění takového vraždění hrozného, jehož s námi byli jste svědky. Bud'tež pokrokovými; bud'te liberálními ku všem, věrte jen v holou pravdu a ničeho více; dbejte pravdy, dejte pravdu a přijmětež tu nejkrasší odměnu ve štěstí toho života lidského."

A nyní ten muž, největší umělec světa, umělec, jenž zobraziti neúprosně dovedl pravdu bojiště, se všemi těmi jeho hrůzami a utrpením, ten liberální, volně myslící vojín, poctivec, odpočívá také v pokoji a sice pod zádnými vodami Port Arturu. Utonul na admirální lodi "Petropavlovsk", kresle znovu "potvoru všech hrůz války" a čele všem nebezpečím s vojíny cara, již rovněž odpočívají v pokoji.

FEUILLETON.

Chicago, v lednu 1906.

Vlna pokroku, která v osvíceném století dvacátém převalila se přes naší zeměkouli, rozhodně zasáhnouti musila i náš slavný Nový Postoloprtohn, který ve své neunavné snaze býti v čele veškerého pokrokového hnutí, nedal by si byl tak lehce líbit, kdyby snad té vlně bylo napadlo oň nezavaditi. Mohlo se snadno státi — jak se moc a moc často stává — že by statní občané postoloprtohnští v uražené pýše své nad tím byli by se obrátili k veškerému pokroku a volné myšlence vůbec zády — neboť nejednou již podali užaslé veřejnosti důkaz, že nedají sebou příliš zahrávat — dobrá věc nesmí příliš spole-

hati na svoji hodnotu, je-li samolibost občanstva dotyčné obce uražena. Dobré věci ukážou se tam právě tak dobře dvéře, jako každé jiné.

Well — náš Nový Postoloprtnown pozorností té “vlny pokroku” potěšen, ujal se věci s pravou husitskou rázností a když místní časopis přinesl zprávu, že v neděli odbývána bude “u třech soudků” valná hromada, v níž jednáno bude o tom, aby Nový Postoloprtnown v tomto pokrokovém hnutí postavil se po bok ostatním pokrokovým osadám, bylo všechno na nohou. Nikdo nechtěl zůstat doma — nikdo nechtěl být nazván tmářem, reakcionářem — každý hotov byl uchopiti pochodeň osvěty a třímati ji vysoko nad hlavou, aby prý “tma lidstvo obklopující” aspoň v slavném Postoloprtnownu byla do všech končin rozehnána.

Ale přece jenom v slavné té naší obci byl někdo — kdo na to osvětové hnutí s nelibostí pohlížel. Byl to místní kněz. Právě se chystal ku stavbě pěkného kostela a rozumí se, že také útulné fary — a tu najednou osady zmocení se taková pokroková horčka. Čelní občané byli mu slíbili na kostel pozemek. Jiní zase slíbili pomáhati finančně — ten nabídl kámen, jiný zase potah — ale teď, co zachvácení byli tou bojechtivostí proti tmářství, neměl farář nejmenší naděje, že občané slibu svému dostojí. Ba naopak — pronášeny byly tu a tam nadšené hlasy o tom, že v Novém Postoloprtnownu bude postaven “Stánek osvěty”, z něhož “hřímáno bude do uší černé havěti”, odkud “metány budou blesky do té tmy” — až panu faráři z toho všeho šla hlava kolem.

Nevěrecký stánek na místo kostela — co mu nyní zbývá? Sebrat svých pět švestek, vzít se se svojí hospodyní za ruce a jít o dům dále. —

Již průběh celé schůze svědčil o tom, že to v Postoloprtnownu míní do opravdy. A běda tomu, kdo by jen slovem prozradil, že posud “lpí na slepé pověře” — shromáždění nedělalo s ním žádné orace.

Již první občan, jenž se přihlásil k slovu, seznal, že když se postoloprtnownští o něco vezmou, provádějí svůj program důsledně — že u nich není nic polovičatého. Žádal pouze, aby “všichni řečníci mluvili k věci, tak aby čas nebyl tak zbůhdarma marněn . . .” a ihned zakřiknut byl voláním: “zpátečník! tmář!” neboť řádný pokrokář by slovo “zbůhdarma” ani z úst vypustiti neměl, jelikož obsahuje slovo “bůh”, což přiči se myšlence pokrokové!

Nejinak vedlo se řečníku druhému, který pronesl náhled, že “sín je na takové četné shromáždění malá a že schůze odbývána měla býti pod širým nebem . . .”

A sotva že mu to nešťastné nebe z úst vyklouzlo, již ozvaly se hlasy se všech stran: “k pořádku! k pořádku!” A pan předseda přísně pokáral řečníka, že

kdo o nebi mluví, nemůže státi v řadách hnutí pokrokového.

“Žádám o slovo!” volá ze zadního koutu hlas už asi po dvacáté, ale marně. Průběh schůze je příliš bouřlivý, nežli aby ho mohl předseda slyšet. “Pane předsedo!” volá po 21tém, “už tu stojím půl hodiny, že mne až v kříži bolí . . .” ale místo slova dostalo se v zápětí vyhazovu, neboť kdo chce se na novém hnutí podílet, nesmí mluvit o kříži — neboť kříž napřed nebo v zadu — je to vše jedno — všechno patří do jedné “černé havěti”.

Ale za chvíli za ním letěl sám předseda. Když naň útočeno bylo se všech stran, že hlásivší se řečníky zúmyslně ignoruje, jen aby mohl pořád stále sám mluvit a druhý den jen své jméno vidět v novinách, zvolal: “ale dejte mi s v a t ý pokoj . . .” a to slovo svatý stalo se osudným. Zpravodaj místního listu “Sršán” aspoň druhý den udal, že pan předseda se svojí svatostí počítal schody rychleji, nežli ten občan s tím nešťastným křížem.

Po těchto malých episodách byl průběh schůze již hladší — každý věděl, co ho očekává, kdyby byl jen slovem prozradil, že “posud lpí na zastaralých předsudcích a pověrách” a proto si dával na řeč pozor. Moc a moc krásných věcí bylo usneseno, a když stavba “Stánku osvěty” byla zajištěna, shromáždění se k večeru plno nadšení rozešlo. —

Pak nastal zase v Postoloprtnownu klid. K stavbě projektovaného “Stánku Osvěty” nedošlo. Proč, nebyl jsem se s to dozvědět. Jeden občan pravil, že to snad byla odvěta jednomu zásadně svobodomyšlnému listu, jehož vydavatel si veřejně postěžoval, že jednatel má s kolekcí v postoloprtnownské osadě hroznou potíže. A jelikož list ten stavbu “Stánku Osvěty” byl dříve vřele doporučoval a nyní se o občanstvo jmenované osady tak nešetřně otřel, odstoukal to “stánek”.

A farář prý se také nestěhoval. Naopak — ještě téhož roku prý postaven byl na blízkém prázdném pozemku pěkný kostelík a vedle něho útulná fara. A podnes si lámu hlavu, kde na tu stavbu vzal ten chudý farář potřebné peníze. ě.

CVIČITELŮM A NÁČELNÍKŮM NAŠIM K POVŠÍMNUTÍ.

V listopadovém čísle m. r. poukázali jsme ve článku “Naše potřeby” na nedostatek cvičebních pomůcek pro cvičitele naše a navrhovali jsme zároveň, jak postupem času v otázce této náprava docíliti by se dala. Než, my nespokojili se pouhým článkem. Dotazovali jsme se předních činovníků a pracovníků našich, jak oni na návrh náš pohlížejí, žádajíce o úsudek jejich. Z odpovědí došlých vysvítá, že souhlasu došli jsme u všech, kdož o zlepšení naše-

ho stavu se zajímají a k práci zamýšlené slíbená byla i podpora bratrů některých.

Ve schůzce členů redakce naší v měsíci minulém, uvažováno bylo o zlepšení listu našeho v každém ohledu a hlavně části technické, to jest obsahu pro cvičitele naše určeného, věnována byla pozornost náležitá. Až dosud uveřejňovali jsme různá cvičení a kratší pojednání z některých cvičebních odvětví dle toho, jak kde potřebu poučení za nejn nutnější jsme uznávali. Přihlížejíce však k přání bratrů našich, rozhodli jsme se, vydati celou sbírku cvičení na nářadí pro členstvo, kterouž v listu upravit chceme tak, aby jsouc vyňata, v příruční knížku svázati se dala. Při tom ovšem i na dále články a úvahy technické jiného směru podávat budeme, což rozhodně rozmanitosti obsahu listu našeho prospěje a těm, kdož četbu toho druhu vyhledávají, dostatek látky k bádání poskytne.

Co upravení příkladu pro cvičení členstva se týče, odkázáno vše k vyřízení náč. N. J. S. v naději, že vydatné podpory a pomoci od schopných cvičitelů našich se mu dostane a že i mimo těch, kdož na práci té spoluúčinkovati přislíbili, i jiní bratři k náležité úpravě cvičení těch prací svou přispějí. By se tak stalo, přejeme si, protože uznáváme práci tu za obtížnou pro jednotlivce a lepších výsledků očekávati možno, získáme-li širší zájem a větší kruh pracovníků pro dílo naše. Spolupůsobení i jiných bratrů umožněno bude rozdělením celého obsahu dle plánu dříve stanoveného potřebám našim odpovídajícím. Aby však tyto potřeby co nejdokonaleji jsme seznali, zaslány budou náčelníkům a cvičitelům našim ve dnech nejbližších dotazníky, s vyplněním kterýchž žádný bratr neměl by odkládati. Setkáme-li se s dobrou vůlí u bratrů cvičitelů a náčelníků, a dostane-li se nám té podpory, jaké od nich očekáváme, nechceme se spokojiti s pouhým vydáním příkladů cvičebních pro členstvo naše, nýbrž i k upravení cvičebních hodin pro žactvo i sokolky přikročíti hodláme. Na poměry naše, na poměry Sokolstva česko-amerického zajisté plány dalekosáhlé, však i uskutečnění možné. Vše, čeho potřebujeme, jest spolupůsobení schopných cvičitelů, na jejich podporu se spoléháme a o ostatní již sami dle schopností svých se postaráme. Na zdar!

CVIČENÍ KŮŽELY.

Jedním z nejefektivnějších a proto také nejoblíbenějších cvičení, jmenovitě při našich veřejných jest cvičení kůžely. Ladně sestavené kruhy, jsou-li provázeny uhlazenými pohyby nohou, tu a tam ozdobnými kroky a pohyby trupu — činí na diváka velice příznivý dojem a cvičiteli zde naskytuje se velice široké pole, po němž tvůrčí jeho duch a estetický vkus může volně se rozběhnouti. Ale zde právě setkáváme se též často s kamenem úrazu — zde prá-

vě mnozí cvičitelové dopouští se chyb, že bažíce po všelijak obtížně komplikovaných sestavách, zapomínají, že cvičení kůžely má býti věcí hlavní a ostatní pohyby že jsou pouze jakýmsi doprovodem, cvičením podřízeným.

Kdo nacvičiti chce obtížnou rej, aniž by před tím se žactvem ba i členstvem cvičil průpravná cvičení pořadová, obyčejně špatně pochodí. Rej má býti vrcholem, výsledkem cviků předcházejících. Kdo chtěl by nacvičiti některý z "tělocvičných tanců" aniž by před tím jednotlivé kroky, pohyby paží a trupu zvlášť nacvičil, připraví nejen cvičenkám ale i sobě hodiny hotové trýzně. A totéž platí i o cvičení kůžely, provázené obtížnými pohyby nohou u trupu.

Viděli jsme velmi často cvičení podobná a maně tázali jsme se sama sebe: co má býti při cvičení tomto cvičením hlavním — pohyby nohou, různé ty ozdobné kroky — anebo cvičení kůžely? A k otázce té pobádala nás hlavně ta okolnost, že různé, ba i ty nejjednodušší kruhy byly prováděny tak nedbale, tak neumele, že špatná průprava cviků kůžely byla zde až příliš do očí bijící. Proto upozorňujeme cvičitele na to, aby nejdříve veškerou pozornost obrátili přesnému ladnému provádění kruhů — a když toho docílí teprv pak ať cvičení kůžely spojí s pohyby ostatními. Ale nedbalé provádění cvičení kůžely při různých krocích a p. působí tak, že se divák maně tázati musí: je to cvičení kůžely provázené kroky — anebo jsou to pouze kroky, provázené nepodařeným cvičením kůželů? č.

ČTEME-LI — ROZUMĚJME.

Jsmo v tom našem veřejném životě již dosti otužilými, nežli abychom pozastavili se nad slovy spravedlivé kritiky, neb projevy nevole. Tak jako my osobujeme si právo pronésti úsudek svůj otevřeně — tak také ponecháváme každému právo veřejně projevit nám svůj nesouhlas. Píšeme to, co za pravé uznáváme, náhledy své nikomu nevnucejíce — a milé nám jest, když ozve se z řad našich hlas, třeba proti nám čelící — neboť jest tím podán důkaz, že sokolové čtou a o tom, co čtou, také přemýšlejí. To-li ale práva máme žádati, aby — ať již z pohnutek jakýchkoliv — nebyl slovům našim podkládán smysl falešný. My zvyklí jsme psáti tak, aby nám každý rozuměl — pronášíme náhledy své otevřeně — a prosíme, aby sokolové zachovávali se s touž mužnou přímostí a otevřeností vůči nám.

A proč slova tato píšeme?

Minulý měsíc obdržela redakce dopis, počínající takto:

"Velice překvapeni byli jsme článkem v redakčních úvahách v minulém čísle Sok. Am., v němž sok. Č. píše: "My netážeme se nikoho, jaké jest národnosti, jakého jest vyznání, atd. My měli vždy za to, že Jednota naše jest svobodomyšlná..."

Jak mohl pisatel z naší úvahy vyčísti nějaké prohresení se proti svobodomyšlnému prohlášení N. J. S., nejsme s to se nikterak domysli. Patrně má mylné za to, že jsme měli na mysli, že "při přijímání členstva netážeme se na vyznání" — ale tu nechápem zase, jak mohl něco podobného mysliti, když při tom dodáváme, že "netážem se na národnost"; či domnívá se, že tím přimlouváme se též za přijímání Irčanů, Němců a Američanů do našich řad? Když jsme onu poznámku psali, neměli jsme na mysli přijímání členstva do N. J. S. — mluvili jsme všeobecně, že v Americe netážeme se na národnost ani na vyznání, nýbrž nejdříve na to, jakým jest kdo člověkem — a dle toho že ho posuzujeme.

Leč toto nepochopení naší poznámky bychom snadno přehlédli — kdyby tentýž dopis neobsahoval přímo nespravedlivé a zúmyslné obvinění, proti němuž povinností naší jest co nejrázněji se ohraditi. Pisatel zmíněný na konci dopisu svého praví:

"Jeden z našich členů — popřed'áků — k tomu předseda čes. ned. svobodomyšlné školy přednášel básně, ba i modlitby při jakési slavnosti katol. rytířů. My jsme jej za to kárali a on se odvolával na slova sok. Č. Celý sbor tomu nemohl uvěřiti. Proto činěn jest tento dotaz."

Uvěřejňujeme doslovně část dopisu, týkající se spolupracovníka Č. a vyzýváme nejenom bratra dopisovatele, ale veškeré členstvo N. J. S., aby poukázali nám na jedinou poznámku v sloupcích "Sokola", na kterou by se mohl "modlíci sokol" odvolávat — ať nám vytkne někdo jediné řádky, jediného slova, jimž bychom se byli prohřešili proti svobodomyšlným zásadám naší Jednoty! Je-li na nás vrženo takové obvinění, máme právo žádati též důvody! K čemu jest třeba činiti nějakých dotazů? Ať br. dopisovatel sám prohlédne sloupce "Sokola", přesvědčí se sám a cokoliv závadného tam nalezne, ať jen neobává se vystoupiti veřejně a podaří-li se jemu neb komukoliv jinému usvědčiti nás z porušení zásad přijatých ve sjezdu minulém, my zaručujeme se čestným slibem, že po svém usvědčení bez odkladu odložíme pero a učiníme místo jinému, povolanějšímu. Nevyhovuje-li naše svobodomyšlnost některým bratřím proto, že nespíláme, nebavíme je odpornými a dávno otrápanými "vtipy" o tlustých kněžích a jejich kuchařkách, že nešpikujeme každé chvíle své články chlapeckými přezdívkami, za to nemůžeme — my v čisté, ryzí svobodomyšlnosti — jak ve veřejném tak i v soukromém životě — nezadáme si s br. dopisovatelem, ba ani s kterýmkoliv svobodářem česko-americkým — ale urážkami, posmíváním a spíláním mezi sokoly svobodomyšlnost šířiti nechceme a nikdy nebudem, poněvač takový způsob šíření svobodomyšlnosti se nám vždy hnusil.

Na konec ještě br. pisatele upozorňujeme, že stanovy N. J. S. praví, "že dopisy v časopise musí býti

pisatelem podepsány" — a že tudíž nesprávné jest žádati, "aby jméno z důležitých příčin bylo zatajeno". Podle stanov našich jest to nemístné — a podle náhledu našeho úzkostlivost taková jest sokola nedůstojna.

č.

KU V. SLETU VŠESOKOLSKÉMU V PRAZE.

Napsal Jar. Košar, býv. redaktor "Borce".

V přítomné době, kdy definitivně rozhodnuto v Praze, že V. slet všesokolský odbývá se bude roku 1907, tane na mysli každému upřímnému sokolu v této zemi otázka, jak my, jak totiž Sokolstvo americké zachová se ku okázalému vystoupení a manifestu veškerého Sokolstva v matičce Zlaté Praze.

Není to pro nás kratochvílí a zabýsknutím se pouze při parádním projevu, alébrž věc veskrze vážná a náležitěho uvážení hodná.

Že k výpravě Čechů amerických při příležitosti V. sletu dojde tak jako tak, o tom není žádné pochybnosti, ježto se najde dosti podnikavých a i nadšených krajanů, kteří se již delší čas na návštěvu do Čech chystají, odkládajíce tuto až ku společné výpravě. Otázka: "Pojedem, pojeděš, bude výprava, nebude?" ozývá se téměř se všech stran, kde jen trochu zájmu ku staré vlasti stává a nabývá den ode dne naléhavější odpovědi povolaných kruhů.

Dnes již nejvyšší čas, aby příslušné kroky v zájmu této myšlenky nás Čechů všech byly učiněny, neb jinak snad povolané, ne však vyvolené kruhy uchopí se ruče otázky výpravy a zahájí předem účinnou agitaci tak, že než se naše pohodlné orgány k něčemu určitému rozhodnou, bude již hotová věc v proudu.

Snad mnohý namítne, že na tom velmi málo záleží, kdy jedná se o návštěvu do staré vlasti, kdo bude vůdčím hnutím, jen když se tam snáze a laciněji dostanem, ať již jede kdo chce a jak chce.

Avšak, kdy jedná se o tak významnou událost, jakou bez odporu V. slet všesokolský bude, zda není právem a naší svatou povinností celého Sokolstva v Americe bez rozdílu, aby výprava do Čech byla výpravou ryze sokolskou, reprezentující důstojně v každém ohledu Sokolstvo americké?

Máme snad my, Sokolové američtí, jižto tolik na dobrém zvuku našeho jména povždy jsme si zakládali, máme my zůstatí nečinně pozadu za všemi bratry všech oblastí slovanských za mořem, máme my snad klidně státi vzdáleni toho jarého ruchu, zápolu a nadšení, v němž tonouti budou všichni synové hrdí sokolské Slávy, máme my snad pouhým projevem sympathií z dále povzbuditi k velkým zápasům naše bratry za vznešenými úkoly a cíly s tím vědomím, že sami jsou schopni síly vlastní vyspělosti nepřípojeme a nenapínáme paže své ku veliké společné práci, jejíž výsledků svědky budou národové ze všech končin?

Zdaž najde se jediný ve středu našem, aby odpověděl tuto proti vlastnímu svědomí a citu?

Uvědomění a hrdost bohdá v sobě dosud máme a prostředky? O ty se můžeme zajisté postaráme.

Nám netřeba výmluv a okolků, však třeba přijíti hned k jádru věci. Tak z různých stran kdes hlas se ozve, jaký že vyplyne prospěch či zdar z toho, když V. slet sokolský obešleme. Na takou otázku, jež sobectvím páchne, možno položiti pádných odpovědí kolik a přece podobnou mimosu nepřesvědčíš. Co není v srdci, ani v počinu není.

Veliký a dalekosáhlý význam V. sletu a nutnost obelání jeho naším Sokolstvem z toho vyplývající chápe bez odporu každý upřímný a uvědomělý bratr náš, jelikož podílením se na slavnostech, cvičení a závodech bohatostí látky jednak a způsobem pořadu provedení získáme tolik nových a cenných zkušeností ku prohloubení vlastního názoru na šeho o tělocvičné a sokolské věci nám společné vedle povzbuzení národního uvědomění a hrdosti, již nám v mnohém tak ohledu třeba.

Tam na všesokolských slavnostech v památné Praze, ve středu všech bratří slovanských utužíme pevně pásy, jež nás přece stále k sobě vížou, poznají se srdce věrných bratří a posilní se ku dalšímu boji v této zemi za povzbuzení českého živlu, české národnosti, již udržeti na úrovni ostatních národů nám v první řadě jako sokolům povinnost ukládá.

Můžeme si to říci bez obalu, že duch český i mrav v našich řadách, hlavně mladých členů našich, pozvolna odumírá, aniž by byl jakýmkoliv vznětem kříslen.

Zde by se naskytla vhodná příležitost mladým borečům našim poznati pravý vzlet a sílu ducha i života českého u pramene a jsme jisti, že dojmy, jež by s sebou ze staré do nové vlasti přivezli, hluboce by se vryly v srdce i vnímavou mysl jejich a že ovoce toho v dalším působení v životě jejich by přineslo Sokolstvu mnoho prospěšného.

Naši povinnosti by mělo býti v první řadě, bychom vyslali do Čech důstojnou reprezentaci zdejšího Sokolstva ze řad starých zákopníků a mladých činovníků, vyspělá družstva borečů, jež by jednak na závodech, jednak při veřejném cvičení ukázala výsledky naší zdejší práce na poli sokolském a to bez rozdílu smýšlení a kroje, té které organizace naší ve společném šiku — zkrátka řečeno reprezentaci vyspělého Sokolstva amerického zahrnující všechny živly naše.

Než k výpravě dojde, jsme pevně toho jisti, že projektované sloučení neb Svaz stane se již skutkem a tudíž otázka obeslání V. sletu v Praze nám všem stala by se závažnou a společnou, na níž, aby se stala se zdarem, pracujeme již předem. Výprava do Čech budiž výpravou ryze sokolskou a kajutní a tak nás sokolů amerických důstojnou v každém ohledu. Proč kajutní, proto mnohý je důvod ze zkušeností minulých.

Setká-li se projekt tento, jak předem doufáme, s láskou a nadšením nás všech bez rozdílu, tu zajisté zlatým písmem v památník svůj Sokolstvo americké významnou pouť svoji vepíše na věčné časy.

Nuž, chutě k dílu bratří, přemýšlejte, navrhujte a jednejte záhy — čas letí kvapem — ať doba příští nás nezaštihne nepřipraveny! Na shledanou v Praze! budiž heslem nás všech! Na zdar!

PADESÁTILETÉ JUBILEUM JINDŘICHA HÁJKA.

Ochotnické družstvo Sokola Slov. Lípy sehrálo na vánoční svátky poutavou Lokajovu veselohru — Dědoušek. — Kus tento dáván byl na počest zasloužilého veterána chicagských ochotníků známého pracovníka br. Jindřicha Hájka, třetího to redaktora "Sokola Amerického", který právě v tomto čase slavil své padesátileté jubileum blahodárné činnosti při ochotnickém divadle.

Sokol Hájek co stařec 70letý převzal na sebe úlohu "Dědouška" a sehrál ji k úplnému uspokojení všech přítomných hostů a mnohých bratří z dále i četného obecnstva. Hrál přirozeně a časem zdálo se, že kus té hry představuje valnou část mnohé epizody vlastního jeho života.

Při svém vystoupení na jevišti přivítán byl salvou netuchajícího potlesku a tato bouře radostného projevu zasáhla citelně rozvlněné nitro vetchého stařečka, avšak plovati jej na štěstí přece nenechala...

Čím déle na jevišti meškal tím statečněji si počínal a pozornost účastníků obrácena byla většinou k jeho osobnosti, byltě hrdinou večera. Tvář jeho prostá veškerého líčidla ozdobená byla pouze dobrosrdečným úsměvem, tu a tam jevila se i vráska neuměle — ale samotnou dobou času utvořená a hlava stříbrnými šedinami pokryta poněkud nakloněná zobrazovala v něm skutečný zjev vážného, dobrosrdečného dědouška.

Sokol Jindřich Hájek narodil se dne 26. května r. 1834 v Liblíně, kraj plzeňský v Čechách, do Ameriky přijel 15. dubna 1867 a roku 1868 se v Chicagu trvale usadil. Za

nedlouho po svém příjezdu do této země svobodně začal i zde neunavně pracovati na poli národním a tu činností svou vynikal zvláště v řadách Sokolstva, nemalou pozornost věnuje též ochotnickému divadlu. Nikdy nelitoval času práce ani obětí. Své skromné síly milerád vždy obětoval ku povznesení věci národní i humaní, nikdy neznal únavy, často krátce odřikal se radostných okamžiků v kruhu rodinném a k nenahraditelné své vlastní škodě, nepřestal pracovati a ve zdárné činnosti své potrvál až do dnešního dne. Tělo jeho sklání se téměř nad hrobem a ta třesoucí se jeho ruka přec dosud znamená jednotlivé statě v knihu zápisní sboru jeho "Slovanská Lípa" v Chicagu.

Při zakončení posledního jednání vystoupila ze řad ochotníků pí. Červenková a jmenem ochotníků S. S. L. blahopřála bratru Hájkovi k jeho padesátileté činnosti, z druhé strany opět pí. Růžičková postavila před našeho "Dědouška"

Fot. Atlas Studio, Chicago.

JINDŘICH HÁJEK,
člen Sokola "Slovanské Lípy" v Chicagu.

palmový věnec, ozdobený národními stuhami věnovaný ochotnickým družstvem S. S. L. Bratr Hájek byl darem tím tak mile dojat, že nebyl schopen ani odpovědi, jen několik bohatých slz skanulo po vráskovité tváři, a jako křišťálová rosa padaly dolů na zelené vavříny...

Když opona spadla a hudba zahrála hymnu "Kde domov můj" tu zdálo se nám, že uprostřed onoho věnce z listů palmových jaksi ozářená usmívala se na nás milostná tvář našeho "Dědouška" a k tomu věnci listů zelených, přikládám tuto vzpomínku, v naději, že mrtvé písmo dovede tlumočiti upřímné city srdce lidského na povzbuzení všech nás druhých k práci účinné a obětím mnohým.

Frant. Klepal.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části tel. povědění
A. HALLER, 819 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

TY NAŠE BARIKÁDY.

Nikdo neupřel, že během uplynulého roku, myšlenka sokolská dožila se jakéhosi rozmachu v některých česko-amerických osadách, a že učiněn byl tu a tam znatelný krok ku předu, jmenovitě u nás v Chicagu, kde aspoň po jistou dobu panovalo, dávno již nevídané nadšení pro věc naši.

Škoda však, že nedovedli jsme, pro nás příhodné chvíle náležitě využítovati k činům dalším, k činům jiným! Onen slavný den v Coliseum prospěl nám sice dosti, leč vyjma téhož, prozatím více nic významnějšího se nám nepodařilo zcela uskutečniti. Mluvě o něčem významnějším, mám na mysli ono sbratření nás všech, ten velký, bratrský Svaz. Zdá se mi, že na cestě k uskutečnění Svazu, byly postaveny ty nejpevnější barikády, tak dle nedávného ještě svazování bychom aspoň souditi mohli ať již i v tom ohledu jsme aspoň trochu dále. A tak jest to s prací naší veškerou, všude narážíme na nějaké ty překážky a barikády, a že mnohé z těchto, sami si v cestu stavíme, jest též částečně pravda. Trochu více upřímnosti a dobré vůle, by nám zajisté neškodilo ve všem našem konání. Upřímný sokol mnohdy s úžasem hledí na jednání jak jednotlivců, tak i celých sborů a nebyti té krásné myšlenky a nezdolné vytrvalosti jeho, zanechal by práce hned, ponechávaje volné pole těm, kdož mají více smělosti a po případě i bezohledné snahy osobní, kterouž dá se tak mnohý někdy oklamat. Tato bezohledná snaha nepravá se naplodu hříhů již dosti, dokud ale věc naše nepronikne do všech vrstev lidu českého, dotud nemožno nám proti této manii rázněji vystoupiti.

Přiznám se upřímně, že hned po onom slavném dnu v městě našem, chtěl jsem se rozepsati o různých těch maličkostech, které jsem před, i v den evičení v Coliseum tu a tam postřehl, leč uznal jsem za lepší nezmiňovati se o ničem.

Všesokolský den v Chicagu, vydařil se k uspokojení všech, nač tedy, pomyslíl jsem sobě, kaziti si ty krásné dojmy! Nemilá překvapení přišla později. Tak na příklad, věci velice překvapující bylo rychlé odhlasování, týkající se výtežku ze sokolského dne a též překvapující, že některé sbory byly pro rozpuštění vlastního ústředního tělesa a že než vše do pořádku uvedeno bylo, odvolávaly i své zástupce. Boží vědí, co bylo příčinou, že i zástupci byli odvoláni.

Maje za osnovu tohoto dopisu barikády, zmíním se ještě o jedné velice tajemné barikádě, kteráž ačkoliv víme, že stává, jest nám neviditelnou. Jest to ona barikáda, přes kterou nemůžeme k nám dostati sta, ano snad i tisíce česko-amerických mladíků, z nichž jedna část holduje jen zábavě, jako jest pití, karty a podobné, kdežto druhá část pěstuje sport a pořádá všelijaké produkce a zábavy na rozdělenou a ta třetí část, jež zahrnuje v sobě naše mladé inteligenty a která věnuje se na druhé straně vzdělání, ušlechtilým zábavám a též pěstuje tělocvik, jenže ne v tělocvičnách našich.

Jak tyto tři větvičky našeho kmene, získati pro nás, jest dosud záhadou. Ti první, z nichž většina nezná řeči anglické, jsou na zcestí, ponejvíce již vyprostivše se z právomoci svých rodičů a tak pro věc naši nemají smyslu. A kdyby se i dali napravit, nedostaneme je mezi nás, dokud stávají zde budou tak zvané "vlastenecké kluby", jichž hlavní účel jest, ždímati peníze z našeho obecnstva a za tyto pak míti dobré časy pospolu.

Pro ty druhé bychom musili vynechat trochu těch našich idealů, aneb alespoň nežádati jich od nich. Tato větev dala by se k nám naklonit, kdybychom ji šli trochu vstříci. U těchto hochů, kteří věří na tělocvik, jest base-ball velkým činitelem. Snad kdybychom i my věnovali base-ballu více pozornosti a dali nějaký ten dollar na ty jejich stejno kroje, možná že by nám zrovna neškodilo, jen užití při tom správně trochu praktiky. Vždyť musíme se pomaloučku přispůsobovat všemu co moderní doba vyžaduje. Ostatně, některé hry již máme, jen nebud' me tak úzkostlivými, osmělme se dáti jim ovšem rozumně i toho, bez čeho oni tak jako tak nezůstanou. Co se týče té třetí třídy naší mládeže, pro tu bychom musili míti lepší tělocvičny a co hlavního právě učitele tělocviku. Toho-li kdy dosáhnem, pak bude v řadách našich veškerá naše intelligence, z níž dnes jen nepatrná část se k nám hlásí.

Podávám zde tyto drobné myšlenky, se stanoviska s kterého na věc sám hledím, může být, že se v něčem mylím, leč též není vyloučena možnost, aby někdo jiný z toho co zde uvedeno, nepřišel na myšlenku lepší a většího snad dosahu na náš prospěch. Na konec dovoluji si ještě uvést, že u nás věnuje se více pozornosti těm různým stánkům všelikým, než-li tělocviku a evičitelům a následek toho jest, že tělocvik a agitace v zájmu téhož, zmírání v srdcích i těch nejhorlivějších sokolů. Na zdar!

Václav Kotek.

Z NAŠICH PAMĚTÍ.

Načrtl K. Raiman, red. "Boree".

Povinností naší, zachovati národ svůj při té síle stále a svěží, při té zdravotní tělesné a mravní, která žádné zkáze vzniknouti nedá." Tyrš.

Těmito významnými slovy Tyršem pronesenými a s nadšením pro věc krásnou, prospěšnou vedení jsme byli šířiti a pěstovati myšlenku sokolskou, zachovati zaváté větvy českého národa pokud lze sílu, která neodolatelně a trvale mohutností svou dokonalou zabezpečuje život svěží, nadšený ku práci nám všem nade vše drahé, práci nezištné. Odchováti potomstvo naše v duchu národním, svobodomyslném, pevných charakterů, muže zdravé čili řádnými občany naší nové domoviny. A to tak, aby hotovi každou byli chvíli

zastati se snah poetivých, spravedlnosti a uchování svobodné vůle každého člověka bez rozdílu.

Vytknuli jsme sobě při založení naší malé organizace, působiti ve smyslu sokolských sborů v Čechách, to jest pracovati o zachování českého mravu, vlasteneckého smýšlení i rázovitého kroje českého Sokolstva. Těmito zásadami postavilo se sdružení naše oproti jiným sborům na výlučné stanovisko, jež jak mě bylo řečeno mnoho hořkosti na obou stranách způsobilo.

Sdružení v Župu bylo v začátku pro osamocené 3 sbory nutností, měly-li býti zachovány a částečně plnit své povinnosti. Tu bylo pevné pásky a vzájemné pomoci ovšem jen třeba. Úkolem ústřední moci Župy bylo usnadňovati časté styky mezi sbory, upevňovati pravou lásku bratrskou a poskytovat navzájem mravní i hmotné podpory. Těmito zásadami byli jsme vedeni při zakládání Župy Fugner-Tyršovy v Chicagu a vždy jsme dbali přesného zachování a provádění úkolů na se vzatých, pokud a jak naše schopnosti a síly stačily. Není třeba podotýkati, že častokrát jsme byli trpce sklamáni, přes to však šli jsme dále v před.

Mnohého čtenáře bude zajímat krátký nástin našeho sdružení v činnosti jeho úspěšné a i mnohém sklámání po vlastní dobu trvání Župy.

Deset roků tomu, co založen byl vedle Sokola Slávského druhý sbor máje český kroj: Sokol Pokrok. V tom čase také vznikla první myšlenka ku bližšímu, úzkému bratrskému spojení se obou sborů. Ku spojení, jak jsme se tehdy domnívali na výboj i odboj, ku vzájemné podpoře mravní i hmotné, ku boji za trvání své....

A bylo skutečně své doby pro oba sbory velmi nutným, neboť stály tu bratři oni osamocení, jen na sebe odkázání, a všemožné překážky jejich postupu a práci rozličnými živly kladeny v cestu. Ač mnohokrát pracováno o jakési formální spojení oněch sborů, nikdy nevedlo k cíli vzdor tomu, že ve skutečnosti členové sborů obou tvořili takřka rodinu jednu, o dvou sídlech se dvojími činovníky, však s jednou nadšenou láskou bratrskou a zápletem ve společné snaze. Následujícího roku (1896) založen třetí sbor s českým krojem, bývalý Sokol Žižkův Dub a koncem roku konečně uskutečněna myšlenka, sdružit sbory ty v jeden celek, pod jménem Župa Fugner-Tyrš, která roku 1898 rozmnožena byla slovenským Sokolem Slavií, následkem čehož jméno sdružení bylo rozšířeno v Česko-Slovenskou Sokolskou Župu Fugner-Tyrš.

V roce 1898 poprvé vystoupila Župa na veřejnost prvním župním veřejným cvičením, na kterém se podíleli všechny sdružené sbory i odbory sokolek. Účast byla až překvapující, na společném cvičení se podílelo 63 cvičenců, na nářadí cvičilo 7 družstev, sokolek cvičilo 38 třech odborů. Žel, že v následující době nadějná činnost župní počala rychle ochabovati, následkem málo obětavých a věci znalých činovníků. Má-li takové sdružení dobře působit a šířit se, tu třeba ovšem jest na prvním místě odborných a rozumných cvičitelů. Právě ale takových činovníků bylo v našem sdružení po skrovně. Následek toho byl, že v následujícím roce sbor Žižkův Dub se rozpadl, zbytek se připojil ku sboru Čechie a sbor Slavie ze sdružení vystoupil živoře dále a osamocen. V náhradu však založen roku 1899 nový sokolský sbor Čech na Křižovatce. Týž rok pořádáno druhé veřejné cvičení a první župní závody u br. jednoty Sokol Pokrok. Veřejné cvičení provedeno v širším již rámci, totiž uvedena ve skutek společná cvičení se žactvem všech sdružených sborů čili 240 žáků a 180 žákyň. Výsledek nás úplně uspokojil, na závodech se podílelo 36 boreů v 6 družstvech. Závody rozděleny na dva oddíly nižší a vyšší. Veřejného cvičení se účastnilo as 50 boreů.

Od této doby možno zaznamenati již lepší postup a pokrok naší organizace, která se pomalu připravovala, aby i ona někdy podnikla práci větší pro dobro a na prospěch Čechů amerických. Roku 1900 byl dán námi návrh Střední Župě N. J. S. sídlem v Chicagu na pořádání Sokolského dne v Chicagu. Návrh přijat, jistou dobu se pracovalo až konečně z toho sešlo. Téhož roku založena nová jednotka a to mimo město Chicago v Mělníku, Wis. Následujícího roku pořádáno třetí veřejné župní cvičení v Č. A. S. Škole, na 18.

ulici v Chicagu. Téhož roku mnoho členů bydlících v české Kalifornii, v západní části města Chicaga, žádalo Župu, aby se postarala a založila sbor v oné části města, což koncem onoho roku také uskutečněno a zřízen na Sawyer ave. Sokol Tyrš. V zápětí založena opět jednotka na jižních hranicích okresu Cook, Sokol Fugner. Záhy pak pořádáno čtvrté župní veřejné cvičení u Sokola Čech na Křižovatce, vinou nešťastné u nás osobní fevnivosti mezi členy tamní jednoty, vystoupení ono nepotkalo se s takým zdarem jakž dalo se očekávati, ba i ze zamýšlených závodů úplně sešlo. S lepším zdarem pořádáno veřejné cvičení a závody roku následujícího u Sokola Slávského a téhož roku i župní výprava do Wisconsinu ku bratrské jednotě Mělnické.

Závodů a veřejného cvičení pořádaného N. J. S. v St. Louisu, Mo., o výstavě světové Župa nemohla být korporativně zastoupena, jelikož nějakou náhodou Župě nedostalo se včasného pozvání a tu pouze Sokol Slávský vyslal jedno závodní družstvo, jakoby na důkaz, že dosavadní propast mezi bratry jest konečně překlenuta a dnes již lepším názorem dán průchod. Téhož roku založena Jednota Sokol Havlíček na západní straně Chicaga.

St. louiské slavnosti a společná vystoupení přivodila v Sokolstvu česko-americkým nový ruch, urovnána cesta ku pravému smíření bez ohledu na kroj, aneb smýšlení, důkazem toho, že návrh náčelníka Sokola Slávského br. J. Košáře, na utvoření Svazu československého Sokolstva v Americe byl s nadšením přijat a jak ze zpráv vysvítá v krátkém čase usku- tečněn bude. Druhým důkazem snah poetivých a práce ve- spolné, velkolepé bylo vystoupení Sokolstva v Chicagu i s bratry Slováky a Chorváty ve velké místnosti Colisea. Bri- liantním tímto vystoupením dokázáno nad veškeru pochyb- nost a nepřítel našich vzteky co možno jest dokázati spo- lečnou prací. Toho roku pořádala Župa Fugner-Tyršova opět veřejné cvičení a výlet ku bratrské jednotě Mladočech v Racine, Wis. Tím jest krátký nástin našich pamětí naší malé organizace ukončen. Musím ještě podotknouti, že roku 1897 Župa založila vlastní orgán "Borec", který má nám pověděti pravdu, ukázati jak máme jednati, jak činnost svou přispůsobiti, má ten list náš nám vytknouti chyby, kterých se vědomě i nevědomě dopouštíme, má nás hájit na veřejnosti a naše stanovisko objasňovati. Jaký těžký úkol jsme na sebe vzali vydáváním listu, beze vši hmotné i finanční pod- pory, odkázání jsouce pouze na naše bratry, již jen nepatr- ným příspěvkem, seč bylo lze tak vážný podnik podporovali. Největší obět přinesl zakladatel a první pořadatel "Borce", br. B. Čermák, který obstaral vždy celý obsah čísla i sám po- mahaje jej vysázet jen aby vypravení přišlo co nejlaciněji. Dnes ovšem není toho třeba, nemůžeme šle penězy plýtvat, ale jest nám snáze při větším počtu členů nežli v dobách prvotních, třeba není ještě vše jak by mohlo být.

Budiž dovoleno nám tolik aspoň říci, že jsme se přičinili v práci, nechtíce snad jen listem naším prázdné chvíle krá- tit, ale že povzbudit jsme chtěli k čilejší působnosti a práci rázné a prospěšné, k podnikům skutečně sokolským. Že ně- kdý to nebylo nic platné a naše volání vyznělo do pouště, kdož za to, ba někdy bylo i třeba slovo psané v řeč a skutek přeložit, vždyť právě smýšlením je člověk člověkem a sku- tek přísluší muži, sokolu. —

V Č. S. Župě Fugner-Tyrš jest sloučeno 6 českých so- kolských sborů, 1 chorvatský, 5 odborů žen a dívek, sokolek s úhrnným počtem členů 640, cvičících 160, 180 sokolek 53 cvičenek, tělocvičnou školu navštěvuje 320 žáků, 240 žákyň. Národní účeje i humanní jsou sbory vždy podporovány, na vzdělání svého členstva podřízené sbory věnují náležitou péči, pořádáním přednášek, slavností, pohovorů, zábavními schůzemi a šířením sokolských i jiných pokrokových časo- pisů a knéh. Žádoueno jest, aby zvláště od této práce sbory se neodchylovaly a svou účastí a podporou všeho českého a volného dále pro dobro Sokolstva česko-amerického pra- covaly.

Na obzoru amerického Sokolstva vystupuje dnes nová záře působení, nový ruch jenž zabezpečuje nám, že veškeré Sokolstvo bude svorně pracovat a nezištně jako vždy, pod jedním praporem a tu kéž dnové budoucnosti nám všem při-

nesou i zdárné vystoupení amerických sokolů v matičce Praze! Čas a nutnost vymítí veškeré předsudky a spory nemilé a my všichni podáme sobě navzájem ruce na blahodárném poli těloeviku na utužení lidu svého. Cesta bude snad obtížnější, nežli jak si myslíme. Budoucnost náleží však činnému a smělému. Chtějme plnit svou povinnost, ba chtějme vše předčít, však chtějme tak všichni bez rozdílu kroje a smýšlení, chtějme upřímně a vytrvale a snaha naše se cíle nemine. Na zdar!

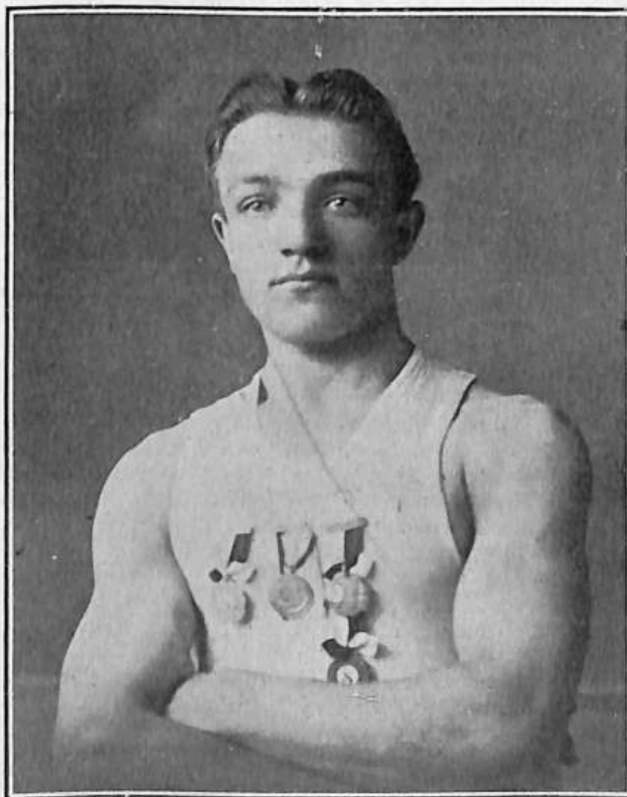
PRÁCE VÝBORU SLAVNOSTI VŠESOKOLSKÉ, ODBÝVANÉ 30. DUBNA V COLISEUM.

Po urovnání veškerých záležitostí, po vykonání nesčetných prací s kterými spojeno bylo pořádání slavnosti v Coliseum v Chicagu, zakončuje jmenovaný výbor, kterému pořádání celé slavnosti svěřeno bylo, záslužnou činnost svou. Zhostivše se veškerých zodpovědností i úřadů, ve kterých jsme po dlouhý čas s upřímným zájmem pracovali, doufáme, že upřímné snahy a poctivá práce naše ku povznesení věci sokolské nemálo přispěly. — Radujeme se společně nad zdárným výsledkem práce vykonané, jež posvěcena byla zdarem tím nejsvětějším a třeba nám do poháru přeplněného touto radostí tu a tam i krůpěj nemilá zkanula — my, co členové výboru, jemuž pořádání slavnosti svěřeno bylo, jsme z neočekávaných výsledků celé slavnosti nad míru potěšeni a to budiž nám co jednotlivcům výboru postačitelnou odměnou. — Uznáváme, že nestalo se tak pouze naším přičiněním, že slavnost Vsesokolská, odbývaná 30. dubna 1905 v Coliseum, setkala se s výsledkem morálním i finančním. Naše byla pouze neúporná práce, kterou jsme věci obětovali, kdežto tu obětí nejdražší, podporu finanční, položil v náručí naši ten upřímný lid náš slovanský, který se v ohromném počtu slavnosti účastnil. — Proto skládáme tímto náš bratrský dík i veškerému lidu slovanskému, tomu lidu, který přítomností svou zaručil zdar celé slavnosti po stránce finanční i morální — tomu lidu — který tak zvláštním způsobem přiznal svou k věci sokolské osvědčil. Snad na mnoha místech nebyla práce naše pro různé strany i jednotlivce uspokojivou, však to budiž všem silám našim prominuto, vůle byla mezi námi povždy dobrá a snahy naše směřovaly ku povznesení věci sokolské a tímto směrem vedena byla i veškerá činnost a práce výboru. Účelem slavnosti bylo docílení úspěchů předně morálních — ne pouze finančních a z ohledu na tyto okolnosti zachoval se ráz celé slavnosti Sokolstva důstojný.

Ku nehynoucí památce této slavnosti dlužno zaznamenati následující nemálo důležité věci. Na vyzvání Sokola Čechie svolána byla první poradní schůze na den 28. září 1905 do dvorany Plzeň. Sokola, ku které pozváni byli zástupci chicagských sokolských sborů patřících k N. J. S. Starosta Sokola Čechie, bratr Petr Churaň, oznámil přítomným zástupcům za jakým účelem byla schůze svolána, poukázal na to, zdaliž nemohl by se jmenovaného roku pořádati jeden společný výlet veškerých sborů sokolských v Chicagu. O samotné věci jednalo se i ve schůzi druhé, do které pozváni byli i zástupci sborů nesdružených až konečně po dlouhých debatách bylo usneseno, aby se místo výletu uspořádalo společné veřejné cvičení. V této schůzi přijat byl též návrh, aby se ku společné práci pozvali i zástupci sokolských sborů slovenských, chorvatských a polských, což se také uskutečnilo. Návrh na pořádání společného cvičení byl zaslán na zastoupené sbory k odhlasování, i byl většinou přijat, okamžitě pak zvolen technický, finanční, hospodářský a tiskový výbor, který konal přípravné práce k této významné slavnosti Sokolstva vůbec. Nemalé obtíže působilo vyhledání příhodného místa ku cvičení a sice z ohledu, aby slavnost i veřejné cvičení v pádu nepříznivého počasí pořádati se mohlo. Proto pronajal výbor prostřednictvím sokola Franta Randáka a Cyrila Fialy prostrannou místnost Coliseum za cenu \$600.00 na dva dny. Slavnost pořádána byla Ústřed. Výborem a pojmenována "Všeslovanský Sokolský Den v Chicagu" a odbývala se v Coliseum 30. dubna 1905. — V

ústředním výboru, jemuž prostřednictvím zastoupených sborů pořádání celé slavnosti svěřeno bylo, zastoupeny byly následující sbory: Plzeňský Sokol, Cyril Fiala, Václav Dibelka, Frant. Novotný. — Sokol Chicago: Jan Jiroušek, Jos. Láme, Frant. Fívek. — Sokol Praha: Václav Klaus, Vác. Hauser, Jan Švare. — Sokol Slov. Lípa: Frant. Randák, Viktor H. Černý, Frant. Klepal. — Sokol Čechie: Petr Churaň, Karel Doubek, Čen. Jebavý. — Sokol Tábor: Adolf Vlk, Jan Šlauf, Ant. Novák. — Sokol Slávský: Jar. Košar, Karel Rabiňák, Boh. Zeman. — Sokol Pokrok: Jan Pech, Rud. Vacek, Prok. Karlovský. — Sokol Miroslav Tyrš: Jos. Horák, Jos. Feifer, Rud. Žáček. — Sokol Klatovský: Vác. Šindelář, Ant. Čmolík, Vác. Kašpar. — Sokol Vlast': Vác. Filípek, Vác. Malík, Mat. Pešek. — Sokol Havlíček: Jos. Šerhant, A. Růžička, Štěp. Nikodem. — Sokol Fugner: Mat. Hořejš, Jos. Votík, Frant. Novák. — Sokol Čes. Americký: Theo. Vavřínek, Jan Němec,

Fotografoval Jos. Záklasník, N. Y.

FRANTIŠEK GREGOR,

první hlavní vítěz při státních závodech v New Yorku ve vyšším oddělení.

Jan Kropáček. — Čes. Am. Děln. Sokol: Jos. Bauer, Jos. Brouk, Jos. Žitný. — Sokol Slavia: Andr. Šustek, Jos. Valach, Jos. Polanec. — I. Slov. Sokol: Andr. Višný, J. Míčuš, E. Tehlar. — Nitranský Sloven. Sokol: Štěp. Vacian, Theo. J. Šaško, Štěp. Rehtoris. — Slov. Těl. Jednota čís. 39: Frant. Polakovič, M. Polaček, A. Marek. Též sokolové polští zastoupeni byli na počátku jednání sborem, avšak z důvodů ne zcela známých, přestali zástupci jejich schůze navštěvovati. Celkem bylo zastoupeno v Ú. V. 19 sborů s 57 zástupci, z nichž zvolení činovníci následující: Za předsedu Ú. V. Sokol Petr Churaň, za místopředsedu Sokol Emil Tehlar, za tajemníka Vác. Dvořák, později Fr. Klepal, za pokladníka Václav Klaus, později Václav Dibelka. Do finančního odboru zvoleni byli sokolové: C. Fiala, Frant. Randák, W. H. Černý, Andr. Šustek, Andr. Višný. Do technického výboru zvoleni byli sokolové: Jan Jiroušek, Karel Doubek, Frant. Klepal,

Jaroslav Košar, Rud. Vacek. Mimo zvolené členy pracovali a zasedali ve schůzích techn. odboru sokolové: Ant. Haller, Vác. Klaus, Vác. Hauser, Kar. Rabiňák, Boh. Zeman, Jos. Chvatek a jiní. Do hospodářského výboru zvoleni byli sokolové: Václav Hauser, Jan Polenec, Jos. Brouk, Jos. Bauer, Frank Polakovič, Frant. Fívek. Členové hospodářského výboru zastávají měli též povinnosti výboru tiskového.

Ústřed. Výb. předsedal: Sokol Petr Churaň, finančnímu: Sokol Frant. Randák, technickému: Sokol Jaroslav Košar, hospodářskému: Sokol Václav Hauser. Revisorní výbor pozůstával z bratří: Petr Zeman, Theo. Vavřínek, Jos. Malík.

Slavnost samotná zahájena byla důstojným průvodem, kterého se účastnili sokolové v kroji americkém, českém, slovenském i občanském. Program slavnosti v Coliseum zahájen byl prostným evčením žactva, chlapeč činkami, děvčata praporky. Cvičení žactva, řízené sokolem Ant. Hal-

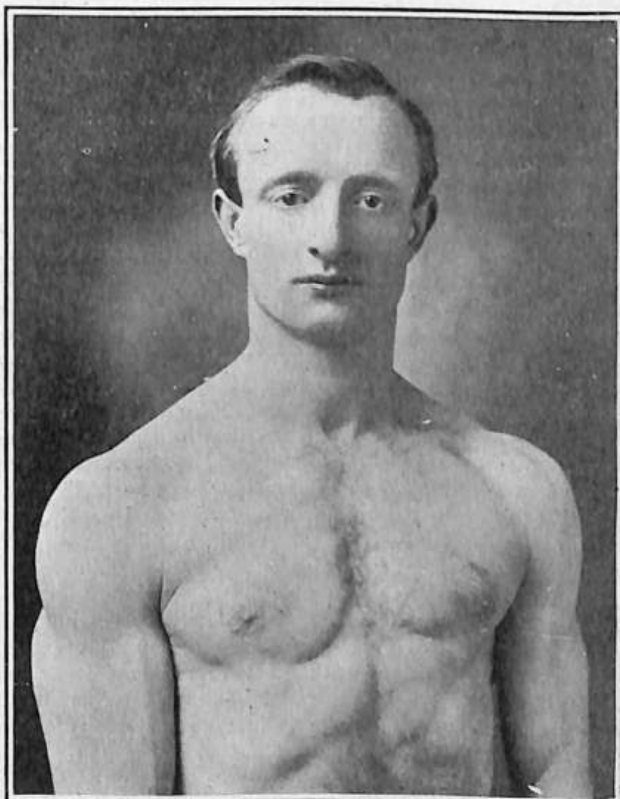
Spolku. Slavnosti účastnilo se množství hostů cizích, odborníků a jiných, a od mnohých sborů zdejších i ze staré vlasti zaslány byly blahopřejné depeše a telegramy. Lidu přítomno bylo přes 10,000 našich i jiných.

Po skončení slavnosti, po vykonání veškeré práce, zapravení veškerých účtů a požadavků, zaslány byly ihned zastoupeným sborům dopisy se žádostí o rozhodnutí, co státi se má s čistým výtěžkem, který činil \$768.82, zdaž má býti na zastoupené sbory rozdělen, aneb má-li Ů. V. v činnosti své zůstat na dále či rozpuštěn býti. Většina sborů rozhodla pro rozdělení čistého výtěžku a tak připadla na jednotlivé sbory částka \$39.50. Po druhém uvážení rozhodla se většina pro udržení Ústř. Výb. na dále a též pořádání druhé slavnosti všesokolské v Chicagu za účel má. Tímto zakončena byla veškerá činnost výboru slavnosti Vseslovanského Sokolského Dne, odbývané 30. dubna v Coliseum a těchto několik slov sloužiti má na upomínku všem, kdož o zdar slavnosti této s námi se přičiňovali.

Na zdar!

Frant. Klepal.

Fotografoval Jos. Základník, N. Y.

FRANTIŠEK LIER, ml.,

druhý hlavní vítěz při státních závodech v New Yorku ve vyšším oddělení.

lerem, zdařilo se nad očekávání a salva neutuchajícího potlesku byla mládeži naší odměnou. Sokolové vedením sokola Jar. Košara provedli rej obrazeovou, evčení prostná a na náradí též s úspěchem. Sokolky provedly vzorně a ladně evčení kůžely též vedením br. Ant. Hallera. Sokolů přihlášených bylo ku evčení as 500, sokolek přes 200, žactva přes 1,200. Dlužno vzpomenouti, že prostranná tato místnost pro žactvo postačiti nikterak nemohla ač připuštěno bylo ku evčení žactvo pouze dospělejší. Při slavnosti promluvil anglický výp. měst. návladní pan Sexton, za slavnostního řečníka českého získán byl pořadatel "Sok. Am.", Dr. J. Rudiš-Jičínský, za slovenské Sokolstvo promluvití měl novinář obč. P. V. Rovnianek z Pittsburgu, který se z vážných příčin slavnosti účastniti nemohl. Po skončení evčení následoval lidový koncert za spolupůsobení 50 člen. orchestru řízeného sokolem Rubringerem, Ústřed. Pěv. Jed. a Slov. Pěv.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— Některé české listy, jichž redaktoři jsou také sokoly, ten k vůli tisku, jiný k vůli jiným zájmům, ba někdy i z poňutí všelikých, s pravou pochoutkou uveřejňují všechna zaslána, letáky, ba i otiskují anonymní dopisy z oznámkových plachet, jen když proti Sokolstvu a listu našemu, jeho pak pořadatelům zvláště. Kdyby tak činily časopisy jednotám sokolským i myšlenky sokolské vůbec nepřátelské, kdyby to byl počin dobře míněný, ani bychom nemukli, ale takto zdá se nám to "bratrství" jednotlivých panáčků od pera a vydavatelů některých trochu podivné, zejména uvážili se, že děje se tak za tolik a tolik dollarců zaplacených za oznámku různých humbuků a patentních breček. Nemůže se nám tudíž žádný nikterak diviti, když s takovými také "bratry" neheceme míti ničeho a výměnu listu jednoduše jsme jim zastavili.

— D. A. Sokol v Passaic, N. J., odbýval poslední den v roce minulém veřejnou schůzi, na které mluvilo se o náboženství a těch, kdož tak rádi by ucouvli z posledního volného usnesení sjezdu oné jednoty. Ve West Hoboken mluvil k tamnějšímu sboru na thema "Sokolstvo a náboženství", br. E. V. Voska z New Yorku, a sice dne 3. m. m. U té příležitosti žactvo evčilo. V Bridgeport sbor téhož sdružení uspořádal rovněž přednášku a to s vhodným pořadem. Také zde mluvil pořadatel "Besídky Sokolské" na thema "Výchova naší mládeže". Byly tu zastoupeny sbory ze Stamford, Conn., a sbory polské i slovenské.

— Nebude asi všem známo, že kdysi kdosi snažil se o uchvácení fondu na postavení pomníku br. K. Jonáše k účelům jiným a osobní reklamě sloužícím. Na nás sokolech a sokolkách by tudíž mělo být, abychom se vzbouřili, a když již věc jednou jest v proudu, pomohli výboru v Racine práce jeho důstojně dokončiti, jakž vděk a povinnost Čechům americkým velí.

— Smutná, žel však tak pravdivá jsou slova br. Košara, jenž v referátu svém v "Boreci" píše o malé účasti lidu, zvláště ale bratří a sester v Plzenském Sokole v Chicagu, při uctění památky Fugnerovy. Jest sice pravda, že pořad oznámen byl na krátko, ale to ještě nikterak nestačí sokolům k omluvě. A pak ještě jedna okolnost jest podivnou, proč sbor pěvecký účastenství slibivší se také nedostavil? Či platí dnes již dané slovo trochu méně v těch dobách humbuku, bombastu, sobectví a fráze? Aspoň se tak podobá. "Borec" píše: "Zdá se, že to nadšení a horování někde pouze na papíře stává, ve skutečnosti jsme to samá chamradina! Kde pak, uctívati památku Jind. Fugnera! Co on pro Ameriku učinil? Takhle pořádati banket na počest některého hulváta, jenž v "kopaně" se vyznamenal, to byste viděli zájem a nadšení a což tu návštěvu! — Hospoda, karty, kuželky a děvky — to jsou nynější ideály mladých i sta-

rých — pro vážnou věc zde není rozhodně půda, leda občas nějakým zablýsknutím se ukázat, že dosud někde v koutě živoříme a pak opět dle starého pořádku, či lépe řečeno nepořádku, tlouci bídný život národního mrzáctví dále. — Co platno nadšení a námaha jednotlivců, když celé massy, celé řady zůstávají ke všemu lhostejnými a mnohdy i nevrlymi, hotovy zradit prapor náš v zájmu své pohodlnosti! Však dosti! Nechceme marně žluči plýtvati, kde každého již slova škoda, vzpomínajíc při tom slov Havlíčkových: „Plivni si stokrát do moře, ono se nevzpění.“ —

— Sokol Slávský usnesl se vyslati ku pátému sletu všesokolskému v Praze celé družstvo. Každý borec jejich má dostati \$200 na krytí výloh a po případě i více. Jestli „Svaz“ vejde v život záhy, může tentokráte zastoupení Sokolstva amerického ve vlasti býti jen důstojné, neboť zdá se, že veliký význam manifestace této sokolské všude se chápe, zvláště v těchto těžkých dobách lidu českého.

— „My a naše dítky v Americe“ byl předmět přednášky v Sokolně T. J. S. v New Yorku br. Ant. Jurky, jež za hojné účasti lidu odbývala se dne 17. m. m. Řečník mluvil na základě zkušeností, nabytých za 40-letého pobytu v zemi této, snaže se upřímně a poctivě vystihnouti vady naše a uvésti na pravou míru posudky těch, kdož nedávno sem přibývše přišli se na nás podívat a o nás jinak soudí, když zapomenuvše našeho prostředí, poměrů a materialu, na němž se zde budovalo, lecos nám vytýkají. My sami také v pouhou jen chválu nevěříme, známe mnohé naše nedostatky a nelekáme se jich závčas vytknouti, jenže toto vytknutí musí býti spravedlivé, nejen osobní proti nepohodlnému jednotlivci, ale proti tomu chybujeícímu celku našemu a všem bez výminky, kdož chybují. Z poznání chyb učíme se a proto různé ty posudky poslední snad k mnohé nápravě přispějí.

— Koncem tohoto měsíce slovenští sokolové v okolí Allegheny, Pa., odbývají budou veliké shromáždění. Že naši tam budou s bratry Slováky netřeba podotýkati. Očekává se as 600 bratří a mnoho sester, jež sejdou se v č. 1000 Vinial ul. Pořad jest vhodný.

— Na paměť desíletého založení Slovenské Tělocvičné Jednoty Sokol odbývají se bude dne 4. července veliká slavnost v Homestead, Pa., a sice roku tohoto. Bude první to slovenský slet. Náčelníkem je br. M. Ballay.

— V Milwaukee T. J. S. uspořádala veřejné cvičení na Sylvestra, a sice odpoledne. Soudíce podle návštěvy a zdaru vlastního pořadu drží se naši i v městě „smetany“ jak náleží, třeba stále ještě byli mimo kruh jednoty naší. Na nový rok odpoledne také T. J. S. Cleveland měl své výroční veřejné i ukázal lidu, seč dobrá jest věc naše.

— Zmínili jsme se minule o tom, že dotyčné výbory sborů sokolek a sokolů, členů jednoty Pokrok a Praba v Town of Lake se dohodli na podmínkách, jakž dva silné ty a soutěžící si sbory by se navzájem sloučiti mohly. Výbory se dohodli, nikoliv však sbory a věc jednoduše padla, jako mnoho jiných čelících k dobru celku. Inu, tací jsme my.

— Pátý sbor Slovenského Sokola v New Yorku odhalil minule způsobem slavnostním prapor svůj. Mluvili tu br. Janko Štěpita a hlavní správce jednoty br. Karel Řehák. Našich účastníků se slavnosti počet hojný.

— T. J. S. Tábor v Merigold, v Chicagu, oslavila minule patnáctileté trvání sboru a to pořadem nejen vhodným na nejvyš, ale takým, že mnozí hosté přítomní o Sokolstvu a tužbách jeho odnesli si jen úsudky dobré.

— T. J. S. v South Omaze také uspořádala veřejné členů, sokolek, žáků i žaček. O vlastním pořadu nemáme podrobnosti, však těšíme se na ně, jako na zprávy i z jiných sborů.

— Veřejné cvičení, jež uspořádala T. J. S. Blesk v Baltimore, Md., o vánocích, zdařilo se znamenitě, nejen že bylo tu lidu našeho přítomno dost a dost, ale i pořad vedením br. Štětky doznal vřelého přijetí. Cvičilo se odpoledne a sokolové, sokolky i dorost se tužili. Br. Franc promluvil ku shromážděným a to slovy bratra upřímného, jenž nejlépe ví, co snahy naše jsou a veliké naší jednoty.

— Česko-Americký Dělnický Sokol v Baltimore vystoupil z dotyčné jednoty, a sice proto prý, že nebyli členové spokojeni s usnesením pokrokovým na sjezdu v Elizabeth, N. J. Vystoupila vlastně většina, menšina prý nadále zůstane. Toto vystoupení prý oslaví se merendou. Nevíme, co o věci souditi, ale podivno nám jest, že by v Baltimore měly být sbory čtyry, v té době, kdy u nás usiluje se o Svaz všech nás bez rozdílu. A jen prosím pohled'te, jak se čte: T. J. S. Blesk, T. J. S., Č. A. D. Sokol a kostelní -sic- Sokol Karla IV. pod záštitou sv. Víta. Jak jest vám, prosím, kolem žaludku? Přát našim dobrého chutnání za takých poměrů, bylo by skoro paškvilem. Tu politování asi bude na místě.

— Sokol Slávský v Chicagu vydal velice vkusné pozvánky ku svým „Šibřinkám“, jež letos za základ mají „Benátskou noc“.

— Na pomník Havlíčkův v Chicagu vybrána jest první tisícovka a český Wilber přispěl najednou obnosem \$150. Která osada česká bude následovati pěkného tohoto příkladu? A na kolik učiní naše sbory sokolské?

— V roku právě minulém vykazuje N. J. S. mnohý nový sbor, mnohý sbor, jenž znovu ve veliký svazek náš se vrátil a také mnohý nový sbor sokolek, jež organizaci pevnou celku uznávajíce, přišly k nám, aby s námi se tužily. A k těm sborům se vrátivším náleží hlavně i onen v Alleghany, Pa., jenž dne 18. prosince uveden byl do N. J. S. znovu. Jest to T. J. S. Říp. Sbor uveden byl vyslancem Severovýchodní Župy br. Emilem Šlapákem z Clevelandu a tu o veřejné schůzi v nové síni Národní. Účastenství lidu bylo značné a také bratři slovenští dostavili se v počtu hojném. Br. Milan Getting za ně promluvil a to vřele, hned po nadšené řeči br. Šlapáka, jenž byl diplom N. J. S. odevzdal. Starosta Jos. F. Freeauf promluvil jménem jednoty. Z Clevelandu byli přítomni mimo to bratři Hříbal a Kaval. Těšíme se tomu velice, že sbor onen znovu jest s námi i očekáváme, že záhy druhé, hlavně onen v Milwaukee a Racine budou opět v řadách našich. Naprej!

— Všude kde naši pořádali veřejná ku konci roku minulého, aneb o roce novém, byly návštěvy lidu značné, jako by na důkaz, že ta naše myšlenka dobrá, výchovná a práce tuhá jen víc a více získává. V South Omaze se naši vedením br. Štěrbý zvláště drželi, ano byli tu i hoši naši z Omahy, již vedle turnerů, hostů cvičili, sokolky a dorost. — Také Sokol Cleveland z výsludku svého veřejného může míti jen radost. Tu promluvil br. Skala, starosta před zahájením vlastního pořadu, kterýž bedlivě vypracoval cvičitel br. Panka. — V Sokole Česko-Zábavném rovněž v Clevelandu byla také návštěva veliká a lid prací cvičitelů br. Chábka a Urbánka byl jen potěšen. Dorost i tu se držel. Zpráv podrobných nemáme, ale těšíme se na ně z těchto i jiných sborů.

Věci české a slovanské.

— Ve „Věstníku Sokolském“, listu to Č. O. S., čteme k pátému sletu všesokolskému 1907: „Jako jiskra rozlétno se po celém světě sokolském, že V. slet všesokolský, pořádaný r. 1907 v Praze, dle usnesení poslední schůze výbor. Č. O. S., konané dne 26. listopadu t. r. v Praze. Nuže hrdě tedy v před zase za krásným novým dílem, v němž chceme pochlubit se znovu svou silou, zkázněností, mohutností, pevností a organizací, a znovu dokázati postup náš a rozvoj věci sokolské. Ku předu tedy; voláme naše mužstvo sokolské k dílu, tužme se a připravujeme se znovu pro čest a slávu jména sokolského, abychom překonali to, co doposud jsme na poli tělesné i duševní výchovy svého národa vykonali, abychom celému národu znovu dokázali, jak mohutníme, rosteme a silíme do hloubky a šířky a jak členstvo provanuto je v srdečných ideách rovnosti, volnosti a bratrství vědomím poslání Sokolstva v národě.—S vroucím nadšením a láskou k věci sokolské s chutí tedy do práce, veliké úkoly nám nastávají. Tužme se k zdatu společného díla! Zdar páté české olympiádě!“

— Resoluce usnesená na schůzi výboru Č. O. S. v Praze, dne 26. listopadu roku minulého, jest pravým vzorem mužné

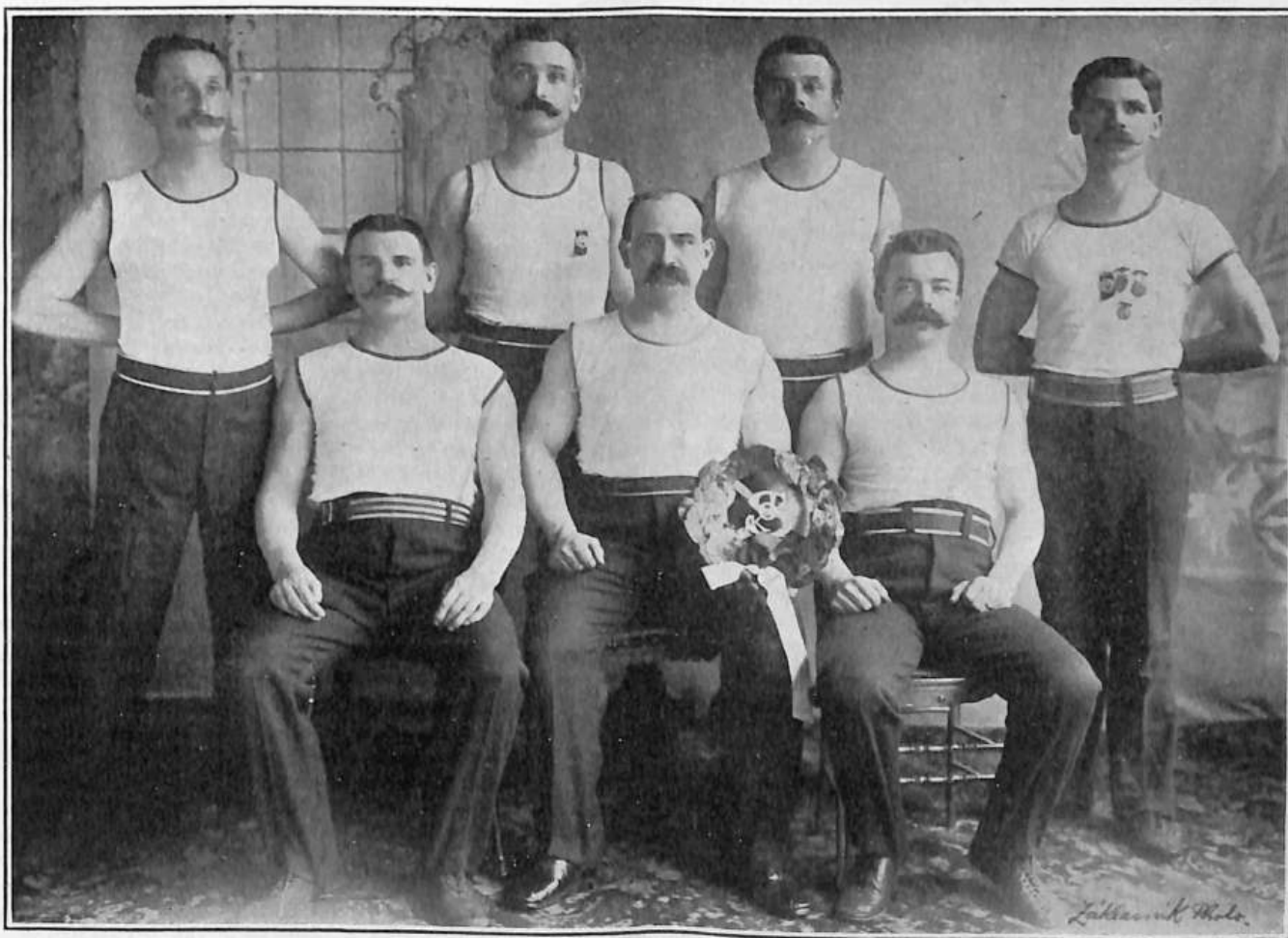
síly a každému nám jen potěchou, vzhledem na těžké doby našich doma. Praví se tu: "Sokolstvo české ze všech zemí koruny české a Dol. Rakous v České Obci Sokolské sdružené, vítá vroucně ústy členů výboru dne 26. listopadu 1905 v Praze shromážděného moce vzplanuté hnutí za uvolnění lidu českého zvrácením starých, nespravedlivých řádů a výsad, poskytnutím nezkrácených občanských práv všem příslušníkům národa bez rozdílů původu, stavu a povolání. Opíraje své snahy o práci a velkou ideu volnosti, rovnosti a bratrství, zří Sokolstvo české v hnutí tom též cestu k sblížení všech vrstev lidu českého, a vrácení jeho samu sobě, k spo-

kolky, aby zařídily školy české v Sokolnách, aspoň pro náš dorost. Také vyučování angličtině, zejména nyní po doby zimní mohly by si vzít sokolky na starost v těch kterých sborech, kde mnoho jest přistěhovaleců, členů. Jsou úkoly to krásné a ženě, ženě vzdělané, jen sluší. Tak státi se může hlavně všude tam, kde o vyučování večerní na školách veřejných zdarma postaráno není.

— Sokolky, pakli kupujete něco pro domácnost, pakli nakupujete pro sebe a vaše doma, nezapomeňte těch našich obchodníků českých, bratří našich pak zvláště, již vždy hotovi jsou k mnohým obětím hmotným na prospěch náš a

Státní závody v New Yorku. — Prvá vítězná četa v oddělení starších, T. J. Sokol New York.

Fotografoval Jos. Záklasník, N. Y.

Jan Finger

Josef Škarda

Karel Hrbek

Tom. Štefek, evičitel

Josef Hurt

Frant. Stránský

Frant. Hroch

lečné jednomyslné práci za dalším svým stejnoměrným rozvojem a povznesením, a proto s radostí staví se po bok zápasících za všeobecné rovné právo hlasovací. V Praze, dne 26. listopadu 1905. Dr. Podlípny, starosta. JUC. Fr. Mašek, jednatel."

Sokolky.

— Sbor omažských sokolek T. J. S. opakoval znovu "Popelku" a to ve prospěch tamní české svobodomyšlné školy. Sokolky podporou české školy konají jen část na se přijatých povinností a také sestry jejích i v jiných městech škol českých zapomínati by neměly. Tam, kde však tak zvané jsou školy "svobodomyšlné", jež vedou lidé vlažní a nepřátelé věci naší, tam opět mohly by to být právě so-

zvláště o těch mnohých výstavách a bazárech, jakž v měsíci minulém tu i onde pořádány byly.

— V Bridgeport, Conn., založen byl sbor sokolek D. A. S. a začal počtem členkyň dvaceti. Také ve West Hoboken ve směru tom se pracuje. A což v sborech našich, kde dosud ani odborů není?

— Na mnohých místech všeliké ty "baby" v kalhotách již i proti sokolkám se odvažují a proti evičením předsudek vyvolati se snaží, jsou to nanejvýš živly zpátečnické a jiná chamrad'. Nejsme lidé neomylní, ale když se k osobním útokům pojí ještě intriky nejhrubšího zrna, tu třeba býti na stráži nejen nám, ale i sestrám našim.

Dorost.

— Stěžovat si jen do dorostu našeho a nekonati proti němu sotva pomohlo by k jeho pro nás záchraně a tu do bre věc vystihla "Dennice Novověku", jež minule napsala mezi jiným: "Příhodné místo k soustředění mládeže bylo by jednou v tělocvičně, zařízené arci tak, aby nekulhala půl věku za tělocvičnými nejmodernějšími, tělocvičnou s ústředním topením, s almarkami pro každého sokola po případě žáka, aby odtud nemohlo nic být odcizováno od vetřelců, tělocvičnou ne-li s koupelí a lázní aspoň se sprehou k ochlazení rozpálených mladíků, tak aby nemuseli uřícení do studené ulice, a konečně s tělocvičnou, kde vedle pokročilého, moderního tělocviku cvičí se v určitých dnech různým hrám a závodům. Po druhé měli bychom mládež uvádět do čítárny, jejíž stěny zdobily by podobizny našich výtečníků, do knihovny české, o jejíž založení měly by se řády a sbory upřímně postarat a pokud jsou malé a chudé, měly by se dožadovati příspěvku u řádů silných a bohatých. Pak by se měl v střediskách našich pěstovat zpěv a sice sborový, kde je cvičitele nebo aspoň slušný kolozpěv, kde cvičitele není; a figurové tance, jako čtverylka a beseda, měly by se zavádět, aby se ušlechtilým stykem obou pohlaví pod blahovolným dozorem některé starší paní brousily a uhlazovaly společenské spůsoby naší mládeže. Pokud ale v střediskách našich nebude panovat útulnost, pokročilá českost, přirozená zdvořilost místo schvalní neotesanosti a pepické mluvy, v jaké si mnozí naši nově přistěhovalí mladí i starší páni libují v domněni, že je to vtipné a hezké, potud nám bude naše mládež utíkat k civilisovanějším lidem a kruhům. A nesmíme jí to ani zaslívat."

VĚDA, UMĚNÍ A PRÁCE.

— Dostali jsme v Los Angeles, Cal., vycházející list "Herald", v němž velice pochvalně píše se o vystoupení našeho umělce B. Kryla, virtuosa na kornet, jakož i zmínka se činí o novém jeho podniku sestavení vlastní kapely samých umělců a nejlepších hudebních sil. Kryl podnikne koncertní cestu po Americe i do ciziny prý podívati se hodlá, aby nových nasbíral vavříků.

— Dotyčný výbor jubilejních slavností města Cedar Rapids, Ia., obdržel celou řadu návrhů na znak města k oné příležitosti a mezi těmi nalezá se i onen sok. Irmy Rudišové.

— Dne 23. listopadu odbývala se zkouška s přístrojkem na telegrafii bez drátů, a sice ve Wilkesbarre, Pa. a zdařila se úplně. Vynálezce jest Slovák rev. Jos. Murgaš.

— Od prvního ledna otevřena byla knihovna "Cosmopolitan klubu", na Woodland a Irving ul. v Clevelandě, kamž snesena literatura všech národností a také české práce tam jsou.

— České studenstvo na státní universitě iowské po příkladu českého studenstva na státní universitě v Nebrasce, založilo vzdělávací spolek "Komenský", jehož účelem jest vedle řádných studií, pěstování ducha národního.

— V "New Yorkských Listech" čteme: "Letošní Kubelíkovy koncerty prý nebudí mezi českoamerickými krajany takový zájem, jako před čtyřmi roky. Není divu; zájem o Kubelíka před čtyřmi roky byl tak veliký a téměř přílišný, že nevyhnutelná reakce musela se dostavit. Leč reklama, jež byla Kubelíkovi připravena tehdy, má až dosud svoje dobré účinky. Kubelíkovy koncerty jsou zase nabyty a opětně jsou mu pořádány hlučné ovace, třeba že se při tom "české břehy netrhají". Dnes trhají se americké "břehy". Housle Kubelíkovy zní zase stříbrem a virtuos i jeho manager sklízí zlato. A my Čechové američtí, ať již nevymizela ještě zcela trpkost, jež ze známých příčin zaseta byla v naše srdce, musíme být posledními, kteří by snad Kubelíkovi záviděli jeho úspěchy."

— Naši Alešovec v Chicagu zahájili opět záslužnou činnost svou. K tomu však dovolujeme si podotknouti, že výtvarnému českému umění v našich kruzích nedostává se

té podpory, jak by mnozí vynikající umělci naši si zasloužili. Málo kde najdete českou práci našich umělců v domovech našich bohatečů a pak se divíme, že musí naši k uhájení toho svého, někdy dosti trpkého a krajany ztrpčovaného bytí, hledati v kruzích cizích.

— Podepsali jsme smlouvu s velikou vydavatelskou firmou "Gorman Press", R. G. Badgerem, v Bostonu, Mass., na vydání objemného díla lékařského, ovšem v jazyku anglickém: "The Principles and Practice of X-Ray Diagnosis and Therapy". Kniha bude značných rozměrů o 17 odděleních a se dvě stě celostránkovými původními obrazy našimi skiagrafiemi prvního řádu. Náklad jest ovšem značný a proto dílo samo dle vydaného prospektu firmy prodává se v předplacení, jakož i o to postaráno jest, aby ukázky vyšly v jazyku německém a co hlavního i v Čechách po česku. Jest výsledek to práce celého desíletí a smlouva pro každý případ pro spisovatele znění jen příznivého.

— Malá Miládka Černých, jež tak zvučného již požívá na mládí své jména v kruzích odborných, uspořádala dne věřejšího ve velikém divadle Illinois v Chicagu veliký koncert, jehož pořad byl prvního řádu.

— Sl. E. Greene Balchova, učitelka z koleje Wellesley, Mass., uspořádala v Greenwich House v New Yorku přednášku o Čechoslovanech a mluvila hlavně o Slovensku. Táž dlela po jistou dobu v Čechách, na Moravě i na Slovensku a dle toho přednáška její byla dosti objektivní, ano místy i hodně zajímavou. Našich dostavil se počet slušný.

— Sbor zástupců Českonárodního hřbitova v Chicagu usnesl se ve schůzi dne 7. prosince věnovati \$1000 ve prospěch tamních českých svobodomyšlných škol. K cili tomu také jiné sbory přispěly, zejména "Snaha", jakoby na důkaz, že po nedávných rozpravách o našem školství po slovech i čin následuje. Po Chicagu následují i města jiná a jen houšť.

— České pěvecké kvartetto z Čech po celé řadě zdařilých koncertů na Západě vrátilo se opět Chicagem, Clevelandem, Pittsburgem, Baltimorem, atd., do New Yorku, aby nastoupilo další cestu k šíření slávy písně české, v cizině. Dařilo se jim a my jim toho jen přejeme.

— Br. A. Melzer z Wilber, Neb., vrátí se již příštím jarem z Prahy, kde studuje pod dozorem prof. Ševčíka na konservatoři. Pokud víme o pokroku jeho, jen chvalné jdou zvěsti.

— Jos. Bahner z Case, v Cleveland okresu v Oklahomě, počten byl cenou na světové výstavě v St. Louis, Mo., a dostal za vystavená jablka nejlepších druhů, zlatou medaili.

— Praktický, cenný vynález učinil mladý Ed. Capouch z North Judson, Ind., sestrojil totiž samočinnou výhybku pro pouliční dráhy a tvrdí se, že mu již byl nabízen velký peněžitý obnos úředníky jisté společnosti pouličních drah, aby prodal právo na patent. Před nějakým časem podal žádost za povolení patentu a očekává brzke vyřízení.

PROSTNÁ PRO ŽACTVO.

VII.

Pohyby z paží skrčených — polohy šikmé.
Paže skrčit zapažmo.

1. a) Tržit v pravo vzhůru zevnitř — ted'!
- b) Pravou skrčit zapažmo — ted'!
2. Cvičení 1. opakově — 1-2.
3. a) Tržit v levo vzhůru zevnitř — ted'!
- b) Levou skrčit zapažmo — ted'!
4. Cvičení 3. opakově — 1-2.
5. a) Tržit v pravo stranou dolů — ted'!
- b) Pravou skrčit zapažmo — ted'!
6. Cvičení 5. opakově — 1-2.
7. a) Tržit v levo stranou dolů — ted'!
- b) Levou skrčit zapažmo — ted'!
8. Cvičení 7. opakově — 1-2.
9. a) Tržit v pravo v před vzhůru — ted'!

- b) Pravou skrčit zapažmo — ted'!
10. Cvičení 9. opakově — 1-2.
 11. a) Trčít v levo v před vzhůru — ted'!
 - b) Levou skrčit zapažmo — ted'!
 12. Cvičení 11. opakově — 1-2.
 13. a) Trčít v pravo v před dolů — ted'!
 - b) Pravou skrčit zapažmo — ted'!
 14. Cvičení 13. opakově — 1-2.
 15. a) Trčít v levo v před dolů — ted'!
 - b) Levou skrčit zapažmo — ted'!
 16. Cvičení 15. opakově — 1-2.

Pohyby trupu. — Klony šikmé.
Základní postavení jako v cvičení předešlém.

1. a) Předklon na pravo — ted'!
- b) Vzpřím — ted'!
2. Cvičení 1. opakově — 1, 2 — 3, 4.
3. a) Předklon na levo — ted'!
- b) Vzpřím — ted'!
4. Cvičení 3. opakově — 1, 2 — 3, 4.
5. a) Záklon na pravo — ted'!
- b) Vzpřím — ted'!
6. Cvičení 5. opakově — 1, 2 — 3, 4.
7. a) Záklon na levo — ted'!
- b) Vzpřím — ted'!
8. Cvičení 7. opakově — 1, 2 — 3, 4.

Pohyby nohou. Cvičení kroků z místa.
Základní postavení jako předešlé.

1. a) Jeden krok v před — ted'!
- b) Jeden krok v zad — ted'!
2. Cvičení 1. opakově — 1, 2 — 3, 4.
3. a) Jeden krok v zad — ted'!
- b) Jeden krok v před — ted'!
4. Cvičení 3. opakově — 1, 2 — 3, 4.
5. a) Jeden krok v pravo stranou — ted'!
- b) Jeden krok v levo stranou — ted'!
6. Cvičení 5. opakově — 1, 2 — 3, 4.
7. Jeden krok v levo stranou — ted'!
- b) Jeden krok v pravo stranou — ted'!
8. Cvičení 7. opakově — 1, 2 — 3, 4.

VIII.

Pohyby paží. Pohyby jednostranné, též střídavě prováděné.

Stoj spatný — připážit.

1. Předpažit a připážit v pravo — 1,2—3,4.
2. Předpažit a připážit v levo — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Upažit a připážit v pravo — 1,2—3,4.
5. Upažit a připážit v levo — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
7. Vzpážit a připážit v pravo — 1,2—3,4.
8. Vzpážit a připážit v levo — 1,2—3,4.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
10. Zapažit a připážit v pravo — 1,2—3,4.
11. Zapažit a připážit v levo — 1,2—3,4.
12. Cvičení 10. a 11. opakově — 1,2—3,4—5,6—7,8.

Poznámka: V příkladu tomto patrná již snaha, z pohybů jednoduchých s větší dávkou rozmanitostí, vykonati pohybů počet mnohem větší, jak v příkladu I., z kteréhož obsah látky i v tomto příkladu opakuje se toliko provedením od prvního se lišíme. Všechny příklady tuto uvedené provedeme pokud možno bez přestávky, a sice od 1. až do 12. cvičení. Konáme-li pohyby jednou paží, tu pouze v pravý čas velíme: **druhou ted'!** a po připázení hned bez přestávky druhou paží ty samé pohyby opakově konáme. Střídavé pohyby ty provedeme opět na povel: **střídavě — ted'!** Případným návěštím a povelům i v cvičení jiných poloh přejdeme. Důležitým jest, aby povel vždy v pravý čas vydán byl.

Pohyby trupu. Klony rovné.
Ruce složit v zadu.

1. Předklon a vzpřím — 1,2—3,4.
2. Záklon a vzpřím — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Úklon na pravo a vzpřím — 1,2—3,4.
5. Úklon na levo a vzpřím — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.

Poznámka: Zde platí i to, co v příkladu tomto při pohybech paží uvedeno bylo.

Pohyby nohou. Stoj nožné též střídavě prováděné.
Základní postavení jako předešlé.

1. Stoj přednožný a přísun v pravo — 1,2—3,4.
2. Stoj přednožný a přísun v levo — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Stoj zánožný a přísun v pravo — 1,2—3,4.
5. Stoj zánožný a přísun v levo — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
7. Stoj únožný a přísun v pravo — 1,2—3,4.
8. Stoj únožný a přísun v levo — 1,2—3,4.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.

Poznámka: Všechny příklady opět bez přestávky provedeme jako při příkladech předešlých.

IX.

Pohyby paží. Polohy šikmé. Všechny pohyby konáme do polohy **dlanní** na rozdíl od podobných příkladů dřívějších.
Ruce v bok.

1. Odpažit a ruku v bok v pravo — 1,2—3,4.
2. Odpažit a ruku v bok v levo — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Vzpážit zevnitř a ruku v bok v pravo — 1,2—3,4.
5. Vzpážit zevnitř a ruku v bok v levo — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
7. Předpažit dolů a ruku v bok v pravo — 1,2—3,4.
8. Předpažit dolů a ruku v bok v levo — 1,2—3,4.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
10. Předpažit vzhůru a ruku v bok v pravo — 1,2—3,4.
11. Předpažit vzhůru a ruku v bok v levo — 1,2—3,4.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.

Pohyby trupu. Klony šikmé.
Ruce v bok.

1. Předklon na pravo a vzpřím — 1,2—3,4.
2. Předklon na levo a vzpřím — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Záklon na pravo a vzpřím — 1,2—3,4.
5. Záklon na levo a vzpřím — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.

Pohyby nohou. Stoj nožné, šikmé.
Ruce v bok.

1. Stoj přednožný zevnitř a přísun v pravo — 1,2—3,4.
2. Stoj přednožný zevnitř a přísun v levo — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Stoj zánožný zevnitř a přísun v pravo — 1,2—3,4.
5. Stoj zánožný zevnitř a přísun v levo — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
7. Stoj přednožný dovnitř a přísun v pravo — 1,2—3,4.
8. Stoj přednožný dovnitř a přísun v levo — 1,2—3,4.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
10. Stoj zánožný dovnitř a přísun v pravo — 1,2—3,4.
11. Stoj zánožný dovnitř a přísun v levo — 1,2—3,4.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.

X.

Pohyby paží. Rovné pohyby z paží skrčených.
Paže skrčit upažmo.

1. Mrštít stranou a skrčit upažmo v pravo — 1—2.
2. Mrštít stranou a skrčit upažmo v levo — 1—2.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1—2—3—4.
4. Trčít v před a skrčit upažmo v pravo — 1—2.

5. Trčít v před a skrčít upažmo v levo — 1—2.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1—2—3—4.
7. Mrštit dolů (do připaž.) a skrčít upažmo v pravo — 1—2.
8. Mrštit dolů a skrčít upažmo v levo — 1—2.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě — 1—2—3—4.
10. Trčít vzhůru a skrčít upažmo v pravo — 1—2.
11. Trčít vzhůru a skrčít upažmo v levo — 1—2.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě — 1—2—3—4.

Poznámka: Toto základní postavení jest i pro silnější žáky namahavé, jelikož paže ve skrčení upažmo žactvu brzo zemdlí. Proto pokud jen jednostranně cvičíme, páží druhou v bok neb připažení ponecháme a teprve při cvičení střídavém obě v upažení skrčené máme. Také tím žactvu vyhovíme, když po probrání polohy jedné, ve cvičení klonu přejdeme, t. j. **pohyby paží, trupu i nohou střídáme.**

Pohyby trupu. Klony rovné.

1. Předklon a-vzpřím — 1,2—3,4.
2. Úklon na pravo a vzpřím — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.
4. Záklon a vzpřím — 1,2—3,4.
5. Úklon na levo a vzpřím — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4—5,6—7,8.

Poznámka: Z cvičení těchto obdobně další příklady vyvedeme, pakli při cvičení střídavém klony v opačnou stranu prováděné spojíme.

Pohyby nohou. Kroky na místě, obraty. Ruce složit v zadu.

1. Pochod na místě a zastavit pochod.
2. Jeden krok na místě — 1—2.
3. Tři kroky na místě — 1, 2, 3, 4.
4. Pochod na místě a:
5. Čtvrt obrat v levo (v levo v bok) 1—2.
6. Čtvrt obrat v pravo (v pravo čelem) 1—2.
7. Čtvrt obrat v pravo (v pravo v bok) 1—2.
8. Čtvrt obrat v levo (v levo čelem) 1—2.
9. Půl obrat v levo (čelem v zad) — 1, 2, 3, 4.
10. Půl obrat v levo (čelem v před) — 1, 2, 3, 4.
11. Půl obrat v pravo (v pr. č. v zad) — 1, 2, 3, 4.
12. Půl obrat v pravo (v pr. č. v před) — 1, 2, 3, 4.

Poznámka: Všechny tyto obraty provedeme při stálém pochodu na místě. Čtvrt a půl obrat, místo: půl a celý obrat uvádíme zde pro ty samé důvody, které při popisu cvičení kroků a obrátů jsme uváděli.

CVIČENÍ PROSTNÁ

pro závody Župy Střední v Chicagu.

Základní postavení. stoj spatný, připažit.
Ruch: mírný.
Časomíra: 1, 2, 3, 4.

Oddíl I.

1. Stoj zánožný v levo.
Vzpažit.
2. Půl obr. v levo, stoj rozkročný.
Upažit kruhy na pravo.
3. Půl obr. v levo, stoj přednožný v levo.
Předpažit, pravá obloukem spodním.
4. Celý obrat v pravo a přisunem v levo základní postavení.

Poznámka: Při předpažení a vzpažení ruce jsou vždy v poloze palcové, při upažení v poloze hřbetní. V době druhé páže pohybují se stejným směrem, takže levá páže tři čtvrté a pravá jeden a čtvrt kruhu vykoná. Oddělení toto cvičí se střídavě v levo a v pravo.

Oddíl II.

1. Dřep.
Vzpažit zevnitř.

2. Vztyk a stoj úkročný v levo.
Upažit čelnými kruhy dovnitř.
3. Půl obr. v levo, stoj předkročný v levo.
Zapažit; předklon.
4. Přisunem v levo základní postavení.
Poznámka: Oddíl tento cvičí se čtyřikrát v levo a čtyřikrát v pravo kolem.

Oddíl III.

1. Dřep zánožmo v levo.
Předpažit, předklon (ruce podlahy se dotýkají).
2. Vztyk a výpad v levo v před.
Upažit.
3. Celý obrat v pravo, předhyb v pravo.
Pravou předpažit vzhůru, kruhem vřehním, levou zapažit.
4. Celý obrat v levo a přisunem levé základní postavení.
Poznámka: Oddíl tento cvičí se v levo a v pravo střídavě.

Oddíl IV.

1. Výpad v levo v zad.
Zapažit.
2. Předkrokem v levo poklek v pravo.
Vzpažit dovnitř.
3. Vztyk a celý obrat v pravo ve stoj předkročný v pravo.
Odpazit.
4. Celý obrat v levo a přisunem levé základní postavení.
Poznámka: Oddíl tento v levo a v pravo střídavě se provádí.

Oddíl V.

1. Únik v levo.
Kryt vřehní v pravo, zapažit v levo.
2. Celý obrat v levo, předhyb v levo.
Předpažit vzhůru v levo, zapažit v pravo.
3. Celý obrat v pravo a výpad v levo v před.
Paže skrčít upažmo.
4. Přisunem levé základní postavení.
Poznámka: Oddíl tento rovněž v levo a v pravo střídavě konáme.

CVIČENÍ TYČEMI

pro sokolky k závodům Župy Střední v Chicagu.

Základní postavení: Stoj spatný — tyč čelně, dole rovně.
Ruch udán v počtu středních dob.

Oddíl I.

A

- 1—2 Tyč čelně, před prsa rovně.
Stoj přednožný v levo.
- 3—4 Tyč k levému boku, kolmo v pravo vzhůru.
Celý obrat v pravo, ve stoj zánožný v levo.
- 5—6 Tyč čelně, vzhůru rovně.
Stoj přednožný v levo.
- 7—8 Celý obrat v pravo a přisunem levé základní postavení.

B

Polohy tyče ty samé jako v A., pouze pohyby nohou se mění.

1. Stoj výkročný v levo.
2. Podřep přednožmo v pravo dovnitř.
- 3—4 Úkrok na pravo.
- 5—6 Krok levou v zad (přisunem pravé ve stoj spatný).
- 7—8 Úkrok na levo.

Oddíl II.

A

- 1—2 Tyč přes prsa, kolmo v levo vzhůru.
Stoj únožný v levo.
- 3—4 Tyč čelně, na prsa rovně, pravá přes levou.
Půl obratem v pravo, stoj zánožný v levo.
- 5—6 Tyč k levému rameni, kolmo v levo vzhůru.
Půl obrat v levo, úhyb v levé.
- 7—8 Přisunem levé základní postavení.

B.

Polohy tyče jako v A., pohyby nohou mění se však.

- 1—2 Úkrok na levo.
- 3 Stoj výkročný v pravo.
- 4 Stoj předkročný v levo.
- 5 Stoj zákročný v levo.
- 6 Přisunem pravé stoj spatný.
- 7—8 Úkrok na pravo. (Ve původní místo.)

Oddíl III.

A

- 1—2 Tyč čelně, na hlavu, rovně.
Podřep.
- 3—4 Tyč za levé rameno, kolmo v levo dolů.
Výpad v levo v zad.
- 5—6 Tyč na levé koleno, kolmo v levo vzhůru.
Poklek v pravo. (Pr. noha šine se v zad.)
- 7 Tyč čelně, dole rovně.
Vztyk a stoj předkročný v pravo.
- 8 Přisunem levé základní postavení.

B.

Polohy tyče jako v A., pohyby nohou změní však:

- 1 Stoj předkročný v levo.
- 2 Stoj přednožný v pravo dovnitř.
- 3 Stoj výkročný v pravo.
- 4 Stoj výkročný v levo.
- 5 Celý obrat v pravo ve stoj předkročný v pravo.
- 6 Stoj výkročný v levo.
- 7 Stoj výkročný v pravo.
- 8 Přisunem levé základní postavení.

Oddíl IV.

A

Tyč podhmatem.

- 1—2 Výkrutem v levo, tyč bočně k levému rameni, šikmo v levo v zad.
Únik v levo.
- 3—4 Výkrutem v levo a v pravo, tyč čelně k pravému rameni strmě v pravo stranou.
Výpad v levo stranou.
- 5—6 Výkrutem v pravo a v levo, tyč bočně, k levému rameni šikmo v levo v před.
Výpad v levo v před.
- 7—8 Přisunem levé základní postavení.

B.

Stejně polohy tyče jako v A., pohyby nohou však změní.

- 1 Půl obrat v pravo, stoj zánožný v levo.
- 2 Stoj zánožný v pravo.
- 3 Stoj úkročný v pravo.
- 4 Stoj přednožný v levo dovnitř (skřížný).
- 5 Stoj úkročný v levo.
- 6 Stoj přednožný v pravo dovnitř (skřížný).
- 7 Stoj předkročný v pravo.
- 8 Půl obrat v levo a přisunem levé základní postavení.

Poznámka: Br. cvičitelům neb náčelníkům zašle se na požádání vysvětlení v případech, že nebylo by jim vše dost pochopitelné při společných cvičeních pro sokoly neb sokolky.

Na zdar!

Václav K. Tříška, náč. Župy Střední.

Z VLASTI NAŠÍ STARÉ.

V Praze, dne 1. prosince.

Zdá se, že lid český se poznal, že jednotlivé vrstvy jeho a celé ty řady roztráštěných sil v nynější rušné době se sešly a za jedním jdou cílem posvátným, cílem práva člověka volného a pokrokového. Ten lid ve vlasti své otročený, hanobený a cizáctvem vyssávaný, jakoby rázem byl poznal sílu svou ve spojení i stala se s ním změna věru vážná. Sociální demokracie česká ustálila poměr svůj v otázce všeobecného práva hlasovacího k otázce české, národní a všechny druhy živly společnosti české utvářily si lepší poměr k sociální demokracii a co hlavního, že za studentstvem českým, čet-

nou českou inteligencí pokrokovou všech odstínů stojí i nepřehlédlná a pevná řada naše sokolská. Jsme tedy všichni na stráž a sokolové podávající si pravice s dělníkem spolu s Národními Jednotami, Národní radou docílili s výkonným výborem sociálně demokratickým prvý postup, prvý kroky sblížení se a vstup sociálně demokratických organizací do pracovních organizací všečeských byl zajištěn. Tak nastalo soustředění všech českých sil v práci nedotčené stranickými sváry. Tak stalo se, že všichni téměř bez rozdílu sešli jsme se v tom žití malého národa našeho k boji, jenž živý jest sice mnoha nadějemi a posvěcený krví mnoha českých lidí, však dobojován ještě není. Co bude třeba ještě sil, co mohutného odporu. Význam tu Sokolstva, kdy i lid v boji ocelí, kdy paže k paži se zvedá, srdce k srdci kloní, nelze dnes již podeceňovati, stojí ono dnes s lidem s prapory svými červenobílými i za korouhvemi a prapory rudými. Lid svou organizací dokázal, že již na pouhé sliby nedá, že na oběť všechny jest připraven i demonstruje po celých Čechách i na družné Moravě ukázal Gautschovi, ministru tereziánství, příteli klerikálů a Němců, že si tu svou osnovu volebního zákona může nechat. Ví, že nejste listem politickým a proto jen obmezím se na to, abych věc vlastní poněkud vysvětlil, seč slabé pero mé. Gautsch chtěl nám zavést pátou kurii s 18 poslanci. Když pak lid svedl boj proti této nelidské ohyzdě, slíbil Gautsch dělnictvu, že dá mu 36 mandátů, jakoby dělník jiného člověka méně byl a český dělník zvláště. Lid odmítl a chce pouze opravu takovou, jež odpovídá požadavku rozumu a spravedlnosti, lidskosti, opravu z níž vzejde všeobecné právo hlasovací. V nejnovější době kdy již tekla krev, když vláda viděla, že jest zle, že znásilňovati na dlouho nelze, dali nám po manifestacích našich v Praze, Plzni, Brně, Slávkově a jinde — nové sliby, nové protože ve stínu bodáků a šavlí. Odmítnutí spravedlivé opravy znamenalo by však povet k odboji. U nás na zemském sněmu jsou nepřáteli všeobecného práva hlasovacího kde jaký zpátečník, velkostatkáři, šlechta a němečtí poslanci a pak mnozí i z našich vlažných, již obávají se, že lid pro všeobecné právo hlasovací nemá prý u nás ještě dosti schopnosti, dosti uvědomění. Jsme ve těžkých dobách a v těch i vzpomínáme vás tam šťastnějších, od nichž čekáme v pádu potřeby nejen slova sympatií a souhlasu, ale též skutky. . . .

Líčiti do podrobnosti události v boji nadzmičeném, líčiti krvavé výstupy u nás a jinde v městech českých netřeba, znáte je z listů denních bezpochyby, jako nebudu vyprávěti vám dopodrobna o bojkotu českého studentstva proti "Národní Politice", která lživými zprávami o demonstracích lidu psala přímo a nestoudně ve smyslu německo-nacionálních listů a tím stavěla se po bok policie a šlechty. Po projevu učitelstva a úsudku Sokolstva o krvákovém a sensačním tom listu přišel tedy projev nový a tu, když tak čteme zde i stížnosti vaše proti jisté části tisku českého tam u vás, o soustavném demoralisování lidu nadávkovou polemikou, sensacemi, krváky a všelikou najmně insertní otravou, divíme se jen, že v postupu vašem poetivém stojíte tam sokolské listy samy.

Nyní však k něčemu veselejšímu a pro nás nanejvýš důležitému. Tak Č. O. S. jsou dnes všude s lidem svým, odhodlala se i k jinému činu mohutnému. Nejen že súčastní se sletu chorvatského Sokolstva v Záhřebě, dne 28. — 30. června 1906 a uspořádá výpravu na Cetiň k bratrským junákům Černé Hory, ale uspořádá všesokolský slet ve dnech 28. června až do 2. července 1907, jakž právě definitivně usneseno bylo. Vlastní pořad sletu jest jak následuje:

28. června 1907: V pátek dopoledne: Závod o přebor. Vítání příbylých hostů. Odpoledne na cvičišti o páté hodině koncert. Uvítací večer. Schůze soudečů. V Národním divadle slavnostní představení.

29. V sobotu ráno: 1. závody družstev, 2. zkoušky; a) ženských odborů, b) členstva, společná. — 20 minut — c) ženských odborů společná — 20 minut —, d) cvičení vzorných družstev — případně družstev závodních, 20 minut —. Večer od osmé hodiny do 11. hod. veřejné vystoupení

na podiu, kde předváděti se mají zvláštní cviky jednot. 30. V neděli: Ráno volno. Seřazení průvodu od 9—11 hod. V 11 hod. vyjde průvod z Vinohradů dolů před radnici a dále přes most až na cvičiště, kde následuje rozchod na seřadišti. Společný oběd. Odpoledne: Veřejné cvičení: a) společná družstva členů, b) společná ženských odborů, c) závody Žup, d) zápas. Prohlášení výsledků závodů o přebor i družstev. Večer od 8. do 11. hod. veřejné vystoupení na podiu.

1. července. V pondělí ráno: Závody prosté — závod zvláštní, závod v plování. Odpoledne o 4. hodině veřejné cvičení jízdy sokolské. Prohlášení vítězů v závodu prostém i v závodech zvláštních i závodu Žup. Přátelský večer na rozhodnou.

2. V úterý: Výlety. Večer na Žofíně konečná zábava.

Můžeš se diviti, že nás teď i v těch dobách zlých již ovládá jediná myšlenka a radostná naděje setkat se s vámi, lidmi volnými, o sletě tomto, jenž co do pořadu vlastního i mnohých novinek má předčítati vše bývalé a v rozsahu svém obrovským býti manifestací českých lidí utužených, již hotovi jsou k ráně —

Pokud se týče závodního řádu Č. O. S., jakž snad jste jej již obdrželi — 18 stran tiskových velké osmerky —, jest výsledek to neúměrné práce technického odboru, jenž pečoval hlavně, aby Sokolstvo české postaviti se mohlo vedle všech jiných jednot tělocvičných i jiných zemí a pod vlivem těchto, jest vlastní řád pozdvižením úrovně závodní vůbec a velice přísných podmínek, zvýšením požadavků na borce. Stupnice jest desitibodová, pokud nářadí se týče a bude třeba ještě mnohého vysvětlení a vytříbení, jakož i soudců schopných, aby náležité bylo vždy ocenění jednotlivých výkonů a jednotlivé rozdíly jako ve skocích uvést se daly na spravedlivou míru. Pokud se týče protestu, jest tu ustanovení o vyloučení borce z dalšího závodu — byl-li protest zamítnut, ale věc ta bude jen tehdy prakticky správnou, bude-li tu záruka dobrých a schopných soudců a pak jestli aspoň jeden z komise o protestu rozhodující byl výkonu přítomen. O závodech Žup jakož i jednotlivých jednot ve cvičeních společných není mnoho řečeno a co jest není dostatečným, jako nezamlouvá se nikterak mnohým, aby za každých dosáhnutích 36 bodů bylo borcům dáváno zvláštního čestného uznání, neboť, potom měli bychom celé spousty potěšených, ale slabších borců, u porovnání se závody ostatními. Však tu třeba vyčkat, nelze vše najednou zlepšiti, jako sestavení závodního řádu míti vždy zcela dokonalé.

Sluší zmíniti se ještě, že máme u nás založený zvláštní úrazový základ, jehož úkolem jest vyrovnati dle poměrů a možností ztrátu jmění, tedy hmotnou, jež nastane bezprostředně následkem úrazu při cvičení tělesném. Jest to podpora poraněného bratra po dobu nemoci jeho a nespůsobilosti ve vykonávání jeho prací vůbec. Není třeba novinka zejména pro vás, již kdysi o různé podpory jste se snažili, podpory, jež sdružení vašemu by rozhodně neslušely, ale novinka, jež u nás po několika měsících již se osvědčila, jak pro čl. ny tak i členky jednot sokolských.

Přeji vám vše dobré. Jen přímo a statečně jděte v nový let, buďte listem svým našim všem potěchou, posilou a oporou, aby lid náš v záplavě cizé neutonul, aby utužen spíše vzdoroval a pravdy háje i dovedl je sněsti.

Na zdar!

M. Mixa.

DOPISY.

Cleveland, O., 29. listopadu.

Chápu se pera, abych sdělil s vámi nové události u nás. Mohl bych sice klidně napsati, že u nás jde vše ve stejných klidných kolejích, leč přece některé události rozčiluji a působí na náš přímo zvláštní život. Tak ku příkladu v poslední schůzi u nás návrh sboru new yorského nikterak nevzbudil tytéž myšlenky, jež byly v posledním čísle našeho "Sokola" tak propagovány. U nás opětovně dovolávání se tělesné

výchovy členstva bratrskou jednotou new yorskou vzbudilo mohu přímo říci nelibost. Velká část řečníků právem poukázala na zapomenutou rovnocennou polovičku odkazu našich Tyrše a Fuegnera — pokud se týče i mysle výchovy, kterou T. J. S. New York důsledně opomíná, a pod tímto dojmem u nás odhlasována naše odpověď. Nemyslete však proto všichni bratři, že u nás není "cítů". Dostí máme v přípravě divadel, vzdělávacích přednášek atd. atd. — jenže posud jen v projektu. O jednom však skutečném budu muset se zmínit, ne sice co člen br. sboru, nýbrž co člen br. jednoty. Mním večírek Sok. Cleveland na paměť 40-letého úmrtí zakladatele Sokolstva Jindřicha Fuegnera. Pravda myšlenka v poradatelství jen výborná — leč k jádru věci. Divno u srdce mně bylo, když četl jsem v pořadu u tak významné příležitosti jméno jako řečníka starého občana a veterána, však neschola. Divné myšlenky zmítaly hlavou, ale zaháněl jsem je, předpokládaje, že řečník nám předloží obraz života, práce a citění našeho velikána Fuegnera tak, jak žádný sokol snad by lépe vylíčiti nedovedl, leč upřímně a bratrsky řečeno, "čtený" životopis našeho velikána a pak několik frázovitých vět ku konci přidáných, mi rázem objasnilo, proč tak ticho u nás, proč tak pomalu jde to s tou "osvětou k svobodě". Mním osvětu skutečnou. Skromné mínění mé jest, lépe méně oslav a řečí, ale více pravého pojednání, více pravdy, více činů a méně profanace. Když již zmiňuji se o tomto jinak velice případném, ač slabě navštíveném večeru, musím i dále poukázati na nemístnost narážek některých řečníků na poměry jednoty k volnému životu. Dle mého mínění velice málo přispívá ku vzkyplení půdy naší myšlenky něco podobného vůbec. Nám nutno vždy pravdu si říci, pravdu celou a čistou. Leč dosti, jinak by se mohlo zdáti, že přestřelují poukazuje na okolnost, jež sama byla aspoň dle mého náhledu v pořadu pochybnou. Jinak nutno Sokolu Cleveland k dobré vůli jeho gratulovat. Doufaje, že bratři budou se řídit heslem: "Pravdu sobě mluvmé, dobří spolu bud'mé", volám své vřelé Na zdar!

Václav Hořica.

Long Island City, N. Y., 5. prosince.

Dne 2. prosince t. r. pořádali Těl. Sbor Dívek a Paní v L. I. City ples spojený se cvičením členkyň a žákyň na oslavu přijmutí do Nár. Jed. Sokolské.

Cvičení vedeno bylo cvičitelem sokolek br. Fr. Vančurou. Členkyň a žákyň provedly společně v osmi tří-členných skupinách cvičení kroků se šátečky. Sestava pěkná a v provedení byla vzornou, tak že cvičenky byly po každém oddílu bouří potlesku odměňovány. Jisto jest, že cvičení to utkví dlouho v paměti všem přítomným, neboť bylo to opět něco nového v oboru tělocvičném, jež zajímá nejen obecenstvo, ale i cvičenky samotné.

Zábava nabyla skutečně rázu slavnostního, neboť bylo tu přítomno několik členů V. V. N. J. S., aby osobně odvezdali diplom N. J. Sokolské, jenž dívčímu sboru vždy uvědomit má, že jsouce za člena N. J. S. přijaty i celku na prospěch pracovati mají.

Při odevzdání diplomu jednatelem V. V., br. Janem Černým, promluvil tento slovy nelíčenými a pravdivými k sestrám našim a ženám vůbec a poukazoval, jak velká nutnost po stránce výchovné vyžaduje, aby sbory žen tělocvičné též do N. J. S. vstupovaly, tak aby žena česká, sokolka s mužem sokolem utuženými pomohli spíše N. J. S. účelů svých dosáhnouti. Těl. Sbor Dívek a Paní v L. I. City jest již sedmý, jenž přistoupil do N. J. S.

Starostka Josefa Sklenková poděkovala slovy upřímnými a pravila mezi jiným, že budou vždy pod praporem sokolským pracovat ve prospěch N. J. S. a věci naší společné na utužení svých i lidu svého.

Z toho by si měly vzít příklad i jiné sbory sokolek, které dosud nepatří k N. J. S., aby v čase nejkратším též v celek náš mohutný do N. J. S. vstoupily, zvláště sokolky v Župě Střední a v Župě Severovýchodní neměly by zůstat pozadu.

Ostatné jeť povinností sokolských jednot, v jejichž mí-

stě stává ženského tělocvičného sboru, aby jim vše řádně vysvětlily a k přistoupení do N. J. S. je nabádajíce, ve všech krocích přípravných nápomoce byly. Nyní kdy jedná se o Svaz, kdy i o sletu všesokolského v Praze účastnění se usiluje, žen a dívek našich práce všech bude také třeba.

Na zdar!

Václav Vančura.

Cedar Rapids, Ia., 17. prosince.

Prosinecová schůze jednoty naší byla v mnohém ohledu nejen zajímavou a poučnou, ale i významnou. — Byloť — zvláště během tohoto roku — se strany Sokolstvu nepřátelské nejdříve vytknuto, že to či ono usnesení stalo se pouze pod nátlakem starostovým. Tvrzeno dále, že nejbližší volba dokáže, že sbor, co celek s mnohým jednáním dosavadního starosty nesouhlasí, a že pro rok příští zvolí starostou člena umírněného, (rozuměj: nemastného a neslaného), který pracovat bude k tomu, aby členové, co taci, i co jednota, jistým počůchlým lidičkám zde v Rapidsích nepřekáželi, a volnou ruku ve všem jim ponechali. — Však: Jaké zdání, a sklamání! — Starostou zvolen sokol rozhodný, přímo vždy k cíli vytknutému krácející, kterému nic není protivnějšího nad polovičatost a neupřímnost! Zvolen starostou člověk, který za žádných okolností přesvědčení svého netají, u kterého vlastní zájmy obchodní teprve na druhém či třetím místě se nalézají. U porovnání s ním, jest bývalý starosta — a to právě v oněch otázkách, které jistě klíče zdejší — ba i mnohým také sokolům spánek kalily — učiněným beránkem! A br. J. F. Vondráček zvolen starostou jednohlasně! I druzí činovníci, a sice: náměstek, F. Urban; tajemník, Fr. Grubhofer; účetník, Fr. Dostál (znovuzvolen); pokladník, V. Janda; náčelník, F. Filip; důvěrník (na tři roky), Ferda Engelthaler a dopisovatel, tak mnohým takylidem nemálo překážející moje maličkost, zvoleni jednohlasně. Praporečníky zvoleni bři: B. Hajšman a Broukal, do družstva Čes. Hřbitova zvolen br. Fr. Koenigsmark a do fideletstva téhož vyslán br. Hajšman. Ustanovení domácího správce ponecháno pak důvěrníkům. —

Z potěšitelné zprávy evičitele br. Nováka v téže schůzi podané vyjímám následující: Všech žaček zapsáno jest 59. Z těch za měsíce listopad evičilo v 7. hodinách celkem 233 — průměrně tedy 33. — Žáků zapsáno 32. Cvičeno 7krát. Úhrnná návštěva 140 — průměr 20. — Žáků starších ze 17 zapsaných evičilo v 6. hodinách 86 čili průměrem 14 — Sokolky měly cvičení pouze dvakrát a průměrná návštěva byla 21. — Sokolů pak evičilo celkem 26.

Věru, že mi tak někdy připadá, že i my "pro samé stromy lesa nevidíme"! Vždyť snad ani jediná ze zpráv bývalého, více než dvakrát — lépe placeného evičitele, nemůže se tak vysokým průměrem evičenců všech tříd honositi. A příčina? Br. Novák jest evičitelem mírným, shovívavým, laskavým, ale i rozhodným, kázně dbajícím, ano i — když toho třeba — přísným, ale vždy spravedlivým. Jen tak dál bratře, a jména tvého bude v jednotě naší s vděčností vzpomínáno. —

Nemohu mlčením pominouti návrh, v téže schůzi br. Janderou podaný. V promyšlené — a věřím, že i procítěné — delší řeči, žádal br. Jandera, aby zvolen byl několikačlenný výbor, který zasadil by se o uklizení sporů v české naší obci rapidské. (Spory ony vznikly — jak zajisté většina čtenářů se pamatovati bude — následkem oprávněné žádosti jednoty naší za očistu a rovné právo v Matici Vyš. Vzdělání, jejíž mnoho našich bratří a i sborů sokolských jest členem.) Návrh onen jednomyslně zamítnut! Poukázáno k tomu, že nemožným, ponížujícím, sokolů nedůstojným, byl by krok takový, tím více, poněvadž uchvatitelé moci v podniku onom až dosud ani prstem nehnuli, aby oprávněné, spravedlivé žádosti naší, byť i jen částečně vyhověno bylo! Poukázáno dále na to, jak vůči Sokolu chovají se titíž lidé, kteří řízení M. V. V. v rukou mají, ve spolku jiném, ve "Spolku Čtenářském", který také "tátou" jednoty naší nazýván bývá.

Žel, že tento nejstarší český spolek zdejší až dosud holduje nemožnému tajemnému hlasování o členkancích. Toho pak zbaběle používají oni pánové, kterým jednota spravedli-

vou žádosti svoji kazila spánek po mnoho nocí, k tomu, aby odmítli každého navrženého, který — byť i jen náhodou — byl členem Sokola. Tak v jedné z min. schůzí odmítli sokola, který jest zároveň důstojným mistrem řádu I. O. O., jiného, který jest předsedou nejsilnějšího řádu zdejšího, řádu Prokop Velký č. 46. Č. S. P. S. a opět jiného, starce bělovlasého, který zakládajícím byl členem první Těl. Jed. chicagské, na to dlouhá léta na západě rolničil a nyní zaslouženého odpočinku v Rapidsích požívá. Všichni tři muži tito jsou etěni a vážení bez výjimky každým řádným mužem naší obce. O jiných asi patnácti odmrštěných se ani zmiňovati nebudu. — Co tomu říkáte, bratři?

Co může očekáváno býti od lidí, kteří takové nízké mstě holdují? — Jak doslechl jsem, mnozí bratři naši v jiných městech mají za to, že zašli jsme tuze daleko. Takovým, snad — mimo předcházejícího — mohlo by ku správnému názoru posloužiti i následující: Když Ústřední Matice Školská (zde), v níž každý ze zastoupených spolků má tři zastupce chtěla rozhodovati o tom kdo a jak ve škole jí — vlastně oněmi spolky — vydržované vyučovati má, vystoupila "Dámská Matice" (jejíž členkyněmi jsou manželky a příznivkyně oněch pánů z Matice Vyš. Vzd.) a ustanoví učitele dle své libosti, počala s vyučováním na svou pěst — neopomenouc ovšem dožebřáti se podpory týchž spolků, jež ve zpupnosti svoji dříve byla odkopla. — A když jednota naše usnesla, že, nemá-li míti práva o způsobu vyučování spolurozhodovati, podporu "Dámské Matici" odpírá a o zachování Ústř. Matice Školské se přimlouvá, tu zástupci jednoty sprostě byli napadeni a sice týmiž pány z M. Vyš. Vzd. — Však dosti o tom! — My v právu jsme, a spravedlivá věc naše zvítěziti musí! Vždyť v minulé i předminulé schůzi slušný počet řádných občanů byl ku sboru našemu navržen a jak mi některými z bratří sděleno i pro schůzi příští asi deset navržených již listiny podepsalo — I výsledek bazáru pořádaného ve dnech 4. až 9. t. m. jest pádným důkazem, že veřejnost rapidská jest s námi: buď čistý výtěžek obnáseti bez mála \$1100.00. O utěšený tento výsledek ovšem zásluh nemalých získal si snaživý a pilný bazární výbor, jemuž v pravdě účinně pomáhaly naše obětavé sestry—sokolky. Srdečné díky jim všem.

J. Halq.

Abie, Neb., 25. prosince.

Opět uplynul jeden rok v končiny minulosti a tu přeji všem bratrským jednotám "šťastný a veselý nový rok". Jako každoročně, tak i ve výroční schůzi prosinecové byli zvoleni činovníci na rok 1906 a sice: starostou Karel Dočekal, náměstkem Louis Marušák, tajemníkem Jan Vávra, účetní Jos. Mašek, pokladník Edw. Mašek, náčelník Jiří Mašek, evičitel Karel Dočekal, výbor majetku: Vinc. Koskan na jeden rok, Wm. Johannes na dvě léta a Fr. Marušák na tři léta. Toť výsledek celé volby. Přáním naší jednoty je, aby nově zvolení činovníci pracovali tak, jako roku minulého, a jsem si téměř jist, že budou.

Bratři, bouře u nás pominuly a slunce již jasněji svítí. Mnohý důkaz máme v naší milé jednotě, neboť zdárně zkvětlá, a i ti, kteří jí byli na příkoří leta minulá, vidí, že pracovali proti věcem věhovným, mravným a ušlechtilým. Tak bratři, držte se jen přímo a statečně vždy pravdy a mravnosti a dočkáme se skvělé budoucnosti všech nás utužených i našich.

Sousední jednota Sokol Žizka v Bruno bude míti večírek, kde bude několik přednášek, zpěvů, atd. Také prý kvarteto z Bruno se účastní. Bratři, jest do jista jen krásné a tu měly by si vzít onen sbor za vzor všechny okolní jednoty a vzdělávati ducha svého ušlechtilými pořady podobnými — a dupandy nechat těm, kteří ještě nejsou dosti silni, aby brali podílu na zábavách ušlechtilých. Nemějte mi za zlé, ale víte sami, že kdyby u nás a jinde bylo pořádáno něco lepšího, cvičení, divadlo, že budou židlice prázdné, ale jak se uslyší nějaká divoká polka, tak již se to jen hemží mládeží v tom ruchu nepřekném, kde lidé zdraví své podkopávají, a to jen tím, že jiného se nepořádá, že nedá se

příležitosti lepší. Co na tom, jestli hned na poprvé není zdar finanční, jen když výsledek je mravní a my i ty váhavé na lepší vkus získáme.

Na zdar!

Wm. Johanes.

Newark, N. J., 26. prosince.

Jest mně potěšením, že mohu dle přání členstva newarské jednoty co dopisovatel pár řádek do našeho milého orgánu napsati. Ačkoliv není z různých ohledů věci pouze jednoduchou, nechej po způsobu mnohých žurnálů veškeré jednání celku i jednotlivců šmahem chváliti, ale dovolím si tu a tam upřímně míněná slova pravdy pronést.

Není krásnější doby v životě sokolském jako spojené vystoupení. Půda sokolská v každém čase vyžaduje nejpečlivějšího vzdělání, vývin těla a stálý krok v práci ku předu. Však jen již vývin těla dovede v řadách našich tak mocný rozruch vyvolati, že celé sdružení již dlouho před vlastním vystoupením uvedeno jest ve všeobecnou, jinak nezvyklou činnost. Jaká to změna. Jaký to náhle rozdíl proti dřívějšímu. Mízí liknavost a lhostejnost — nastupuje čilost a bdělost. Jako když národ hotoví se do pole. Tak v Sokolstvu dnes u příležitosti spojení veškerého slovanského Sokolstva v Americe! Vzrůstá budou řady boreů, aby při příštím spojeném výstupu projevili veřejnosti svoji zdátnost a tělesnou spůsobilost, aby veřejnosti projevili co jest sokol, co je Slovan. Jaké to potěšení, jaká to radost, když vidíme cesty ku spojení vytčenému, jen žel, že ty okamžiky světlé zcela tu ještě nejsou. Kéž nový rok nové v ohledu tom přinese činy, kéž ta radost, to nadšení nám všem se zjeví a srdce prudce buší, prsa hrdostí se dmoucí přivodí, aby druh druhu dosud neznámému, opojen blahem a spokojeností, bratrskou podal pravici. Tož vzhůru sokole, tvůj prapor ať vlaje a práce těžká ať, je korunovaná zdarem!

Když píšu již, tak také chej projevit pokrok a činnost newarské jednoty. Po 13 letech založení, dnes 1906 chystají se práce nové, a sice práce těžká. Před 5 roky usnesením jednoty zvolen výbor, aby pracoval na postavení vlastní tělocvičny. Ačkoliv výbor dosti se namáhal, měl nepřátele a ti vždy mu v cestách stáli. Ale marná práce byla jejich, poněvadž po 5 letech vidí důkazy, že výbor pracoval. Nepříteli nám v cestě stojícího, který pracoval o zničení naší existence, porazil. Ano, dnes vidí zakoupené pozemky, na které malíčkost kapitálu jsme měli, však odhodlanost členů našich i to přemohla tak že pozemky jsou zaplacené. Dnes, když ale vidíme pozemky prázdné, srdce nás každého zabolí, poněvadž všichni si přejem, aby Sokolna, domov náš, co nejdříve v Newarku stál. Dnes vidíme odhodlanost a přesvědčení členů našich, že jsme všichni ochotni Sokolnu postavit, kdežto do nedávna ještě jsme pochybovali. Dnes vidíme, že postavení tělocvičny je nám na nejvyšší potřebné, poněvadž jednota jinak se nezmůže, členstvo ve cvičení nepokročí, ale bude jak doposud, poněvadž místnost na cvičení nemáme, jsme nuceni postaviti si vlastní budovu i doufám, že v nejbližším čase do stavby se dáme. Tedy vzhůru bratři, dejme se k činu, aby práce naše nebyla marnou, ale důkazem, že jsme nespali, alébrž sokolskou naši povinnost čestně zastávali, sokolské jméno etili a si jej vážili. Doufám, že když budu příští dopis psát, že podám veřejnosti další zprávu o stavbě naší. Ještě jednou vzhůru newarský Sokole, aby prapor tvůj vlál na vlastní Sokolně co nejdříve.

Na zdar!

S. J. Leghart.

Chicago, Ill., 28. prosince.

Konám milou povinnost dopisovatele sboru našeho, máje sdělovati širší naší obci sokolské o vnitřní, drobné práci naší. Rád zmiňuji se o potěšitelném zjevu ve sboru T. J. S. Chicago v končícím právě roce — a sice o značném počtu nově přistouplých sokolů, hochů zdejších, zde rozených, odchovanců naší tělocvičny. Také kousek dobré práce! Přitomně v tělocvičně naší rušno — přípravy k veřejnému cvičení v proudu jsou jak náleží.

Dobře míněný pokus o zřízení veteránské čtyry se nezdařil. Přihlásilo se sice ve chvíli prvního nadšení bratrů

as 40 — a do prvního cvičení přišli 4. Přestali dříve nežli začali.

Pozoruhodnou činnost rozvinul odbor náš dramatický. Sehrál v říjnu "Blázinec na cestách", v listopadu "Gazdina roba" a 25. prosince při vyprodaném domě "Lišák a Smola". Toto bude 7. ledna opakováno.

Dle zpráv ze tří důstojných vzpomínek čtyřicátého výročí úmrtí zakladatele Sokolstva G. Fuegnera, dvě dopadly Sokolstva amerického nedůstojně. Zde, do Sokola Plzeňského dostavilo se Sokolstva chicagského procento pranepatrné, v Clevelandě nebylo lépe, a že by u většiny jednot se bylo vzpomnělo před šikem — nemohu ani věřit. V tělocvičně naší pravidlem se tak nestává, a pokud vím, ani při posledních příležitostech se tak nestalo. Věřím, že málo kde je lépe. Fakta tato měla by každého sokola dobré vůle ponoukat k přemýšlení, a každého schopného sokola — k práci. A počátek v této práci buď v tělocvičně. Zde před šikem sokolů a žaetva začneme a v památné dny z dějin českých, z dějin sokolských věnujme významu toho onoho dne krátkou, věcnou, poučnou vzpomínku. A aby také bratři zde rozených větší zájem byl vzbuzen, vzpomeňme i významných dnů z dějin amerických, vzpomeňme vzácných charakterů Washingtona, Lincolnna, Tomáše Paine atd. Věřím, že ve sborech našich dosti schopných, intelligentních bratří — jen chtít — jen trochu té dobré vůle. — 12. února narozeniny Washingtona, 22. února narozeniny Lincolnna. — Nuže, ty, bratře sokole, bratře dobré vůle, připrav se a přijď toho večera do cvičírny. Br. náčelník zajisté milerád ti vyhoví a sokolové krátkou tvoji přednášku rádi vyslechnou — jen přijď! A bratři náčelníci, bratři evičitelé, nenajde-li se ten sokol dobré vůle — vzpomeňte sami; začněte s Washingtonem, Lincolnem a pokračujte s Barákem, Tyršem, Havlíčkem, — — ale začněte — začněte brzy! Učme bratry naše poslouchat přednášky, pak zajisté při důstojných oslavách dočkáme se i důstojné účasti bratří i sester všech.

Ant. Peroutka.

Baltimore, 28. srpna 1905.

V roční schůzi Sok. Jed. Blesk byl jsem zvolen dopisovatelem. Bratři vložili na mne úkol, o kterém nejsem zcela přesvědčen, že jej budu moci zastávat ku prospěchu a spokojenosti všech. Na dobré vůli u mne neschází, ta však jak známo vždy nepostačuje. My všichni máme, jak alespoň doufám, náš společný prospěch na zřeteli, však cesty naše jsou asi rozličné. V odpověď na důvěru ve mne kladenou, ujišťuji bratry, že chej hledati vždy jen pravdu, ať tato jest zde neb onde. Z činnosti našeho sboru mohou dělníci referovati o bazáru, který náš snaživý zábavný výbor uspořádal ku konci listopadu. Finanční výsledek byl vzhledem na naše poměry dosti uspokojivý. Díky za to náleží ovšem celé naší veřejnosti a českým spolkům. Mrzí mně však, že musím zde říci, že mnozí naši vlastní členové zachovávají se k podobným podnikům velice chladně. Nevím, zda-li vyprehalo u nich to prvotní nadšení, neb zda-li ta zadrživost jejich má vážnější pozadí. Ideály naše nejsou žádnou dětskou hračkou, která se může po ukrácení chvíle odhodit. My musíme kráčet se stejnou vytrvalostí po dráze vytknuté, odstraňující všechny překážky, jak přirozené tak umělé, z cesty. Nedejme se mýlití nikým a ničím! Pro nás nesmí být odpočinku. Dnes mimo veškerou naši činnost, musíme se starati o umoření dluhu na naši síni. Až budeme zbaveni těchto materiálních starostí, které nedají mnohdy rozvinouti naší činnosti jak bychom si toho přáli, pak teprv musíme s tím větším úsilím pracovati na úkol, který na nás vkládá naše poslání co sokolů a osvojenců. Dne 12. prosince pořádá přednášku v naší sokolovně Rev. V. Vaněk. Thematem přednášky byly Čechy, a řečník sdělil s námi různé dojmy, které si přinesl z letošní návštěvy naší staré vlasti. Přednáška provázena byla mnoha obrazy vrhanými na plátno, což dodalo zajímavosti. Litovati dlužno, že p. Vaněk nezdržel se ani před obecenstvem tak smíšeným, jaké nalézalo se při jeho přednášce v Sokolovně, různých poznámek svědčících o jeho povolání. Tato okolnost zdržuje mnohé od návštěvy jeho přednášek. Tito však, třeba to nazivali důsledností, zde trochu přestřelují. U svobodomyslného člo-

věka musí býti vyvinut smysl pro spravedlnost v míře největší, a tudíž dlužno uzнат dobrý čin v našem společenském neb národním životě, byť i pocházel od lidí s námi nestejně smýšlejících. Pan Vaněk však při přednášce rozhovořil se také o Sokolstvu, a tu považují za svou povinnost jeho slovům věnovati trochu pozornosti, hlavně k vůli těm, kteří přizvukují všemu co vyslechli, aniž by o tom přemýšleli. Pan Vaněk pravil, že přál by si vládnouti dostatečným jménem, aby mohl věnovati naši Sokolovně deset tisíc dolarů by tato stala se skutečnou školou lidu našeho nejen v tělesné výchově, ale i duševní. Na to poslední kladl p. Vaněk veliký důraz. Naše Sokolovna jest opravdovou školou našeho lidu již nyní. To nám upřítí žádný nemůže. Ač těloevik v řadách dospělých není pěstován tak jak bychom toho sobě přáli, naše těloevičná škola jest jednou z nejvzornějších v našem městě. I po stránce duševní není tu příčiny oddávati se pesimistickým náhledům. Sokolovna hostí pod svou střechou českou svobodomyšlnou školu. Naše knihovna byla díky bratru Hulíkovi rozšířena za poslední rok o 75 cenných svazků. Naše přednášky a divadelní představení, ač nejsou tak časté jako v kostelích, mají nepoměrně větší vliv pro vzdělání a pokrok našeho lidu, než-li to nejlepší kázání. A konečně ten hostinec o kterém se p. Vaněk domýšlí, že jest nám na škodu, nevadí naší činnosti, a sám o sobě nemá znemravňující vliv na nás, leda v očích sektářských puritánů. Leč p. Vaněk mohl by i bez těch deseti tisíc dolarů prospěti věci naší. Poslední dobou přichází sem mnoho přistěhovalců, mezi nimiž nachází se velký počet inteligentních mladíků. Tito poslední stávají se skoro vesměs bud' součástí zdejší sekty česko-moravských bratří, neb aspoň častými navštěvovateli jejich modlitebny. Kdyby p. Vaněk těmto mladíkům poukázal na naše dobré snahy, zkrátka jako přítel Sokolstva propagoval myšlenky naše v řadách těchto, tu by nám zajisté prokázal dobré služby. Takový mladík přijde mezi nás velmi zřídka, a přijde-li, tu hledí na nás s jistou nedůvěrou. Jest na bíledni, že získáním jich pro naši věc, bychom početně sesílili, a tu pak mohlo by se snáze přikročiti k zrealizování našich tužeb. Leč my víme, že čím více budou sílit řady pokrokového a svobodomyšlného Sokolstva, tím více budou řídnouti řady věřících. Jest to železná logika, a proto myslím, že to s tím přátelstvím nebude tak velké, jak by se nám rádo namluvilo. Celkem však možno o přednášce p. Vankové se zmíniti jen s pochvalou. Starším vyrojily se milé vzpomínky při těch pohledech na různé kraje české, mladší pak s dychtivostí sledovaly krásné, rychle za sebou se střídající scenerie krásné vlasti jich rodičů. Vděčíme p. Vaňkovi za několik v pravdě osvěžujících chvil. Činnost naše těloevičná vrcholila ve veřejném cvičení, konaném dne 25. prosince. Plakáty, oznamující naše veřejná vystoupení, mohly by se obejít bez těch božích hodů a pod. Vystoupení toto bylo pěknou ukázkou tělesného vývoje, a sokolské práce vůbec. Veliký úspěch tento jest nám důkazem, že účel těchto veřejných cvičení jest u nás dosažen. Dík za to patří velkou měrou br. Fr. Štětškovi, jehož práci jako cvičitele dostalo se povšimnutí z mnoha stran. Program zahájil Pěv sbor písní "Hoj vzhůru pestrý sokole". Žel že Pěv. náš odbor nalézá se na tom samém stupni, jako při svých začátcích. Příslovečná naše lhostejnost má na tom více také svůj podíl, však ještě více nedostatek schopného cvičitele. Měli jsme zde jednoho, který ač neuspokojil všechny, dodělal se za krátký čas značného úspěchu, vzhledem k materialu s jakým mu bylo pracovati. Leč ten jediný nemohl v naší velké osadě uhájiti svoji bez tak skromnou existenci. Odešel, a my přiměřenou náhradu marně hledáme. Po zpěvu následoval proslov známého pracovníka sokolského br. Jar. France. Ve své řeči poukázal na důležitost těloeviku a naše dobré konání v tom směru, ale také veřejně vytkl nám mnohé vady naše, a vyzýval všechny k společné práci, aby tato nespočívala jen na bedrách několika jednotlivců. Prvním těloevičným číslem byla rej, provedená as 70 sokoly. Provedení bylo dosti dobré, ač dobrá polovina sokolů nedostavila se ani do jedné zkoušky. Činí to však špatný dojem pak-li některý z rejí účastněný ty své nohy sotva vládí. Jest neodpuštělné pro každého, na tož pro předáka. Následovalo pak rejové cvičení činkami provedené žačkami naší těloevičné školy.

Provedení tohoto dosti složitého cvičení bylo hladké. Na to zapěl Pěv. Odbor naši hymnu "Kde domov můj?" Dalším číslem bylo cvičení dlouhými činkami provedené malými sokolíky. Cvičení toto bylo nejlépe provedené ze všech a rodičové s oprávněnou pýchou hleděli na tu naši naději. Následovalo pak rejové cvičení batonem našich sokolek. Se smutným překvapením shledali jsme, že za poslední rok několik výtečných cvičenek opustilo řady cvičících sokolek. Batony opatřeny byly na koncích praporky českými a americkými, a křížení těchto v různých obrazech dalo podnět k velkému potlesku. Následovali pak sokolové. Jejich cvičení činkami provedeno rázně, a došlo všeobecného uznání. Pozoruhodné jest, že cvičil právě desátý díl všeho členstva. Cvičení napřed žactva a pak sokolů na nářadí uzavíralo pořad. Kůň jako vždy byl pominut. Hrazdři naši nedali si ovšem ujíti příležitost k ukázce své vyspělosti. Při volbě školních výkonů neměly by se vybíratí takové, které mohou jen dva členové čty správně provésti. Jest lépe při veřejném cvičení vykonati lehčí výkon správně, nežli těžký špatně.

Po cvičení následoval večer ples. Účastníci zdrželi se při veselé zábavě až do rána. Při podobných zábavách musí však u nás býti dbáno slušnosti. Jest hnusné divati se na mladíka, an pod vlivem opojných nápojů dává na odiv veřejnosti svou bezcharakternost, a mravní skleslost své společnosti. U nás nesmí býti místa pro nic podobného ať již jest to kdokoliv zvaný či nie. Ovšem přemýšlíme-li o tom, přijdeme k závěrku, že jest to smutným výsledkem pochybené výchovy naší mládeže. Leč o tom nechci šířiti slov. Jsem na to příliš mladým a mnohý moudrý tatík by mne mohl říci, že to co já vím, on již dávno zapoměl.

Na zdar!

Karel Matoušek.

St. Louis, 28. prosince.

Dne 24. prosince pořádal sbor náš důstojnou zábavu spojenou s cvičením našeho žactva, událost to, která těm, kteří měli to štěstí býti přítomni, zajisté utkví dlouho v paměti. V jednom rohu naší těloevičny pyšně zvedal větve své veliký zelený strom osvětlen různobarevnými elektrickými světly a pod ním na upravených stolech rozprostíraly se rozličné skvostné dárky, které po cvičení rozdány býti měly těm maličkým. Pro ně ze všech nejšťastnější den tedy již nadešel i poskytovali nám milý a krásný pohled, jak se kolem rozložených a plotem ohrazených hraček hrnuli, se radovali a v útlých myslích svých přemýšleli, které asi z těch množství hraček si vyberou až na ně přijde řada. A když konečně nadešla hodina k obdarování, napjetí a dychtivost těchto mazlíků byla tak velikou, že se nemohli dočkat až cvičitel vyvolá jejich jméno, a každou chvíli ho některý z nich pozlobil otázkou, kdy bude volati jméno jeho neb její. Pozoroval jsem bedlivě radostný výjev tento, až do posledního a sledoval jejich radostí kypící obličej, když ten neb onen obdržel to, co si byl dříve již vyhlídl a na co se tak těšil. Děvčátka vybírala panenky a rozličné přibory, hoši zas nože, trubky, sánky a pod. Jeden malý hoch, jehož jméno jsem již zapoměl, vybral si knihu, jež vzhledem na jeho stáří pochybuji, že dovedl čísti, snad chce býti studentem aneb profesorem až bude velikým. Mimo výše uvedených dárek, které byly udělovány dle návštěvy a chování se ve cvičení, obdrželo každé dítě kornoutek cukrovinek. Až tato mladá robátka dorostou ve velké muže, a ženy a po celém světě rozptýleni budou, zajisté že každý z nich s hrdostí a pýchou vzpomínati bude na ty mnohé pěkné doby dětského mládí v kruhu českém a sokolském zažité. Pořad cvičební započal vystoupením celé těloevičné školy v počtu 174. A tu, když dorost náš za průvodu hudby počal se hrnouti do síně, zdálo se, že jich nebude ani konce. Napřed pochodovaly ty nejmenší, za nimi větší a větší, až posléze přišli sokolky, které zaujaly řadu střední a po obou stranách as v 12 řadách rozestaveny byly všichni ostatní poskytující nám malebný obraz, který se podobal velkému sokolu s rozstaženými křídly připlavující se k vzletu. Žačka Anna Svobodova přednesla básničku "Mládeži", načež 174 útlých hlásek zapělo "Hoj vzhůru pestrý sokole". Na to opět všichni sňi v

pořádku opouštěli, až na žáky, kteří po učiněném sestupu a rozstupu v počtu 54 přešli na několik oddílů cvičení tyčemi, které se obecně nemálo zamlouvalo. Potom následovala cvičení prostná a kroková začek v počtu 70, již taktéž se obecně nemálo zamlouvalo. Odměnou byl jim hlučný potlesk. Dále cvičily sokolky v počtu 24 činkami. Sluší podotknouti, že co úsečných a rázných pohybů se týče, sestry naše se držely znamenitě. Poslední byly počtem 26, cvičíce ve třech řadách na kozách na šíř společně, asi tím způsobem, že řada levá vykonávala přednožky, odbočky a p. na levo, řada pravá stejnodobě na pravo a řada střední buď skrčkov aneb roznožkou. Cvičení skončili trojpatrovou skupinou, též na kozách, držíce americké a české vlajky v rukou. Získali si také jen celou bouři potlesku. Cvičení čekanců řídil br. Triska a Ryska, ostatní pak br. Tesař. Žačky, ani sokolky na svého cvičitele nezapoměly, obdarujíce jej první krásnou kytíci růží, druhé jakousi malou krabici, jejíž obsah jsem rozpoznati nemohl. V přestávkách byly též dva výstupy a sice: "Nemocná Dollinka" a "Kouzelná Kytíčka", obě z pera br. Tesaře. První výstup měl za předmět milovanou pannu, která spapala tolik dobrých věcí až z toho onemocněla, tak že musili poslati pro doktora. Druhý výstup byl jaksi zpřevohrou složenou ze staročeských písní a nářevů malým zpěvákům přispůsobenou. Hrdina tohoto děje byl Pepíček, který pohněvav rodiče, strachy, že by byl doma bit, chtěl z domova přehnouti, ale jeho spolužáci a spolužačky ho na cestě překvapili dobrodružství mu rozmluvili a ku koneci krásnou kytíci obdarovali. Všichni žáci a žačky, které na tomto výstupu podílu brali, zasluhují jen pochvalu, obzvláště pak malý Klím, který jako Pepíček nám čistým českým hlasem do duše zazpíval; neméně chvály zasluhuje autor sám.

Úsudek o společném cvičení sborů st. louisských a East St. Louis, slíbil podati br. Burian, cvičitel sboru East St. Louis, proto se obmezením pouze na některé zprávy vedlejší. Ku cvičení tomuto byly jsme pozváni naším sesterským sborem Vlasta a ač návštěva a účastenství bylo neházející, mohlo obě býti mnohem větší. Cvičení samotné dopadlo dosti dobře, a po něm ve dvou krúžích, bratři ve vnitřním a sestry ve vnějším začali jsme hráti hru: "Král a žebřák", ovšem že každý krúh pro sebe, avšak tato stala se brzy suchopárnou, tak že jsme ji záhy nechali pro hbitější a nám zajímavější hru "Indoor Base-ball". Hráli jsme sokolové proti sokolkám a výsledek první byl 16—8 ve prospěch sokolek a tyto úplně rozjařeny nad jejich vítězstvím chtěly hrát ještě jednou; tu však se štěstí obrátilo neb oběhly kolem pouze třikrát, kdežto my tolikrát, že jsme ani nepočítali. Vzdor tomu přiknul vítězství rozhodčí jim, za to, že prý jsme šidili, ač my za to nemohli, poněvadž jich bylo asi třikrát tolik co nás, tak že miš neměl místa ani proletět. Proto se ale na ně nehněváme, ale udělali jsme si mezi sebou, že až budeme zase hrát, že jim ukážeme zač je toho loket. Po ukončení hře zasedli jsme všichni kolem stolů k připraveným zákuskům a občerstvení, načež předseda Župy Střední otevřel debatu o netečnosti našich sokolůků vůči těloeviku. Na debatě této podílelo se více bratrů, kteří veškeré nám známé příčiny od rozličných sborových přívěšků, až na pořádek ve cvičení náležitě rozebrali. Výsledek byl asi ten, že odbory ač samy v sobě dobré a chvalitebné, přec jen odbírají nám z řad naše cvičence, a že ve cvičení má-li býti vzorné musí býti pořádek. Dále bylo uzavřeno, aby příští společné odbývání bylo na Mount Pleasant některou neděli v březnu a župní výbor se uvolil darovati jakousi odměnu tomu sboru, který by dle procenta svých členů nejvíce cvičících vyslal, což má platit též pro veškeré sbory pod právomoc Župy Střední náležející pro případ, že by podobné cvičení mezi sebou pořádati chtěly.

K řízení sboru našeho na tento rok zvoleni byli následující činovníci: Starosta, F. J. Holman; náměstek, W. F. Procházka; tajemník, V. K. Triska; účetník, Fr. Kitzberger; pokladník, Jan Kantner a dopisovatel, J. W. Šedivec. Jsou to všichni dobří a osvědčení pracovníci na roli sokolské, proč se můžeme opět těšiti na lepší činnost, jak v těloeviku, tak všude jinde, což bychom jen s radostí viděli. Jim pak, jakož i všem vám, kdož o pokrok a rozkvět Národní Jednoty Sokolské a utužení a povznesení národa českého

tolik pečujete a mnohé křivdy a nesnáze trpělivě snášíte, přeji šťastný a veselý nový rok, tuhou páži, pevnou mysl a britké pero!

Na zdar!

Frant. Vůch.

New York, 31. prosince.

Prosinec, poslední to měsíc v minulém roce byl u nás bohat na zábavy i co se týče zvětšené činnosti spolkové. Tak dne 11. prosince odbývala se volba všech činovníků našich, která úplně nás uspokojila. Starostou opět znovu zvolen bratr K. E. Hrbek, sokol obětavý, upřímný a rázný a náčelníkem zůstane br. V. Hampl, který neúnavnou prací a povahou mírnou všem nám i našim se zamlouvá. Dne 17. prosince uspořádal přednáškový výbor poučnou přednášku a zábavné odpoledne s bohatým programem, která byla navštívena velmi četně jak sokoly tak jiným obecně, že před počtem přednášky musela býti pokladna uzavřena, aby se předešlo přeplnění naší velké dvorany. Hlavním číslem pořadu byla přednáška A. Jurky na thema "My a naše děti v Americe". Přednášce stříbrovlasý to kmet a známý vlastenec po všech česko-amerických větších osadách mluvil věcně, přesvědčivě, a když skončil blahopřáno a děkováno bylo mu k jeho úspěchu. Ostatní část vyplněna písní z opery "Tajemství" sestrou Kuchařovou, citerním sborem Al. Khare v počtu 32 osob. Dětská pěvecká škola, řízením sok. R. Průšy zapěla "Domov" a "Děti z českých hor", a musela přidati ještě píseň slovenskou a ještě pak bouře potlesky neznala mezí. Kroužení kůželi provedla sok. Štefková velmi krásně, pak následoval zápas, a cvičeno na hrazdě prvním družstvem. Sok. Halika solový výstup "Šílenec", byl pěkný, a tak celé uspořádání zábavného odpoledne slouží jednotě jen ku cti. Ukázali jsme znovu a znovu, že u nás nejen těla, ale i ducha evik pěstujeme a pečujeme o lidu našeho poučení a povznesení, staráme se úkolům našim dostáti, seč jen lze a to nikoliv jen slovy, ale skutky, jakž jednoty naší vždy chvalným bylo zvykem.

Každý pátek večer a v neděli ráno pořádá náčelník cvičení na rej, která bude nejkrásnější podívanou na Šibřinkách našich dne 10. února. Jest žádoucí, aby sto a třicet sokolů, kteří slíbili účinkovati pravidelně do zkoušek se dostavovali, tak aby skvostná rej byla pravou pochoutkou zraku nejen lidu českému, ale i těm různým národnostem, jež jen k vůli reji náš maskarní ples navštěvují. Že i sestry sokolky v počtu as sedmdesáti rej naší okrášlí, prozrazují již předem a proto nevynech žádný cvičení. Dne 23. prosince cvičící dívky v počtu asi 500 obdarovány byly různými cennými dárky, které T. S. Dívek a Paní s jednotou naší nakoupila. Asi 12 sirotek, kteří pilně cvičení navštěvovali, obdrželo obleky, bez ohledu na to, patřili-li otec k Sokolu, aneb ne. Jako první vzorné družstvo představil br. náčelník z oddělení druhého družstva 9. s cvičitelkou Ambrožovou, druhé pak vzorné družstvo z 1. oddělení 2. četa s cvičitelkou Černou, které zvláštní dárky obdržely. Jest si přát, aby na příště cvičitelové naši se postarali o větší pořádek a ticho, a to se může státi jen, když při každých dvou neb třech řadách státi bude sokol, který bude míti dozor. Zpěvy a básně byly pravou ozdobou této odpolední zábavy. Opera "Mikado", dne 25. prosince pořádaná setkala se s úspěchem značným. Sola i sbory přesně sevíčené plynuly v ladný celek, hudba znamenitá, šatna skvostná, zkrátka s takovou jistotou a úspěchem žádná dřívější zpěvohra u nás pohlubiti se nemůže. Cvičitel zpěvu sok. R. Průša může býti právem hrd na výsledek a díky mu za výborné řízení zpěvu i hudby. Všichni účinkující spokojeně pohlížeti mohou na vykonanou práci, která slouží všem ke cti. Balet řízený br. F. Martynem a provedený sokolkami byl korunou vlastní výpravy. Díky všem vám! Jako zpravodaj jest mi líto, že musel jsem státi na špičkách po celé první jednání, situace ne zrovna příjemná. Dnes večer jdeme sborově na ples pořádaný Příznivkyněmi a Manželkami Sokolů. Sestry Sokolky jak se dovidám, budou hráti divadlo ve prospěch Sokolovny někdy v únoru. Naši hoši by měli se do jednoho dostavit. Dne 30. prosince doprovodili jsme br. Panušku a Huňáčka k poslednímu odpočinku. Smutné to ukončení roku pro jejich rodiny. Jsem hotov jako nový zpravodaj s tímto dopisem v

roce starém. S přáním, aby naši neohrožení pořadatelé v roce příštím obětovali nám opět cele síly své s neochvějnou láskou k Sokolstvu, k pravdě a k zvelebení našeho nám tak vzácného "Sokola Amerického" děkuji za jednotu naší všem za jich vskutku užitečnou práci a volám jim sokolské: Na zdar! Celé pak Nár. Jed. Sokolské přeje šťastný a veselý nový rok
Michael Kafka.

Bruno, Neb., 31. pros.

Bylo mi uloženo sborem, abych dopisoval i listu našemu. listu, jenž neohroženě si vede na prospěch celku našeho a háje zájmy naše poradou a posilou jest i sborům menším k neustálému ruchu a činnosti nabádaje. Proto milerád se chápu pera, abych zhostil se povinnosti na mne vložené a napsal pár řádků o činnosti naší. Sbor náš má pouze 36 členů a z těch odstěhovalo se z města našeho 12, takže nás zbylo pouze 24 a z těch jest 12 starších, členů přispívajících a 12 hochů činných, již všemožně se snaží, aby úkolu svému dostáli. A vidíte tato hrstka našich pořádala tři velice zdařilá cvičení veřejná, ano i o státních závodech tu pořádaných měla na závodisti celou četnu ve vyšším oddělení a jednoho náhradníka a četnu v oddělení třetím a náhradníka. Již z toho souditi můžete o práci naší, jež u tak malého sboru jeví se v práci tělocvičné, jakož i v práci výchovné dorostu, seč slabé síly naše. Pravda, mnohé ještě musíme dohánět. Také i o povznesení mysle občas se staráme, pořádajíc zábavy druhu lepšího. Dnes na příklad připravili jsme si pořad nanejvýš vhodný a poučný, nejen zábavný. Měli jsme tu pěkné deklamace, různé vhodné výstupy, rozhovory a na konec i malou frašku, co zatím žáčkové naši ukázali nám, jak dovedou kroužiti kůželi. Sok. A. Blatných pořad uzavřela přednáškou, oslovila shromážděné česky i anglicky, snažíc se pověditi všem přítomným, seč dobrá naše věc sokolská býti má v roce novém. Za činovníky u nás zvoleni jsou: Starostou Ant. Otoupal, náměstek Jos. Ouřada, tajemník Vác. Blatný, pokladník Fr. Kříž, účetní V. Vojtěchovský, náčelník Vác. Blatný, cvičitel Karel Hoskovec, praporečník B. Junek, výbor majetku: J. Ouřada, B. Junek a J. Sabata; výbor zábavní: Blatný, Ouřada a Vojtěchovský; divadelní: Karel Stava, řídící a Karel Hoskovec, režisér. Dopisovatel pak Blatný. Těším se, že ruch a práce v roce novém na poli sokolském nikde neutuchne, že věci naší nového dostane se vzpružení a s pokrokem listu našeho, pokračovati i bude práce naše vespolek na všech nepřátel vztěky. Tož v před a s hrdým čelem. Na zdar! V. Blatný.

St. Louis, Mo., 31. prosince 1905.

Minulá schůze sboru našeho byla jednou z důležitých. Tu zvolen výbor zasedací na příští rok takto: Star. Stárek Al., nám. Duchek Tom., taj. Holman Rud., úč. neobsazen, poklad. Janouškovce Jan, hospodář Pitha P., náč. Fr. Kalista, podnáč. Jar. Klepl, knihovník Fr. Kalista, dop. do S. A. Fr. Široký; výbor školy J. A. Komenský Vaněk K. ml. a Janouškovce Jan. — Měli jsme nominaci i volbu najednou a řeknu-li, že 34 funkcí v této schůzi vloženo bylo dvaceti dvěma přítomným, míním tím, že každý mohl jíti domů uspokojen. Bude-li sbor náš ku konci příštího roku s výsledky práce činovníků u prospěchu, tu bude to vinou snahy členstva našeho skoro celého. Jest nás nyní jen 37, však zdá se mi, že po několika rozháraných letech nastává nám doba utěšenější a klidnější. Soudím tak nanejvýš dle toho, že odstrkované cvičení dítek našich vešlo v lepší, pravidelný nyní běh. Hnětlo nás ovšem vždy, jež vydej za cvičitele byl stále překážkou a ochotníka-cvičitele získati lze nebylo. Tak, tuším, chodí to u mnoha chudých sborů našich. Nyní však sokol Jos. Janča, zakladatel našeho sboru, nyní opět člen sb. St. L., podjal se úkolu již jednou zastávaného, a obavy, že tělocvičná škola se nanovo nesejde, se neuskutečnily, naopak, ještě i dívky jinonárodní navštěvují školu naši. Proti těm stával u nás předpoklad, ač jsem vždy proti tomu byl, neb v stanovách našich stojí: vychovávatí všechen lid. Žačky cvičí se dvakrát a hoši taktéž, v týdně, každý zvlášť. Navštěva nyní páčí se na 60. Sok. Janča cvičí bez

náhrady, pokud nebude nám lze získati cvičitele jiného. Též oznámím, že sbor náš jest jediným z celé N. J. S., jenž má svoji (aspoň dle Památníku tak soudě), Čes. svob. ned. školu, již sám s pomocí pokrokové místní lože Táboritů č. 11 se svým ženským odborem "Slavií" vydrží. Včera právě odbývána byla novoroční zábava školy s podílkou žactva téže, jež čítá přes 40. Vydej na dárky laskavě kryje naše "Slavie" a co běhu školy se týče, vloženo učiteli, V. Lojdovi. Ta naše "Slavie", ano, ta naše, již tak mnohou mezeru v našich účtech bankovkami zaplnila. Ony vedou si čile nejen tu, v strance podporování, i tělocvik pěstují, třeba že skrovně, však přece. Budou málem dva roky, co síň naše stojí a kdyby věřitel nám ovšem jen co bratr náš, nepřipomněl, že máme také povinnost "nájemného", byli bychom ani nevzdychli — a dobře že tak učinil; myslím, že nám to prospěje. Totiž: vzbudilo se v nás vědomí, že jen my jsme domácími pány a že nutno sami ze sebe si pomoci a tu zvolen byl pokladník náš na výbor, aby zorganizoval výpom. odbor z členstva našeho. Dílce jsou dollarové měs., jichž po schůzi přes 24 upsáno. Podobný odbor již u nás stával a ač jen as tučet členů měl, přec mnoho dobra sboru působil. Sbor náš vlastní majetku ku \$5,000.00 a tu, jsa inkorporován, může bratřím státi vždy jistotou. S vybíráním počne se lednem. Tělocvična naše těší se stále stejně návštěvě cvičenců, jichž počet na statnou četnu doplňuje dorost náš. Neúnavným cvičitelem jest člen Sokola St. L., Janča Jos., jehož odměna jest, tu a tam tak na to jízdné, a to ještě abychom jej nutili. Bodry to, upřímný nositel ideí Tyršových.

Na minulém, 17. t. m. v St. L. Sokole pořádaném spol. cvičení nesúčastní byli jak členové, tak i odbor náš. U odboru, jak jsem se dozvěděl, čelil tomu předpoklad členek, jež již u sborů sokolek v mnoha městech, ač s různými též boji a svízely, překonaly. Doufejme, že časem stane se tak i u nás. Jak píše nám výbor z Chicaga pro župní závody příštího roku tamtéž konané, budou tyto již příští červen pořádány a prorokují, že náš sbor sotva koho co závodníka vyšle. Bude to trvati delší dobu, než bude malý sbor náš s to, takých, ač povinných, obětí celku našemu přinést. Za to přáli bychom si, aby závodily veškeré, i nesdružené sbory tentokrát opět společně, a tu více, než opakoval by se Věslov. Sok. Den letošní, tu podruhé dokázal by, a třeba, že poslední, svaz náš, Nár. Jed. Sokolská, že učiněno bylo s naší strany vše, co možno bylo, co "otevřených dveří" k nám, se týče. Též, jak vím, Župa Stř. o to se zasadila, by závody ony byly všeobecné, české větve sokolů a výboru chicagského věrnou práci jen schvaluje.

Že nepopisuji tuto našich zábav, má své příčiny, a ne hodlám mnoho, ani na příště tak činiti. Hlavní z příčin těch je, že skoro všecken čas svůj strávím — psaním, jehož jest až k omrzení.

Cesty naše jsou rozličné, cíl stejný.

Blahý nový rok přeji všem. Příště méně. Na zdar!
Fr. Široký, dop.

PÍSEMNICTVÍ.

Orgán Č. S. P. S. vyšel nejen v novém hávu, ale i s zcela novým svérázným obsahem a vlastní výpravou, že tiškarci jen ku cti slouží. Obal zdobí velice umělecká práce br. Košaře, třeba hned na druhé straně byly oznámky, jichž bombastické znění nikterak nesrovnává se s listem tendence toho druhu a snah opravdu prospěti lidu svému. Pořadatel L. J. Palda dal si záležeti, aby poskytl čtenářstvu i širších vrstev bohatou látku a také bratřím a sestrám připravil čtení jen záživné. Nám však zvlášť líbí se "Poklady krbu domácího" a dotýčná rubrika pro mládež, tak jako redakční úvahy, jakž jen zvyklí jsme čítati je z pera tak zkušeného a obratného, jakým bez odporu jest ono Paldovo. Není tu žádných jiných pořadatelů jmenovaných jen pro forma a celek jest uspořádán pouze silou jednou, jež zhostila se úkolu svého tak, že Hlavní úřadovně jen můžeme ku změně té blahopřáti, doufajíc, že se Sokolstvem navázané styky i na dále se pěstovati budou na prospěch obou organizací.

"Jarmila", povídka pro dospívající dívky od Růženy Jesenské. Kniha tato o 175 stránkách nejen že poutá povídkovým dějem, ale má i důležité poslání výchovné. Bude zájmaty i rodiče. Ve vkusné vazbě 50c. — "Noviny pro maličké" jest rozkošná kniha pro děti, obsahující pohádky, básničky, hádanky a přes 100 obrázků. Čítá 276 stránek a prodává se vázaná pouze za 50c. Obě tyto knihy v snížené ceně za 80c zasílají "Ženské Listy", 336 W. 18th St., Chicago, Ill.

"Národní Kalendár" Nár. Slovenského Spolku tiskem P. V. Rovnianka & Co. v Pittsburgu, Pa., jest publikace pro Slováky americké dojísta jen pozoruhodnou a dotčený výbor poradatelský zaslouží si jen chválu, jak za výběr vlastní a vhodné látky, tak i pokud se týče ilustrací. S některými statemi nám volným ovšem nelze souhlasiti, však nevadí, povážíme-li na kolik jsou ty práce prvotní a jak obtížné se jeví zejména u bratří našich slovenských, již v Americe snaží se rovněž uplatniti, doma pomahající co nejvíce. — A neváháme tu říci zcela přímo, že v tom ohledu právě nás Čechy hodně zahanbují.

بربر

HLASOVÁNÍ

o návrhu T. J. Sokol v New Yorku, aby přijímány byly sbory do Nár. Jed. Sokolské bez rozdílu stejnokroje.

	Pro	Proti
členů hlasů	členů hlasů	
TJS. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.	21	2
TJS. New York.	498	50
TJS. Slovanská Lípa, Chicago.	190	19
TJS. Podlipný, Detroit, Mich.	84	8
TJS. Omaha, Neb.	—	141 14
TJS. Newark, N. J.	45	5
Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md.	192	19
TJS. Patterson, N. Y.	22	2
TJS. Dodge, Neb.	38	4
Plzenský Sokol, Chicago.	490	49
Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis.	34	3
TJS. New Bedford, Mass.	22	2
TJS. Westfield, Mass.	20	2
TJS. Howels, Neb.	27	3
TJS. Tábor, Chicago.	115	12
TJS. Plattsouth, Neb.	38	4
TJS. Praha, Chicago.	141	14
TJS. Čechie, Chicago.	—	72 7
TJS. Jonáš, Wilson, Kansas.	62	6
TJS. St. Louis, Mo.	185	19
TJS. Svornost, N. Y.	58	6
TJS. Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.	161	16
TJS. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.	37	4
TJS. Crete, Neb.	68	7
TJS. So. Omaha, Neb.	—	71 7
TJS. Čech, Cleveland, O.	—	290 29
TJS. Cleveland, Cleveland, O.	118	12
TJS. Čes. Záb., Cleveland, O.	62	6
T. a P. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.	70	7
TJS. Prague, Neb.	46	5
TJS. Schuyler, Neb.	84	8
TJS. Chicago v Chicago, Ill.	207	20
S. J. Philadelphia, Pa.	56	6
TJS. Milligan, Neb.	57	6
TJS. Wilber, Neb.	—	23 2
Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo.	65	7
TJS. Žižka, Bruno, Neb.	38	4

3401 341 597 59

Aby byly připuštěny těl. sbory nepatřící k Národní Jed. Sok. bez rozdílu stejnokroje do Svazu N. J. S. hlasovalo 31 sborů mužských a 1 sbor ženský, celkem 3401 členů se 340 sborovými hlasy. — Proti hlasovalo 5 sborů, 597 členů s 59 sborovými hlasy.

Následkem tohoto výsledku hlasování budou přijímány nesdružené těl. sbory do Svazu Nár. Jed. Sokolské bez rozdílu stejnokroje.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZPRÁVA STAROSTY "PLZEŇSKÉHO SOKOLA" V CHICAGU.

Jak předepsáno v stanovách, podávám celoroční zprávu o činnosti své jakožto starosty a zároveň se zmiňuji poněkud o práci sborové během roku 1905. Členství naše dnes počítá 492 údů. V měsíci srpnu měli jsme 502 členů, a kdyby každý člen navrhl dva nové členy během příštího roku, tu čítal by Plzeňský Sokol přes 1200 bratří. Není dojísta v Americe jediného spolku, aneb klubu, kterýž poskytuje svému členstvu tak mnoho výhod za nepatrný roční příspěvek \$4.00, jako Plzeňský Sokol. Z tohoto ročního příspěvku každého člena platí náš sbor:

Národní Jednotě Sokolské	\$1.20
Splátku na sjezd	—10
Střední župě N. J. S.	—10
Poplatek na svobodnomyslné školy	—12

Celkem \$1.52

Zbývá tedy sboru z příspěvků každého člena částka \$2.88 ročně, a uvážíme-li, že z této částky musíme platiti poštovné, obálky a papír ku oznamování schůzí, atd., zajisté mnohý z vás užasne a ptá se jak možno našemu sboru poskytovat veškeré ty výhody za tak nepatrnou částku. Výhody to, kteréž nemožno dostati u mnoha spolků, aneb klubů, kde se ročního příspěvku čítá \$25.00 a více. Vzdor tomu, že sbor poskytuje tyto výhody, jest patrné, že as 85 procent našeho členstva neví o nich, aneb zdali ví, tož jsou příliš liknaví, aby jich použili. Hlavní úkol sboru sokolského tělocviku, jest u našeho členstva velmi smutnou stránkou. A mnohý z nás uzná, že přísloví "jen v těle zdravém zdravá mysl", u sboru našeho zdá se řečením býti zbytečným. Sokolové, vyzývám vás tedy, abyste navštívili tělocvičnu naši kterékoliv úterý aneb pátek večer; seznamte se s našimi činnými členy, těmi pravými sokoly a zajisté nebude dlouho trvati a budete též činnými členy.

Tělocviku u nás bylo nškozeno velmi mnoho posledního roku tím, že naše síla byla mnohokrát pronajata na schůze a zábavy, tak aby byl zvětšen finanční výtěžek, a na tělocvik bylo mnohokrát zapomenuto, jelikož i u nás americký dollar zdá se býti nad mnohé ty zásady sokolské. Doporučuji tudíž našim činovníkům na příští rok, aby hleděli trochu více na úkoly naše posvátné a dbali spíše zásad sokolských, jelikož hned jakmile bude tělocvik u nás vedlejší věcí, tak nastane čas, abychom zanechali pole sokolské pracovníkům kteří jméno "Sokol" nebudou zneužívat. Pravda pokud výchovu dorostu se týče pokrok náš je zjevný.

Zábavy naše tento rok se vydařily v každém ohledu skvěle a přednášky spojené se zábavným programem byly též četně navštěvovány. Dlužno podotknouti, že podílu na zábavách a sestavení pořadů přednášek, atd. bérnou též naše čilé a neúnavné sokolky, jež ovšem také účinně eviči. A tu zajisté žádný z nás jim neupře uznání za jejich obětavost a práci pro sbor náš. Kdyby naši sokolové pracovali tak nezištně pro sbor jako sokolky, byli bychom více v popředí, blíže mety vytčené nežli žel jsme nyní.

Co se týče financí tohoto roku, mohu říci, že jsme pochodili dosti dobře. Neúprosná smrt zavítala v náš střed třikrát posledního roku a sice ztratili jsme bratry: Ant. Těšínského Karla Hlinku a Jiřího Nikodema. Každý sokol uzná, že minulý rok byl poměrně úspěšným pro sbor náš, avšak nesmíme zapomenouti, že rok 1906 slibuje býti nejdůležitějším. Dojde nám lhůta u výpomocného spolku, a tím splatíme náš dluh \$36,000.00; a již předem musíme učiniti kroky, abychom zajistili splátku členům, kteří mají dílece v našem výpomocném spolku, o což sbor důvěrníků zajisté

již pečovatí bude i poví nám v jakém stavu náš výpomocný spolek se nalézá.

Jakožto dodatek k této zprávě jest povinnost vzdání srdečný dík našim evičitelům, činovníkům, výborům a členům, kteří mi byli nápomoeni jakýmkoliv způsobem v práci ve prospěch sboru našeho a doufám, že všichni budeme hleděti, aby omov "Plzeňského Sokola" byl domovem a střediskem všech česko-amerických pracovníků na poli národním a sokolském. Na zdar!

Jan Šiman, starosta.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC PROSINEC 1905.

Prosinec	PŘÍJEM.
7. Za Památník Nár. Jed. Sok.	1.25
7. Předpl. na Sokola Amerického	1.00
7. T. J. S. Omaha, Neb.	45.60
7. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans.	13.90
8. T. J. S. So. Omaha, Neb.	23.90
9. T. J. S. Milligan, Neb.	10.20
12. Za ohlášku v Sok. Amer.	13.50
14. T. J. S. Westfield, Mass.	6.50
14. T. J. S. Tábor, Chicago	53.50
14. T. J. S. Tábor, Chic., do fondu pro sjezd za r. 1905	10.20
16. T. J. S. Howells, Neb.	4.80
16. Za ohlášku v Sok. Amer.	8.00
18. T. J. S. Dodge, Neb.	11.70
18. T. J. S. Prague, Neb.	27.60
18. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md.	9.60
19. Sokol Cleveland, Clev., O.	36.40
21. T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	7.60
23. Doplatek za ohlášku v Sok. Amer.	2.00
23. T. J. S. Wilber, Neb.	14.70
26. Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00
26. " " "	6.00
28. S. J. Blesk, Baltimore, Md.	62.10
30. Za předplatné na Sok. Amer., E. Smolik, Providence, R. I.	75
30. T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans.	29.30
30. T. J. S. Jonáš, do fondu pro sjezd za r. 1905.	7.10
30. T. J. S. Žizka, Bruno, Neb.	11.60

\$424.80

Hotovost z minulého měsíce . . . 3,345.55

Úhrnem . . . \$3,770.35

Prosinec	VYDÁNÍ.
8. Za 4,532 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro list Národní Tiskárně v Chicago	\$193.77
12. Za cut do S. A., Knoxville Engraving Co.	1.20
19. Vrechn. pořad. S. A. za prosinec, Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
19. Výp. poř. S. A. za pros., Ant. Haller	10.00
19. Výp. poř. S. A. za pros., Jos. Čermák	10.00
30. Procenta z ohlášek S. A. za rok 1905, jednatelem F. Štefkovi	13.50

Úhrnem . . . \$258.47

Příjem . . . \$3,770.35

Vydání . . . 258.47

Hotovost . . . \$3,511.88

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich . . . \$598.82

Fond pro příští běh evičitelský . . . 42.85

Základní fond Nár. Jed. Sokolské . . . 300.00

Na Germania Savings Banku . . . \$ 700.00

Na Dry Dock Savings Banku . . . 700.00

Hotovost v pokladně N. J. Sokolské . . . 2,111.88

Úhrnem . . . \$3,511.88

Předně vyzývám jednoty, které nezapravily poplatek do fondu pro sjezd za rok 1905 a 1904, aby tak neodkladně

učinily, neb od prvního ledna 1906 počne se dle stanov Nár. Jed. Sokolské vybírat poplatek do fondu pro sjezd za r. 1906.

Dále žádám bratrské jednoty, aby neopomenuly v čas zaslat čtvrté čtvrtletní zprávy za r. 1905, obzvláště ty jednoty, jež nezaslaly ještě třetí čtvrtletní zprávy. Jen rychlým zasláním zpráv nebude práce jednatele stěžována a finanční zpráva za rok 1905 Nár. Jed. Sok. bude dříve hotová než jak doposud se dělo. Dále žádám br. jednoty (po případě bratry), zdali by věděli nějaký lepší způsob zpráv, neb rozšířenějších, jak až dosavad celoroční zprávy mnou podávány byly, prosím o okamžité sdělení, abych dle došlých návrhů zprávu vypracovati mohl v čas.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZE ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Zápis ze schůze 26. listopadu 1905.

Za nepřítomnosti starosty zahájil schůzi náměsteck Vác. Štíbr. Nepřítomni ze členů M. Krejzl, omluven.

Zápisky jak čteny tak přijaty.

Dopis od náčel. J. Fryše přijat a usneseno mu odepsat, že jsme celou záležitost ponechali Výk. Výb. a dle jeho usnesení, že se říditi budeme.

Dopis od Výk. Výb., jenž oznamuje za správný počet 730.5 pro Budivoj a 724.9 pro Sok. Čech přijat a cena odevzdána bude Sok. Budivoj.

Sokol Lorain oznamuje, že souhlasí, aby byly pořádány veřejné přednášky a k nim řečník objednan; pak, že sok. Knobloch, jenž je evičiti měl, jakž jim tajemníkem předem oznámeno, se posud nedostavuje. V druhém dopise žádají, by byl sok. Jos. Štíbr, jenž je evičiti měl, místo K. Knoblocha oznámen, aby tam nejezdil, neb prý jim v sobotu evičiti jest nemožné, protože sok. V. Štíbr má požádat br. Niederle, zdali by on mohl mimo soboty opět evičiti; zdali ano, má jej tam ihned vyslati.

Dopis Výk. Výb. přijat. Žádají, abychom jménem Výk. Výb. uvedli a přijali br. jednotu Říp v Allegheny, Pa., do Nár. Jed. Sok. a přikládají k odevzdání diplom Těl. Jed. Sok. Říp. K uvedení jednoty zvolen sok. E. Šlapák. Tajemník má je požádat o sdělení, kdy budou mít otevření nové těloevičny, což pak zvolenému ihned oznámí.

Sokol Čech souhlasí s přednáškami, ale nesouhlasí, aby pořádány byly závody příští léto.

Dopis Sokola Cleveland přijat a usneseno zatím počkati s nějakým větším podnikem za účelem získání peněz pro družstvo do Čech roku 1907.

Tajemník má požádat br. náč. J. Fryše, aby zaslal diplomy z posledních závodů župních borecům, kteří je dosud neobdrželi.

Jednání o závodech a veřejných přednáškách ponecháno do příští schůze.

Příjem: \$1.00 vrácen od Volnosti zpět na účet.

Fr. Cajs, taj.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 3. ledna 1906.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli br. K. E. Hrbek, který byl omluven.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

Čten dopis zasláný Ústř. Výborem Župy Střední, v kterém uvádějí, že jim byl zaslán dopis jednatelem, br. Černým, s rozličenými odstavci, které se nesrovnávají se zápisky V. V. N. J. S. v posledním čísle uveřejněnými, a sice stran žádosti Župy Střední k uspořádání příštích závodů oné Župy stran pozvání nesdružených sborů, cen a soudeč. Usneseno, aby br. jednatel zaslal Ústřednímu Výboru Župy Stř. správný opis žádosti jimi Výk. Výb. zasláné, aby se předsvědčili, že odstavce jim jednatelem zasláné mají ten samý význam a srovnávají se se žádostí jejich a zápisky Výk. Výb., jen že jsou podrobně uvedeny. Jelikož z odstavců jim jednatelem zasláných vysvítá, že požadavkům Ústř. Výb. Župy Střední bylo dle stanov vyhověno, a že se jednatel

držel dle stanov, bylo jednání jednatele Výb. Výborem N. J. S. schváleno.

Br. M. Hora, člen T. J. S. Philadelphia, zasílá opětůně obšírný dopis stran jednání T. J. S. Philadelphia, ve kterém opětůně uvádí, že byl nesprávným způsobem od shora uvedené jednoty vyloučen. Jelikož jednatel ještě neobdržel žádnou odpověď na svůj dopis od T. J. S. Philadelphia, byla záležitost tato do příští schůze odložena.

Nár. Tiskárna zasílá účet v obnosu \$194.84 za tisk a výpravu Sok. Am. za měsíc prosinec. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Došel dopis od Ústředního Výboru Župy Střední, v kterém se oznamuje, že br. Cyril Sádlo jim zaslal dopis z Oklahoma City, Okla., v němž oznamuje, že tam zakládá tělocvičný sbor, a žádá Výk. Výb., by mu byly zaslány rozličné tělocvičné knihy. Usneseno, aby br. jednatel zaslal dopis Župě Západní a zároveň adresu br. Cyr. Sádlo, a vyzval je, aby oni ohledně záležitosti této br. Sádlo dopsali.

Výsledek hlasování o návrhu podaném T. J. S. New York, aby byly tělocvičné sbory bez rozdílu stejnojmenné do svazku N. J. S. přijímány, jest následovní: Pro návrh tento hlasovalo 3401 členů se 341 sborovými hlasy; proti hlasovalo 597 členů s 59 sborovými hlasy, z čehož vysvítá, že návrh T. J. S. New York byl přijat.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky: TJS. Omaha, Neb., \$45.60; Black Wolf, Kans., \$13.90; So. Omaha \$23.90; Milligan, Neb., \$10.20; Westfield, Mass., \$6.50; Tábor, Chicago \$53.50, do fondu pro sjezd za r. 1905 \$10.20; Howels, Neb., \$4.80; Dodge, Neb., \$11.70; Prague, Neb., \$27.60; Hotymír, Curtis Bay, Md., \$9.60; Cleveland z Cleveland, O., \$36.40; Abie, Neb., \$7.60; Wilber, Neb., \$14.70; Blesk, Baltimore, \$62.10; Wilson, Kans., \$29.30 a do fondu pro sjezd za r. 1905 \$7.10; Žižka, Bruno, Neb., \$11.60; Český Lev, Brainard, Neb., \$6.00; Fuegner \$22.60 a do fondu pro sjezd \$7.20.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. K.: Dle smlouvy Spojených Států s Rakouskem, jestli odejels jako odvedený, budeš stíhán, také platí v případě tom, jestli jen byls povolán k odvodu. Jsi sběh a na slet nemůžeš. List občanský nechráni.

S. S.: Nebyl nikdy členem a nikdy nemůže se jím státi, ani ten ani onen. Máme po ruce doklady, že i "na paruce" vlasy by vstávaly. Jestli nepochopuješ, piš si na adresu soukromě udanou. Pokud druhého se týče, vyčkej času. List náš není tu, aby zabýval se něčím podobným.

Cleveland: Přečti si stanovy N. J. S. v odstavci o Časopisu a až budeš hotov, můžeš si i přečíst číslo toto.

A. B.: Choroba ledvin. Moc cukru. Chraň se látek škrobových a také lihovin. Pošli známku na odpověď listem. Domácí lékař má pravdu zcela, ví lépe nežli my na dištane. To druhé patentní zabal pěkně pečlivě do bílého papíru, zavaž pečlivě, opatři nápisem a pak, když jsi udělal co nepečlivěji a zapečetil svědomitě — za těch pár vyhozených dollarů stojí přec — vyhod' oknem. Že's čet oznámku v listě českém, může ti být aspoň českou, národní a vlasteneckou útěchou. Listu dotýčenému stačil ten dollar za palec oznámky, tobě musí stačit prozatím jen drahá zkušenost a vědomí, že pracuji o "očistu".

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Alois Pravda, Ant. Stráček, Jan Tauber; odstoupili A. Yukl a Jan Šustr.

— Do T. J. S. Dodge, Neb., přijati byli: Jos. Bartoušek, Frant. Stecher, Tomeš Pojar, Václav Brokenický, Josef Dostál, Frant. F. Hlinák, Jos. J. Šindelář, J. W. Bobisud; odstoupil Jos. Hejtmánek.

— Z T. J. S. Curtis Bay, Md., vyloučen pro neplacení Frank Čermák.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl: Karel Kašík; pro neplacení vyloučen Anton Matějka.

— Do T. J. S. New Bedford, Mass., přijati byli: Vác. Materna, Louis Mindle, Luke Brouše, John Reizek.

— Do T. J. S. Tyrš C. R. Sokol přijati byli: Jos. Teffer, Wesley Langer.

— Do T. J. S. Čech v Clevelandu přijati byli: Josef Černohorský, Karel Urban; přestupní listinu obdržel Otta Pick; čestně odstoupili Jos. Herold, Alois Uher, Ed. Kočmit.

— Do Sok. Čes. Záb. v Clevelandu přijat Vác. Suldovský.

— U T. J. S. Patterson, N. Y., obdržel odstupní listinu Josef Skala.

— Do T. J. S. Westfield, Mass., přijati byli: Vác. Aug. Kyliš, Fr. Strniště, ml.; odstoupil Vinc. Strniště.

— Do T. J. S. So. Omaha přijat byl Oscar Hummel.

— Do Sok. Cleveland přijati byli: Keberle Alois, Zelenka Karel.

— Do T. J. S. Jonáš ve Wilson, Wans., přijati byli: Jan Číže, Frank Basala.

— Do T. J. S. Schuyler přistoupil Rud. Daříček od sboru Karel Jonáš, Abie, Neb.

— Do T. J. Žižka v Bruno, Neb., přijat byl Joe. Kučera, s přestupním listem od T. J. S. Plattsouth přijat Frank Vítamvás; vyloučen Jos. Šlosar.

— Do T. J. S. Sokol Chicago uvedeni byli: William Koss, Jos. Honomichl, Fr. Karlovský, Jan Křišťfek, Vojtěch Lukeš, Jaroslav Burian.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Fr. Petřík, Fr. Bálek, Fr. Jedlička, Eduard Šátek, Václav Schleichert,

— Z Plzenského Sokola v Chicagu odstoupili: Wm. F. Kosobud, M. Krejčí, Karel Brabec.

Fr. V. Vojta, Zemřel Fr. Kalapsa.

— Do T. J. S. Omaha přijat opět Leo Soukup. Vyloučení pro neplacení Jos. Růžička, Ed. Suchý, F. J. Bouše, Karel Donát. Odstupní listiny povoleny Mart. Kalčíkovi a Stan. Fialovi. Cestovní listina vystavena St. L. Kostoryzovi.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Přese vše upozorňování, by přesídlivší se bratři oznámili výpravčímu novou adresu, stále jest jich ještě mnoho, kteří si toho nevšímli, nebo toho nedbají. Přestěhují se a teprve po dvou neb třech měsících si na to vzpomenu a žádají pak o zaslání čísel, jež nedostali, která však zaslána byla na dřívější jejich adresu. Přichází tímto způsobem mnoho čísel Sok. Am. na zmar.

Dodatečná čísla zasíláme vždy až při příští expedici, by se ušetřilo zvláštní poštovné.

Následujícím bratrům nemůže být Sok. Am. zaslán:
Cedar Rapids: Jos. Vacek, 177 — 1st St. W., není tam.
St. Louis: Vinc. Černý, 3446 Pennsylvania ave., přestěhoval se.

Cleveland: Zasíláme Sok. Am. pro Novotný Mat. do č. 60 Cumberland St.; pro Rebeka Fr. do č. 7 Ehart St.; jsou adresy ty správné?

New York: Šimáček Karel, 611 E. 83. St., přestěhoval.
Wilson, Kans.: Frank Lilak odmítá list.

Allegheny: Jos. Černý, 21 Wickline Lane, přestěhoval.
So. Omaha: Patáč Jan, 18. & N. St., odejel z města.

Omaha: A. E. Waněk, 1236 So. 15. St., odstěhoval se.

Chicago: Jos. B. Jedlan, 709 W. 18. St., od Plzenského Sokola, přestěhoval se někam na jižní stranu.

Jos. Vlasák, 4653 Ashland Ave., od Plzenského Sokola, odmítá list.

F. Taraba, 139 Forquer St., od Slovanské Lípy, není tam.
V Bokr, 1867 Ogden Ave., od Sok. Chicago, přestěhoval se.

Josef a Jan Rejsa, 4523 Honore St., od Sok. Praha, přestěhovali se bez udání nové adresy.

Volby nových činovníků, jakož i Adresář museli jsme pro nedostatek místa v listě odložit na příště.